

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ
สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี

โดย

นางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี

โดย

นางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE DEVELOPMENT OF THAI COMMUNICATIVE LISTENING PRACTICE BY
NATURAL APPROACH FOR KOREAN STUDENTS**

By

Suchada Toosaranonda

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2011

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี” เสนอโดยนางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มิชชัย เอี่ยมจินดา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ น้อยนิมิตร
3. อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญณ์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมประสงค์ น่วมบุญลือ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ น้อยนิมิตร)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มิชชัย เอี่ยมจินดา)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)
...../...../.....

52255211 : สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร/วิถีธรรมชาติ

ชุดวิชา ชุดรสนนธ์ : การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิถีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผศ.ดร.สาวยรุณ น้อยนิมิตร และ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล. 174 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลังการทำแบบฝึก และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 ชุด 2) แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังใช้แบบฝึก และ 3) แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตร E /E เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ใช้ค่าสถิติ t-test แบบไม่อิสระจากกัน เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะการฟัง และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการหาค่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่ง แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิถีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1.....2.....3.....

52255211 : MAJOR : TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORD : THAI COMMUNICATIVE LISTENING PRACTICE /NATURAL APPROACH

SUCHADA TOOSARANONDA : THE DEVELOPMENT OF THAI COMMUNICATIVE LISTENING PRACTICE BY NATURAL APPROACH FOR KOREAN STUDENTS. THESIS

ADVISORS : ASST.PROF.MEECHAI IEMJINDA,Ph.D. ASST.PROF.SAIWAROON NOINIMIT,Ph.D. AND PATTEERA THIENPERMPOOL,Ph.D.. 174 pp.

This research aimed to develop and test the efficiency listening materials for Korean students to compare the students' listening abilities before and after using the materials, and to survey the students' opinions toward these materials.

The samples were 14 Korean students studying Thai Interpretation and Translation at Hunkuk University of Foreign Studies and taking a short course' Faculty of Humanities and Societies of Burapha University. The instruments used for this experiment were: 1) Eight courses outline listening developed by the researcher, and Thai Communicative Listening Practice. 2) An English listening test was both as a pretest, and as a posttest. 3) A questionnaire used to survey the students' opinions toward the effectiveness of the constructed materials.

The data analysis used in the study were E / E for students' achievement, t-test (dependent) to compare students' achievement before and after by using Thai Communicative Listening Practice and Mean (\bar{x}) and Standard deviation (S.D.) to find the level of students' opinions.

The results of the study showed that: ¹ ²

1. The efficiency of the Thai Communicative Listening Practice was 85.54 / 93.81 . This means that the efficiency of the materials was at a good level.
2. Students' achievement after the experiment was significantly different from the experiment at .01 level.
3. Students' opinions towards to Thai Communicative Listening Practice were highly positive.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2011

Student's signature

Thesis Advisors' signature . 1.....2.....3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวยรุณ น้อยนิมิตร อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล รองศาสตราจารย์ สมประสงค์ น่วมบุญลือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชบา บัวสมบูรณ์ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนกรุณาให้ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร แก้วสุวรรณ อาจารย์วัชระ จันทราช และ อาจารย์อุบลวรรณ ส่งเสริม ที่กรุณาตรวจแก้และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยจนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วัชชัย คุสิตกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์จนผู้วิจัยได้ทำการทดลองเครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจนเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคุณประเสริฐ คุณอุษา และคุณสุริยะ ฐุสรานนท์ คุณบุญพิง ดีเสมอ คุณพฤษิณันท์ กมลასน์ ณ อรุชยา คุณสุพรรณษา และ คุณ ณัฐกมล รัตนภักดิ์ ที่ช่วยบันทึกเสียงในแบบฝึกจนสมบูรณ์ รวมทั้งผู้มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัยขอมอบเพื่อกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประเสริฐ และคุณแม่อุษา ฐุสรานนท์ ที่คอยให้ทั้งกำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์อย่างไม่เคยมีวันหมดเสมอมา ตลอดจนอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	7
ปัญหาการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	8
ข้อตกลงเบื้องต้น	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารหลักสูตรภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกูก ภาษาและกิจการต่างประเทศ	12
เอกสารเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา	22
เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติ	23
เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก	29
เอกสารเกี่ยวกับการสร้างทักษะ	32
เอกสารเกี่ยวกับการจำและความสนใจ	34
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 50
	ขั้นเตรียมการ 51
	ขั้นการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ 53
	ขั้นทดลอง 61
	ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล 63
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 65
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 65
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 68
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 70
5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ 73
	สรุปผลการวิจัย 75
	อภิปรายผลการวิจัย 75
	ข้อเสนอแนะ 83
	บรรณานุกรม 86
	ภาคผนวก
	ภาคผนวก ก หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือ 94
	ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ 96
	ภาคผนวก ค แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ 100
	ภาคผนวก ง แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 104

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ	109
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	113
ภาคผนวก ช ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	125
ภาคผนวก ซ แบบทดสอบความสามารถในการฟัง	143
ภาคผนวก ฌ แบบสำรวจความคิดเห็น	168
ภาคผนวก ฎ ภาพกิจกรรมเกี่ยวกับงานวิจัย	170
ประวัติผู้วิจัย	174

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหารายวิชาในหลักสูตร	18
2	ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกทั้ง 8 ชุด และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง	66
3	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ค่า S.D. และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกในแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารแต่ละชุดแบบฝึก	67
4	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง	68
5	คะแนนการทำแบบทดสอบการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง	69
6	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	70

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนภูมิแท่งแสดงการแจกแจงสัดส่วนความถี่ของประเภทรายวิชา	20
2	แผนภูมิแท่งแสดงความสัมพันธ์ของประเภทรายวิชากับระดับชั้นเรียน	20
3	ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการ แปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกก ภาษาและกิจการต่างประเทศ.....	171
4	ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 1	171
5	ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 2	172
6	ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 3	172
7	ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 4	173
8	ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 5	173

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในฐานะเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารสำหรับคนในชาติ และในปัจจุบันภาษาไทยได้เพิ่มระดับความสำคัญมากขึ้นอีก เมื่อชาวต่างชาติหันมาให้ความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยกันอย่างแพร่หลาย อันเนื่องจากความจำเป็นทางธุรกิจที่ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยตามกระแสเศรษฐกิจไร้พรมแดน และเพราะภาษาไทยเป็นสื่อที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีคนพูดมากเป็นลำดับที่ 25 ของโลก (เอกซีทบุ๊ก, บรรณาธิการ 2551: 192) อีกทั้งหลังจากได้มีการลงนามจัดตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน (ASEAN) ตั้งแต่วันที่ 8 สิงหาคม ปีพุทธศักราช 2510 จนถึง วันที่ 30 เมษายน ปีพุทธศักราช 2542 ซึ่งในปัจจุบันประกอบด้วยประเทศสมาชิกจำนวน 10 ประเทศด้วยกัน คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และไทย ต่อมามีการติดต่อทางการค้าเสรีกับชาติสมาชิกตามข้อเสนอที่อดีตนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน ได้เสนอให้จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ในปีพุทธศักราช 2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้าและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อีกทั้งอาเซียนยังได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติมด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน หรือ ASEAN Investment Area (AIA) ในปีพุทธศักราช 2541 เพื่อส่งเสริมการลงทุนทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค ส่งเสริมให้มีการเปิดการค้าเสรี การท่องเที่ยว การเงิน การเกษตร และสนับสนุนการเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้อาเซียนยังได้ขยายความสัมพันธ์ไปยังประเทศทางฝั่งตะวันออกในลักษณะประเทศคู่เจรจา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร่วมกันลงนามในความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน – เกาหลีใต้ (ASEAN-Korea Free Trade Agreement: AKFTA) โดยมีสาระสำคัญเพื่อการส่งเสริมความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ

ระหว่างกันโดยลงนามในความตกลงร่วมกันเรื่องการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน ซึ่งมีผลบังคับใช้มาแล้วตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2552 ที่ผ่านมา ฉะนั้นความสามารถในการติดต่อสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะสัมพันธ์กับการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน ตามความตกลงในการนามร่วมกันในเขตการค้าเสรีอาเซียน – เกาหลี ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องจัดการเรียนการสอนภาษาไทยทั้งในฐานะภาษาต่างประเทศให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติทั้งในและนอกประเทศกำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นซึ่งสามารถสังเกตได้จากการจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปีพุทธศักราช 2544 ถึง 2545 ได้แก่ หลักสูตรบริการที่ไม่ได้กำหนดระดับมี 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หลักสูตรประกาศนียบัตรซึ่งเป็นหลักสูตรระยะสั้นมี 9 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยพายัพ หลักสูตรเร่งรัดเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มี 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) หลักสูตรปริญญาตรีที่มีวิชาเลือกหรือวิชาที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติบรรจุอยู่ในหลักสูตร มี 9 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเว็สเตอร์(ประเทศไทย) มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยโยนก วิทยาลัยดุสิตธานี วิทยาลัยนานาชาติซิลเลอร์สแควมฟอร์ด วิทยาลัยอิสลามยะลา และหลักสูตรไทยศึกษาหรือภูมิภาคศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท มี 6 สถาบัน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น(ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ 2545: 55-56) นอกจากนี้ยังมีสถาบันการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติอีกจำนวนมากมาย เช่น สถาบันสอนภาษาเอยูเอ (AUA Language Center) ซึ่งเปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในหลักสูตรผู้เรียนระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง โรงเรียนสอนภาษาสมิท(SMIT INTERNATIONAL SCHOOL) ซึ่งเปิดหลักสูตรสอนการสนทนาเพื่อการสื่อสาร และสอนการอ่าน การเขียนภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น โรงเรียนสอนภาษาไทยสมชาติ (SOMCHART THAI LANGUAGE SCHOOL) ซึ่งเปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนระดับต้น ระดับกลาง และ

ระดับสูง และสถาบันสอนภาษาไทยแลงเกวจัท (Thai Language Hut) ซึ่งเปิดหลักสูตรสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติทั้งในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เป็นต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามีแหล่งการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติเกิดขึ้นจำนวนมากในประเทศไทย และสำหรับประเทศคู่แข่งอย่างเกาหลีที่จำเป็นต้องติดต่อดูแลกับคนไทยมากกว่าชาติอื่นๆ ตามความตกลงในข้อตกลงการค้าเสรีเกี่ยวกับการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน ดังกล่าวนั้นก็ได้เริ่มมีความตื่นตัวทางภาษาเพิ่มมากขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมไทย – เกาหลี ให้กับคนเกาหลีในไทยเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ได้ทำความตกลงร่วมกันไว้

การศึกษาภาษาไทยของชาวเกาหลีได้เริ่มขึ้นมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2508 ที่มหาวิทยาลัยอันุกซึ่งเปิดสอนวิชาภาษาไทยที่แผนกภาษาและกิจการต่างประเทศ และต่อมาในปีพุทธศักราช 2525 มหาวิทยาลัยปูซานแผนกภาษาและกิจการต่างประเทศได้เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกขึ้นอีก แต่อย่างไรก็ตามแม้จะมีการเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวเกาหลีมาอย่างยาวนานแล้วก็ตาม แต่นักศึกษายังคงไม่สามารถออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน (แบ ซูเคียง 2538: 1)

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเกาหลีพบว่า ในรอบ 25 ปีที่ผ่านมา มีนักศึกษาจบการศึกษาจากภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศกว่า 800 คน ได้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนราชการ เช่น กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม สำนักข่าวกรองแห่งชาติ องค์การตำรวจสากล อาจารย์มหาวิทยาลัย วงการธุรกิจ วงการค้าระหว่างประเทศ บริษัทการบิน และวงการศึกษาศาสตราจารย์เชว ชางซองกล่าวว่า นักศึกษาภาควิชาภาษาไทยจากทั้งมหาวิทยาลัยอันุกภาษาและกิจการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศมีวัตถุประสงค์เดียวกันอย่างชัดเจนคือความต้องการเข้ามาทำงานกับบริษัทเกาหลีที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย จึงทำให้นักศึกษามีความขยันหมั่นเพียรต่อการศึกษาเล่าเรียน (เชว ชางซอง ป.ป.: 504, 509) อีกทั้งนักธุรกิจเกาหลีได้เข้ามาเปิดกิจการในเมืองไทยอย่างมาก เช่น อุตสาหกรรมเบา กิจการขนส่ง การค้าระหว่างประเทศ และมีกิจการด้านร้านอาหารจำนวนมาก เช่น ร้านชิกโตวอน, โคเรียเฮาส์, นิวโคเรีย, โซลซิกตัง และ โคเรียนา เป็นต้น ซึ่งคิม ย็องแอได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีสามารถตั้งกิจการได้อย่างรวดเร็วในประเทศไทยคือการมีความรู้พื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมไทย (คิม ย็องแอ ป.ป.: 295)

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศได้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำนวนมาก ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ศาสตราจารย์เชวู ชางซง (กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 156) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลี มหาวิทยาลัยฮันุกุกว่า

การจัดให้อาจารย์ชาวเกาหลีสอนวิชาสนทนาในชั้นปี 1 ทำให้นักศึกษาสบายใจเพราะไม่ต้องปรับตัวมาก แต่มีปัญหาคือการออกเสียงของอาจารย์ชาวเกาหลีไม่ชัดเจนเหมือนคนไทยและนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการพูดและการฟังภาษาไทยตลอดชั่วโมงเรียน และไม่คุ้นเคยกับอาจารย์ไทยด้วย ทำให้เมื่อต้องเรียนกับอาจารย์ชาวไทยจึงเกิดความวิตกกังวลและเงินอายุที่จะพูดภาษาไทยกับชาวต่างชาติเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาปี 2 และ 3 ไม่ค่อยเลือกวิชาสนทนาภาษาไทย เพราะต้องเรียนกับอาจารย์คนไทย

จากข้อความนี้จะเห็นได้ว่า ทักษะของการพูดมีความสัมพันธ์กับทักษะของการฟัง การไม่คุ้นเคยกับสำเนียงการออกเสียงของเจ้าของภาษาจึงนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญของการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาวชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศเกี่ยวกับปัญหาการฟังภาษาไทยปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่คิดว่าความสามารถในการฟังของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง แต่หากได้ฟังคำศัพท์ยาก และมีอัตราการพูดเร็วจะเกิดปัญหาในการฟังซึ่งปัญหาการฟังเหล่านี้ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่าเกิดจากขาดโอกาส และสื่ออุปกรณ์ในการฝึกฝน

การฟังเป็นทักษะในการรับข้อมูลข่าวสารที่สะดวกและรวดเร็วมากที่สุดในบรรดาเครื่องมือรับสารของมนุษย์ จึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาให้สามารถใช้การได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสังคมฐานความรู้ (Knowledge Based Society) เช่นปัจจุบันนี้ ที่มีข้อมูลข่าวสารจำนวนมากมายที่จำเป็นต้องรับเข้ามา แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้นตลอดเวลา นอกจากนี้แล้วการฟังยังเป็นกระบวนการขั้นแรกสุดในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการก้าวไปสู่พัฒนาการของทักษะทางภาษาอื่นต่อไป ดังเช่นที่ สมพงษ์ วิทยศศักดิ์พันธ์ (กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

2544: 127) ได้กล่าวไว้ในการสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาว่า “การฟังสำคัญมากเพราะหากฟังได้ชัดย่อมออกเสียงตามได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย และเขียนเป็นสัทอักษร หรือเขียนเป็นอักษรไทยได้ถูกตามมา ในระดับเบื้องต้นการฟังจำเป็นมาก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะออกเสียงตามได้ถูก” อีกทั้งยังได้กล่าวย้ำเรื่องความสำคัญของการเรียนทักษะการฟังไว้ในการสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า “ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษานั้น จะเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงอยากออกเสียงตาม” (กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 35) และ “หากพิจารณาทักษะทางภาษาทั้ง 4 อันได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แล้วจะพบว่าการเรียนรู้ลำดับเช่นนี้ได้สะท้อนขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนรู้ ภาษาย่างเป็นธรรมชาตินั่นเอง การฟังเป็นจุดเริ่มต้นที่จะออกเสียงตามได้ถูกต้อง” (กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 127) หรือที่ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 34) กล่าวถึงทักษะการฟังไว้ว่า “การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัด ผู้สอนต้องรู้ว่าผู้เรียนมีปัญหาที่เสียงใด ต้องฝึกหัดให้มาก” และสาวยารุณ น้อยนิมิตรได้กล่าวสนับสนุนเรื่องการฝึกทักษะการฟังเพิ่มเติมอีกว่า “ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสฟังการสนทนาของเจ้าของภาษามากๆ ฝึกการฟังให้ชัดจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงอย่างมาก” (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย 2550: 64) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การฝึกทักษะการฟังสำคัญและควรได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ยากที่จะเรียนรู้ให้สามารถใช้การได้เหมือนภาษาแรก แต่ไม่ว่าการเรียนรู้ภาษาใดๆ ย่อมมีพื้นฐานและปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นหากสามารถสร้างการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้คล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาแรกได้แล้ว การเรียนรู้ภาษาจะมีเรื่องที่ยากอีกต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าหากนำวิธีการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีธรรมชาติ (Natural Approach) มาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างลื่นซึ่ง ดังที่ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีธรรมชาติ (Natural Approach) ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ไวท์ (White, Ann Stewart 1988: abstract) นักวิจัยการสอนภาษาต่างประเทศด้านการฟังกล่าวว่า “ทฤษฎี Natural Approach เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนให้สูงขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการจับความหมายที่แตกต่างจากความหมายโดยทั่วไปของคำด้วยการฟังการออกเสียงคำนั้น”

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2533: 181) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์กล่าวว่า “หลักการสำคัญของแนวทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติคือให้ผู้เรียนพูดโดยการฟังให้เข้าใจ ทฤษฎีที่หนุนหลังแนวทางแบบนี้คือ ถ้าผู้เรียนเรียนโดยฝึกฝนก่อนเวลาอันควรเขาจะออกเสียงผิดไปตลอด”

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533: 19-21) นักพัฒนาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กล่าวว่า

แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 60) นักวิชาการด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติกล่าวว่า “ระยะแรกให้ผู้เรียนยังไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน หรือมีพื้นฐานความรู้้น้อยมากจะสอนโดยวิธีอัตโนมัติ หรือวิธีธรรมชาติ คือให้ผู้เรียนฟังให้มากจนมั่นใจว่าจับเสียงToneได้แล้วจึงให้พูดทีหลัง”

อัครา บุญทิพย์ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติกล่าวว่า

การสอนโดยวิธีธรรมชาติ (Natural Method) ที่เน้นการพูดและการฟังโดยไม่ต้องใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ให้ภาษาไทยสัมพันธ์กับความคิดของผู้เรียน โดยผู้เรียนคิดเป็นภาษาไทยแทนที่จะคิดเป็นภาษาแม่แล้วแปลเป็นภาษาไทย การสอนวิธีนี้อาจใช้เวลานานมาก แต่ครูอาจย่นระยะเวลาให้เร็วขึ้นได้ด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ให้มากที่สุดทั้งของจริง หุ่นจำลอง ภาพ และกริยาท่าทางของครู ในกรณีที่สอนศัพท์นามธรรม ครูควรยกตัวอย่างให้มากโดยเชื่อมโยงความคิดและเปรียบเทียบกับความหมายตรงข้าม (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย 2550: 37)

เนตรปรีชา ชุมไชโย (เอกซีทบุ๊ก, บรรณาธิการ 2551: 8-9) ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาต่างประเทศกล่าวว่า

การสอนด้วยวิธีธรรมชาติ หรือ Natural Approach คือการเรียนภาษาใดๆ ก็ตามโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง ฟังแล้วเข้าใจเลย มนุษย์เราเรียนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง คุณพูดไทยเป็นเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ตัวอีกทีเป็นแล้ว เช่น อยากพูดอะไรปากก็กระดิกไปแล้ว มาจากจิตใต้สำนึก เหมือนตกใจแล้วร้องว้าย ความรู้สึกถูกเชื่อมโยงไว้แล้ว วิธีธรรมชาติเกิดจากการสะสมข้อมูลจนสามารถนำมาใช้ได้โดยอัตโนมัติ สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ฉะนั้นการสอนฟังด้วยวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติจึงมีความเหมาะสมด้วยสอดคล้องกับการเรียนภาษาตามธรรมชาติของมนุษย์ และในการวิจัยครั้งนี้เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการสอนฟังตามวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติจึงพบว่า การจัดกิจกรรมการสอนฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) มีความน่าสนใจในประเด็นเรื่องการสอนให้ฟังเป็น กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำวิธีการในการทำกิจกรรมไปใช้ร่วมกับการฟังในสถานการณ์อื่นๆ ที่ผู้เรียนพบในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นจึงสมควรนำมาพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้การสอนฟังภาษาไทยให้ชาวเกาหลีซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ครอบคลุมทุกทักษะต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของ วิลเลียม ลิตเตลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของ วิลเลียม ลิตเตลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์มากกว่าก่อนใช้ หรือไม่
3. นักศึกษาชาวเกาหลีที่ได้รับการฝึกมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะ การฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของ วิลเลียม ลิตเตลวูด ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของ วิลเลียม ลิตเตลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์มากกว่าก่อนใช้
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย เพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับสูง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเกาหลีชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่าม และการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของ มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชา ภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้นักศึกษาชาวเกาหลีที่เป็น

กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้นักศึกษาชาวเกาหลี จำนวน 14 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีธรรมชาติ ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ตัวแปรตาม

2.1 ความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การยอมรับประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นต้องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 หรือตามข้อกำหนดต่อไปนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือมีค่าเกิน 2.5% ขึ้นไป

2. เท่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5%

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pre-test) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถขั้นพื้นฐานในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

3. คะแนนที่ได้จากการสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีแต่ละคนหลังการใช้แบบฝึกการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ประเด็นคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการฟังของผู้เรียนเพื่อรายงานผลประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น

2. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนใช้ประกอบการสอนการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นตามการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติ หรือ Natural approach ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเลือกใช้ระเบียบวิธี (Method) เรื่องการจัดกิจกรรมการฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Sixteenth printing. Great Britain: Cambridge 1995.) อันประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้น คือ กระบวนการขั้น Performing Physical Tasks, กระบวนการขั้น Transferring Information และ กระบวนการขั้น Reformulating and Evaluating Information สำหรับใช้เป็นฐานในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร แล้วทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังสารที่เป็นภาษาไทยจนสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองได้อย่างถูกต้อง

3. ผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. วิถีธรรมชาติ หมายถึง แนวการสอนภาษาต่างประเทศที่เลียนแบบวิธีการเรียนภาษาของเด็กตามแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศของแครชเชน และเทอร์เรล (Krashen and Terrell) ด้วยการใช้วิธีการสอนการฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood)

5. การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่เดินทางมาเรียนภาษาไทยในหลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

6. นักศึกษาชาวเกาหลี หมายถึงนักศึกษาชาวเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่เดินทางมาเรียนภาษาไทยในหลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในช่วงเดือน มกราคม พุทธศักราช 2555

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับ นักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหลักสูตรภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ
2. เอกสารเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา
3. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติ
4. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
5. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างทักษะ
6. เอกสารเกี่ยวกับการจำและความสนใจ
7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารหลักสูตรภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ

เอกสารหลักสูตรภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศซึ่งประกอบด้วยข้อกำหนดเรื่องความสำเร็จการศึกษา ชื่อรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา คำอธิบายรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร และการวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอนของภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย ซึ่งสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อกำหนดเรื่องความสำเร็จการศึกษา กำหนดให้นักศึกษาในภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศต้องเรียนครบอย่างน้อย จำนวน

140 หน่วยกิต โดยต้องลงวิชาเฉพาะสาขาให้ได้มากกว่า 54 หน่วยกิต นอกจากนี้นักศึกษายังต้องให้ผ่านการสอบ และส่งภาคินพนธ์จึงจะสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 8 ภาคเรียน หรือ 4 ปีการศึกษา

1.2 ชื่อรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ประกอบด้วย 8 ชุดรายวิชา ดังนี้ ชุดที่ 1 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ รหัสวิชา O05109 Elementary Thai Writing (1) รหัสวิชาO05111 Elementary Thai Grammar (1) รหัสวิชาB05109 Understanding of Thai (1) รหัสวิชาB05127 Elementary Multimedia Thai (1) รหัสวิชาB05301 Elementary Thai Conversation (1)

ชุดที่ 2 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 1 ได้แก่ รหัสวิชา O05110 Elementary Thai Writing (2) รหัสวิชาB05105 Elementary Thai Grammar (2) รหัสวิชาB05110 Understanding of Thai (2) รหัสวิชาB05128 Elementary Multimedia Thai (2) รหัสวิชาB05321 Elementary Thai Conversation (2)

ชุดที่ 3 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ได้แก่ รหัสวิชา O05205 Intermediate Thai of the Middle Class (1) รหัสวิชา B05106 Intermediate Thai Grammar (1) รหัสวิชา B05302 Intermediate Thai Conversation (1) รหัสวิชา B05131 Intermediate Multimedia Thai (1) รหัสวิชา O05203 Translation Thai of the Middle Class (1)รหัสวิชา O05207 Communication Thai (1)

ชุดที่ 4 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 2 ได้แก่ รหัสวิชา O05206 Intermediate Thai of the Middle Class (2) รหัสวิชา B05107 Intermediate Thai Grammar (2) รหัสวิชา B05322 Intermediate Thai Conversation (2) รหัสวิชา B05131 Intermediate Multimedia Thai (2) รหัสวิชา O05204 Translation Thai of the Middle Class (2) รหัสวิชาO05208 Communication Thai (2)

ชุดที่ 5 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 3 ได้แก่ รหัสวิชา B05203 Advanced Thai Composition (1) รหัสวิชา B05303 Advance Thai Conversation (1) รหัสวิชา B05415 Thai Economics(in Thai) รหัสวิชา B05315 History of Thai Literature รหัสวิชา B05121 Understanding of Thai Society & Culture(1) รหัสวิชา B05361 Thai Politics & Diplomacy (in Thai) รหัสวิชาB05385 FLEX Thai(1)

ชุดที่ 6 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ได้แก่ รหัสวิชา B05204 Advanced Thai Composition (2) รหัสวิชา B05304 Advance Thai Conversation (2) รหัสวิชา

O05351 Current Thai รหัสวิชา B05122 Understanding of Thai Society & Culture (2) รหัสวิชา O05308 Thai Poetic Literary Works รหัสวิชา B05365 Business Thai รหัสวิชา B05386 FLEX Thai(2)

ชุดที่ 7 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 4 ได้แก่ รหัสวิชา B05458 Practical Thai รหัสวิชา B05370 Practice in Thai Conversation & Composition รหัสวิชา B05462 seminar on Thai Studies รหัสวิชา B05307 Contemporary Thai Novels

ชุดที่ 8 คือรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ชั้นปีที่ 4 ได้แก่ รหัสวิชา B05461 Internet Information of Thai รหัสวิชา B05348 Modern Thai Literature รหัสวิชา B05464 Special Lecture on Thai Studies รหัสวิชา B05466 Understanding of Current Thai Politics

1.3 คำอธิบายรายวิชา ประกอบด้วยคำอธิบายในรายวิชาต่างๆ ดังต่อไปนี้

Elementary Thai Writing (1), (2) ศึกษาสระและพยัญชนะไทย รวมทั้งวิธีการเขียนและพูดประโยคภาษาไทยขั้นพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

Elementary Thai Grammar (1), (2) ศึกษาสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ รวมทั้งไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สามารถแต่งประโยคที่ถูกต้องได้

Understanding of Thai (1),(2) ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ต่างในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิประเทศ การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของไทย

Elementary Multimedia Thai (1), (2) เน้นการเรียนรู้เรื่องลักษณะการออกเสียง, วิธีการออกเสียง และแสดงออก รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทยผ่านการใช้สื่ออุปกรณ์ภาพและเสียง

Elementary Thai Conversation (1), (2) พัฒนาลักษณะการออกเสียงขั้นพื้นฐาน, วิธีการออกเสียง และทักษะในการฟัง

Intermediate Thai of the Middle Class (1), (2) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับรูปแบบประโยคพื้นฐานและการใช้ของภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างงานเขียนของตนเองได้

Intermediate Thai Grammar (1), (2) วิเคราะห์ระบบวากยสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานจากความรู้เรื่องหลักภาษาไทยขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะในการพูดและเข้าใจภาษาไทย

Intermediate Thai Conversation (1), (2) ศึกษาคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการแสดงความคิดเห็นแบบต่างๆในชีวิตประจำวัน

Intermediate Multimedia Thai (1), (2) ให้ผู้เรียนใช้สื่อภาพและเสียงภาษาไทยสำหรับพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ และทักษะการออกเสียงพูดอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและซับซ้อนมากขึ้น

Translation Thai of the Middle Class (1), (2) เพิ่มทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการวิเคราะห์และแปลประโยค สร้างความคุ้นเคยกับการออกเสียงที่ถูกต้อง รวมทั้งขยายความรู้ของผู้เรียนในเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทยในด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

Communication Thai (1), (2) ศึกษาวิธีการสื่อสารที่ถูกต้อง และเหมาะสมในการสื่อสารกับคนไทยในชีวิตประจำวัน

Advance Thai Composition พัฒนาความสามารถในการเขียนผ่านการเขียนสรุปและฝึกเขียนด้วยการใช้รูปแบบของประโยคพื้นฐานชนิดต่างๆ

Advance Thai Conversation เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการแสดงออกขั้นสูงที่มีความซับซ้อน และสามารถจับทสนทนาในระดับสูงได้

Thai Economics (in Thai) ศึกษาสถานภาพของโครงสร้างเศรษฐกิจและการพัฒนาการในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศอุตสาหกรรมรายได้ใหม่ ตรวจสอบปัจจัยที่ทำให้ประเทศไทยได้กลายมาเป็นสมาชิกของ NICS (ประเทศอุตสาหกรรมใหม่) พิจารณาการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้วยการเน้นเรื่องโครงสร้างการค้า และแผนพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ

History of Thai Literature ผู้เรียนศึกษาลักษณะของวรรณกรรมไทย รวมทั้งศึกษางานวรรณกรรมระดับโลก และลักษณะของสังคมไทยที่ถูกสะท้อนออกมาในงานวรรณกรรม

Understanding of Thai Society & Culture (1), (2) ตำราภูมิหลังและพัฒนาการของสังคม และวัฒนธรรมไทยผ่านภาษาไทย

Thai History and Literature ศึกษาลักษณะของคนไทยจากภาพสะท้อนในวรรณกรรม

Thai Politics & Diplomacy (in Thai) ศึกษากระบวนการทางการเมืองไทยตั้งแต่สมัยของราชวงศ์จักรี และเอกลักษณ์ทางการทูตระหว่างประเทศ

FLEX Thai (1), (2) พัฒนาทักษะการอ่านและการฟัง เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

Current Thai Information ประกอบด้วยการบรรยายเรื่องของไทยในแง่มุมที่หลากหลายของประเทศไทย เช่น ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และข้อมูลด้านเทคโนโลยีที่มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นของไทย และศึกษาแนวโน้มปัจจุบันในประเทศไทย

Thai Poetic Literary Works นักศึกษาศึกษาลักษณะวรรณกรรมมหากาพย์ของไทย เพื่อความเข้าใจแนวคิดของนักกวีไทย

Business Thai เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการดำเนินการทางธุรกิจและการซื้อขายทั่วไปของคนไทย

Practical Thai เพื่อพัฒนาทักษะด้านการสนทนาซึ่งสำคัญมากกับการสื่อสารขั้นพื้นฐานกับคนไทย มีการบรรยายเรื่องประโยคพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจการค้าทั่วไป วิชานี้มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการนำประโยคไปใช้ให้ถูกต้อง

Practice in Thai Conversation & Composition ผู้เรียนได้ศึกษาการใช้ประโยคระดับสูงด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย และการแสดงออกแบบเจ้าของภาษา อีกทั้งในรายวิชานี้ยังให้ผู้เรียนได้แสดงออกในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้นผ่านการติดต่อสนทนากับเพื่อนคนไทยบ่อยๆ เพื่อให้เกิดทักษะในการสนทนา

Seminar on Thai Studies ศึกษาเหตุการณ์สำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของประเทศไทย ซึ่งจากการศึกษาเรื่องราวดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาภาพอนาคตต่อไปของประเทศไทยและอาเซียนได้

Contemporary Thai Novels ศึกษาลักษณะต่างๆ ของสังคมไทยจากนวนิยายไทยสมัยปัจจุบันและนักเขียนระดับโลก

Internet Information of Thai อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นช่องทางในการส่งและรับข้อมูลในยุคสมัยใหม่ ฉะนั้นจุดประสงค์ของรายวิชานี้คือการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการค้นคว้าและวิเคราะห์เนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาไทย รวมทั้งนักศึกษาจะได้เรียนรู้ลักษณะของภาษาไทยที่ใช้ในอินเทอร์เน็ต และเรียนรู้วิธีการประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในไทย เช่น อีเมลล์

Modern Thai Literature ผู้เรียนจะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทยด้านต่างๆ ผ่านงานวรรณกรรมสมัยปัจจุบัน

Special Lecture on Thai Studies เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของประเทศไทยในด้านการเมือง, เศรษฐกิจ, สังคม, วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

Understanding of Current Thai Politics ตามรอยกระบวนการทางการเมืองของไทย และผู้นำทางการเมืองในเหตุการณ์การปฏิวัติ ปี พ.ศ. 2475 ซึ่งตลอดทั้งรายวิชานี้จะทำให้ให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองไทยในปัจจุบัน

1.4 การวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาไทย

จากการศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และกิจการต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้พบว่า มีจำนวนรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนทั้งหมดจำนวน 29 รายวิชา คือ

1. Elementary Thai Writing	2. Elementary Thai Grammar	3. Understanding of Thai
4. Elementary Multimedia	5. Elementary Thai	6. Intermediate Thai of the
Thai Social	Conversation	Middle Class
7. Intermediate Thai	8. Intermediate Thai	9. Multimedia Thai
Grammar	Conversation	
10. Translation Thai of the	11. Communication Thai	12. Advance Thai
Middle Class		Composition
13. Advance Thai	14. Thai Economic (in Thai)	15. History of Thai

Conversation		Literature	
16. Understanding of Thai Society & Culture	17. Thai Politics & Diplomacy in Thai	18. FLEX Thai	
19. Current Thai Information	20. Thai Poetic Literary Works	21. Business Thai	
22. Practical Thai	23. Practice in Thai Conversation & Composition	24. Seminar on Thai Studies	
25. Contemporary Thai Novels	26. Internet Information of Thai	27. Modern Thai Literature	
28. Special Lecture on Thai Studies	29. Understanding of Current Thai Politics		

ผู้วิจัยได้สำรวจและวิเคราะห์เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและกิจการต่างประเทศ โดยแยกวิเคราะห์รายวิชาทั้งหมดออกเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ กลุ่มวิชาทักษะ หมายถึงประเภทวิชาที่ต้องใช้การฝึกฝนประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และกลุ่มวิชาทั่วไป หมายถึงวิชาที่ศึกษาเนื้อหาจากเอกสาร ตำราต่างๆ ตลอดจนการฟังบรรยายจากอาจารย์ประจำวิชา ประกอบด้วยวิชาทางภาษา หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับหลักการทางภาษา และวิชาทางสังคม หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะความเป็นไปในสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมซึ่งการสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหาวิชาในหลักสูตรได้ข้อมูลดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

ปี 1 เทอม 1						ปี 1 เทอม 2					
วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป		วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป	
ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม
	1		1				1		1		
			2	2					2	2	
					3						3
4	4					4	4				
5	5					5	5				
ปี 2 เทอม 1						ปี 2 เทอม 2					

ตารางที่ 1 (ต่อ)

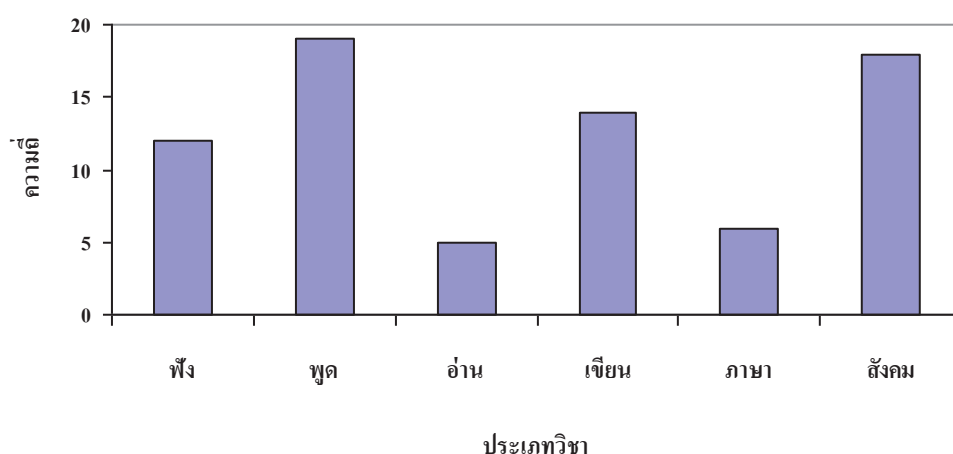
วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป		วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป	
ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม
			6						6		
			7	7					7	7	
	8			8			8			8	
9	9					9	9				
	10	10			10		10	10			10
	11		11				11		11		
ปี 3 เทอม 1						ปี 3 เทอม 2					
วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป		วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป	
ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม
			12						12		
13	13					13	13				
					14						19
					15						16
					16						20
					17						21
18	18					18	18				
ปี 4 เทอม 1						ปี 4 เทอม 2					
วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป		วิชาทักษะ				วิชาทั่วไป	
ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ภาษา	สังคม
22	22		22					26			26
23	23	23	23								27
					24						28
					25						29

**หมายเหตุ ใช้ตัวเลขหน้ารายวิชาแทนชื่อรายวิชาทั้งหมด

จากตารางสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหา รายวิชาในหลักสูตรพบว่า มีความถี่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการพูดมากที่สุดโดยมีความถี่เท่ากับ 19 รองลงมาคือวิชาทั่วไปทาง

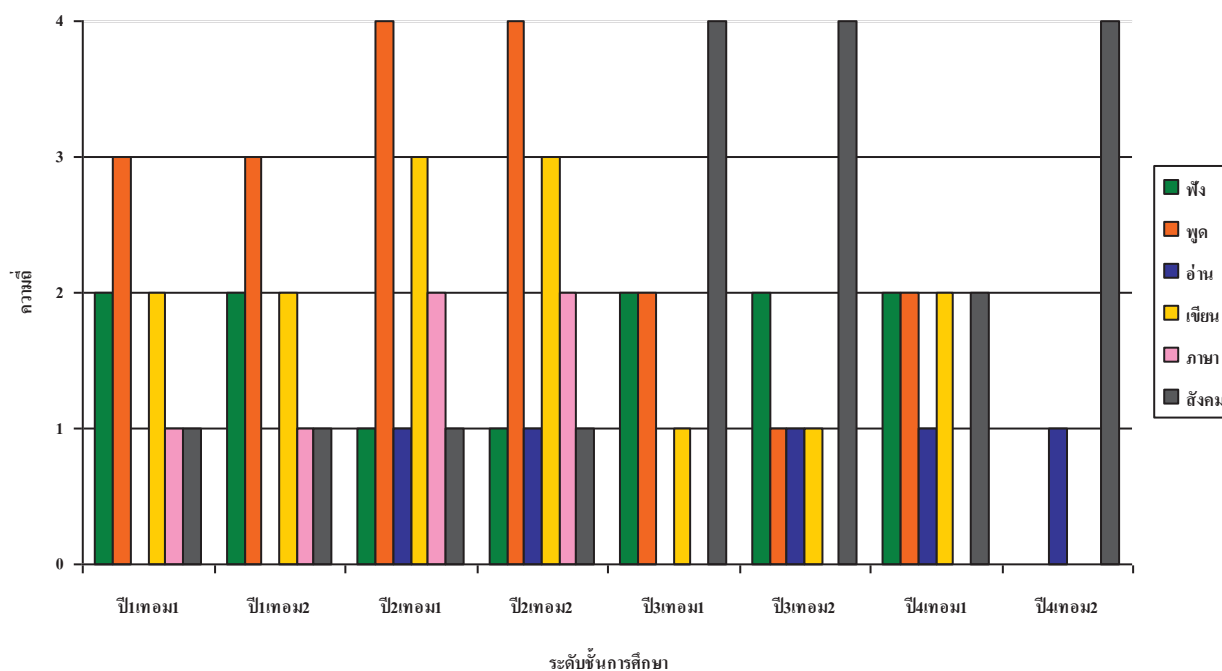
สังคมมีความถี่เท่ากับ 18 รองลงมาคือวิชาทักษะทางการเขียนมีความถี่เท่ากับ 14 รองลงมาคือวิชาทักษะด้านการฟังมีความถี่เท่ากับ 12 รองลงมาคือวิชาทั่วไปทางภาษามีความถี่เท่ากับ 6 และวิชาทักษะด้านการอ่านมีจำนวนความถี่น้อยที่สุดคือเท่ากับ 5 ซึ่งสามารถแจกแจงสัดส่วนความถี่ในรูปแบบแผนภูมิแท่งได้ดังนี้

รูปภาพที่ 1 แผนภูมิแท่งแสดงการแจกแจงสัดส่วนความถี่ของประเภทรายวิชา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แปรผลความสัมพันธ์ของประเภทรายวิชากับระดับชั้นเรียนในรูปแบบแผนภูมิแท่ง

รูปภาพที่ 2 แผนภูมิแท่งแสดงความสัมพันธ์ของประเภทรายวิชากับระดับชั้นเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกภาษาและกิจการต่างประเทศจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่สามารถแบ่งประเภทวิชาออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มวิชาทักษะ และกลุ่มวิชาทั่วไปซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ประเภทวิชามีความสัมพันธ์กับระดับชั้นเรียน คือ ชั้นปีที่ 1 มีการเรียนวิชาทักษะการพูดมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือวิชาทักษะการฟัง และวิชาทักษะการเขียน และมีประเภทวิชาทั่วไปเป็นอันดับสุดท้าย ชั้นปีที่ 2 มีการเรียนวิชาทักษะการพูด มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือวิชาทักษะการเขียน รองลงมาคือวิชาทั่วไปทางภาษา และมีวิชาทักษะการฟัง วิชาทักษะการอ่าน และวิชาทั่วไปทางสังคมเป็นอันดับสุดท้าย ชั้นปี 3 มีวิชาทั่วไปทางสังคมเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือวิชาทักษะการฟัง รองลงมาคือวิชาทักษะการพูด รองลงมาคือวิชาทักษะการเขียน และมีวิชาทักษะการอ่านเป็นอันดับสุดท้าย ชั้นปี 4 มีวิชาทั่วไปทางสังคมเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือวิชาทักษะการฟัง วิชาทักษะการพูด วิชาทักษะการเขียน และวิชาทักษะการอ่านเป็นอันดับสุดท้าย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดหลักสูตรเจาะจงลงไปที่การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการทำการทดลองพบว่า มีวิชาทักษะการฟังในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 ประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ

1. Intermediate Multimedia Thai ให้ผู้เรียนใช้สื่อภาพและเสียงภาษาไทยสำหรับพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ และทักษะการออกเสียงพูดอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและซับซ้อนมากขึ้น

2. Advance Thai Conversation ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชาว่า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการแสดงออกขั้นสูงที่มีความซับซ้อน และสามารถใช้บทสนทนาในระดับสูงได้

3. FLEX Thai ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชาว่า พัฒนาทักษะการอ่านและการฟัง เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาเนื้อหาวิชาด้านทักษะการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 ทำให้ผู้วิจัยคิดว่า ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาทั้ง 3 รายวิชา ด้วยการจัดกิจกรรมการฝึกฟังจากบทสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนบทสนทนาทักษะการฟังดังที่ได้เรียนผ่านมาแล้วมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับความรู้เดิม รวมทั้งทำให้การจัดการศึกษามีประโยชน์ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เอกสารเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา

การศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาหมายถึงความพยายามทำความเข้าใจมนุษย์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2519) ซึ่งอบรม สันทิบาล (ม.ป.ป. : 20-24) ได้จำแนกไว้ 7 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (The Autism Theory หรือ Autistic Theory)

ผู้คิดทฤษฎีนี้คือ โอ โฮบาร์ต โมว์เรอร์ (O. Hobart Mowrer) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน โดยค้นพบทฤษฎีจากการทดลองการสอนพูดกับนก เขาพบว่านกจะเลียนเสียงพูดของคน เฉพาะเสียงหรือคำที่ผู้ฝึกพูดด้วยเวลาที่มันอิ่ม หรือลูบไล้ด้วยความรัก จากนั้นได้นำหลักทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาของเด็กในการหัดพูดคำแรกๆ ซึ่งเขาพบว่าการใช้คำพูดที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกปิติจะทำให้เด็กยิ่งพูดซ้ำมากกว่าพยางค์หรือคำอื่นที่ไม่มีความหมายให้จดจำเป็นพิเศษ จึงทำให้เกิดพัฒนาการถ้อยคำที่ใช้ในภาษามากขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับรางวัลที่เด็กจะได้รับจากแม่ด้วย สำหรับปัญหาด้านความเข้าใจความหมายของเด็กเกิดจากการโยงความสัมพันธ์ เช่น เมื่อพูด “แม่” แม่ก็ปรากฏตัว หรือเข้าใจความหมายคำว่า “ลูก” ด้วยการชี้ให้ดูในกระจก

จากแนวคิดทฤษฎีนี้จึงสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียงที่มาจากความพึงพอใจที่จะทำเช่นนั้น โดย โมว์เรอร์ เชื่อว่าความสามารถในการฟังและความเพลิดเพลีนจากการได้ยินเสียงผู้อื่นหรือเสียงของตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อพัฒนาการทางภาษา

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางการพูดเกิดขึ้นได้จากการเลียนแบบ อาจทั้งด้วยการมองเห็นหรือได้ยินเสียง โดยการเลียนแบบของเด็กนั้นเกิดจากความสนใจหรือความพึงพอใจเป็นพื้นฐานซึ่งเด็กจะมีความสนใจในช่วงที่สั้นมาก ดังนั้นเพื่อชดเชยสมาธิของเด็กจึงควรสร้างสิ่งเร้าให้เกิดขึ้นซ้ำๆ กัน จนกว่าเด็กจะพูดตาม และพูดได้ รวมทั้งเข้าใจความหมายจากการโยงสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับพฤติกรรมในที่สุด

3. ทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าทุกพฤติกรรมถูกสร้างขึ้นได้ด้วยการวางเงื่อนไข ทฤษฎีนี้มีผู้กล่าวสนับสนุนหลายท่าน ได้แก่ เวสเบอร์ก ทอดด์ (Weissberg Todd) ซึ่งกล่าวว่า การให้รางวัลทางสังคมและการตอบสนองจากผู้ใหญ่จริงๆ ทำให้เด็กอายุ 3 เดือน เปล่งเสียงมาก

ขึ้น ส่วน วินิทซ์ (Winitz) อธิบายว่าการที่เด็กส่งเสียงในระยะการเล่นเสียงตอนต้นๆ นั้น เป็นไปอย่างมีความหมาย หรือมีจุดหมายปลายทาง ซึ่งเมื่อเด็กได้รับการตอบสนองตามเป้าหมาย เด็กก็จะส่งเสียง หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ซ้ำอีก รวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกยังคล้ายกับพฤติกรรมของผู้ให้การเสริมแรงอีกด้วย ดังนั้นวิธีการเสริมแรงนี้จึงเป็นการหัดพูดที่จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาได้คล้ายคลึงกับการพูดของผู้ใหญ่

4. ทฤษฎีการเคลื่อนไหวเพื่อการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ทฤษฎีนี้ไลเบอร์แมน (Lieberman) ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับการเล่นเสียง เนื่องจากเด็กจะฟังและพูดซ้ำ ด้วยตนเองจากการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

5. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babble Luck) ทฤษฎีนี้เป็นของ เอ็ดเวิร์ด แอล ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike) โดยอธิบายว่าเกิดจากการพูดเล่นเสียงของเด็กตามปกติ แต่บังเอิญออกเสียงที่มีความหมายในภาษาจึงได้รับการเสริมแรงจากพ่อแม่จึงทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษาเพิ่มมากขึ้น

6. ทฤษฎีชีววิทยา (Biological Theory) ทฤษฎีนี้เป็นของ อีริก เลนเนอร์เบิร์ก (Eric Lennerberg) โดยเชื่อว่าพัฒนาการทางภาษานั้นเกิดจากความสามารถที่คนสามารถถ่ายทอดทางภาษากันได้

7. ทฤษฎีการให้รางวัลของแม่ (Mother Reward Theory) ทฤษฎีนี้เป็นของ จอห์น ดอลลาร์ด และ นีล มิลเลอร์ (John Dollard และ Neel Miller) โดยอธิบายว่า แม่เป็นผู้สร้างพัฒนาการทางภาษาของเด็ก ด้วยการเลี้ยงดูที่ตอบสนองความต้องการของลูกทำให้ลูกพยายามที่จะสื่อสารกับแม่ด้วยการใช้ภาษาที่เหมือนกันกับแม่ในการสื่อความต้องการเพื่อให้ได้รับการตอบสนอง

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 7 ทฤษฎี ทำให้สามารถสรุปได้ว่าภาษาเป็นพฤติกรรมแสดงออกอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งสามารถสร้างได้จากการวางเงื่อนไข และการเสริมแรงอย่างถูกวิธี รวมทั้งเข้าใจความหมายจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างพฤติกรรมหรือสิ่งของกับภาษาที่ได้รับสัมผัส

3. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องที่สามารถประสบความสำเร็จได้กับทุกคนดังเช่นการเรียนรู้ภาษาแรก แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีแนวทางที่สามารถช่วยให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกิดประสิทธิผล จนสามารถนำมาใช้ในการสื่อสารได้ ซึ่งสตีเวน ดาเรียน (Steven Darian อ้างถึงใน บำรุง โตรัตน์ 2524: 28-29) ได้กล่าวถึงแนวคิดเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศไว้ ดังนี้

1. การเตรียมตัวขั้นต้น (Initial Preparation) คือการสร้างสิ่งดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่จะเรียน

2. การสร้างนิสัยและการปรับนิสัย (Habit Forming and Habit Adapting) คือการชี้แนะให้เห็นประโยชน์ที่ได้จากเรื่องที่กำลังจะเรียน รวมทั้งสร้างนิสัยการฝึกฟัง (Ear Training Exercises) ด้วยการฝึกให้ผู้เรียนสามารถฟังได้อย่างถูกต้องและแม่นยำในสิ่งที่ได้ยิน การฝึกอวัยวะในการออกเสียง (Articulation Exercises) ด้วยการฝึกใช้กล้ามเนื้อในการออกเสียง การฝึกเลียนแบบ (Mimicry Exercises) ด้วยการให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด และการฝึกความเข้าใจทันทีทันใด (Exercises in Immediate Comprehension) ด้วยการฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็นภาษาต่างประเทศ

3. การจัดลำดับ (Gradation) คือการจัดลำดับการสอน โดยให้ฝึกการฟังก่อนเห็นตัวอักษร (Ears before Eyes) จากนั้นให้ฝึกการรับรู้ก่อนที่จะกระทำด้วยตนเอง (Reception before Production) กล่าวคือเป็นการฝึกฟังก่อนพูด และฝึกอ่านก่อนเขียน จากนั้นให้ฝึกการอ่านปากเปล่าก่อนการอ่าน (Oral Reading before Reading) จากนั้นให้ฝึกผู้เรียนเป็นกลุ่มก่อนฝึกเป็นรายบุคคล (Chorus Work before Individual Work) เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียน และสุดท้ายให้ฝึกฝนก่อนที่จะให้ปฏิบัติงานตามลำพัง (Drill Work before Free Work)

4. สัดส่วนที่เหมาะสม (Proportion) คือการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับการฝึกหัดในแต่ละทักษะ เนื่องจากแต่ละทักษะใช้เทคนิคและระยะเวลาในการฝึกฝนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่เท่ากัน

5. ความถูกต้อง (Correctness) คือการสอนเนื้อหาจากเรื่องที่ไม่มีความซับซ้อนไปหาเรื่องที่มีความซับซ้อน

นอกจากนี้ แครชเชน และ เทอเรล (อ้างถึงใน อรุณี วิริยะจิตรา 2532: 9-14) ยังได้เสนอสมมุติฐาน 5 ข้อ เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้และการเรียนรู้ภาษา The Acquisition Learning Hypothesis สมมุติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษามี 2 แบบ คือการรับรู้ภาษา (Acquisition) เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ อันหมายถึงการเรียนรู้ภาษาจากการนำไปใช้ และการเรียนรู้ภาษา (Learning) เป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นธรรมชาติ อันหมายถึงการเรียนรู้ภาษาจากการศึกษากฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งในการเรียนภาษาที่สองควรเรียนภาษาจากการรับรู้ตัวภาษา ด้วยการนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง เพราะ

เป็นการเรียนภาษาที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้แบบธรรมชาติ หรือการเรียนรู้ภาษาแรกของผู้เรียน
นั่นเอง

2. สมมุติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาทุกคนจะมีลำดับขั้นความสามารถในการเรียนรู้โครงสร้างของภาษาบางอย่างได้ก่อน โครงสร้างอื่นๆ ฉะนั้นผู้สอนภาษาควรวิเคราะห์ลำดับโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนก่อนดำเนินการสอนด้วยการแก้คำผิดของกฎเกณฑ์บางอย่างที่ผู้เรียนยังไม่อยู่ในขั้นที่จะรับรู้ได้

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวว่า กฎเกณฑ์ของภาษาไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้พูดภาษาคล่องขึ้น หากแต่เป็นเครื่องช่วยตรวจแก้ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเท่านั้น อีกทั้งการตรวจแก้ดังกล่าวยังอยู่ภายใต้เงื่อนไข 3 ประการ คือ ผู้ใช้ภาษาต้องมีเวลาเพียงพอในการทบทวนและตรวจแก้ภาษาที่ได้รับซึ่งจะทำให้การสื่อสารไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ประการที่ 2 คือผู้ใช้ภาษาต้องคำนึงถึงรูปแบบและความถูกต้องของภาษา และประการสุดท้ายผู้ใช้ภาษาต้องรู้กฎเกณฑ์ในภาษา เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นเพียงปัจจัยที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องสวยงาม แต่ไม่ได้ช่วยให้สามารถสร้างภาษาขึ้นใช้เองได้

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการเรียนภาษาที่สองจึงควรเรียนรู้ด้วยการรับข้อมูลทางภาษาที่มีระดับสูงกว่าความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่เล็กน้อย ($i+1$; i = ระดับความสามารถทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่ในปัจจุบัน) โดยใช้บริบทและข้อมูลนอกเหนือตัวภาษาเข้าช่วยในการทำความเข้าใจข้อมูลทางภาษานั้น

5. สมมุติฐานที่เกี่ยวกับความแตกต่างด้วยจิตใจ (The Affective-Filter Hypothesis) สมมุติฐานนี้กล่าวว่า ทศนคติเป็นปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ความตั้งใจในการเรียนรู้ภาษาอยู่เสมอ ฉะนั้นในการเรียนการสอนภาษาใดๆ ผู้สอนต้องสร้างทศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้นด้วย

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน ได้แก่ การเตรียมตัวผู้เรียนก่อนที่จะสอนให้มีความคุ้นเคยกับ

ภาษาเป้าหมายที่ต้องการเรียนด้วยการฝึกฝนการฟัง พูด และคิดด้วยภาษานั้น นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศยังต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาที่จะสอนด้วย คือต้องมีการจัดลำดับการสอนที่เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก หรือจากที่มีความซับซ้อนน้อยไปหาที่มีความซับซ้อนมาก ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่มก่อนลงมือปฏิบัติเองตามคำฟังเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมทั้งควรเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการรับรู้ภาษามากกว่าการเรียนรู้ภาษาซึ่งเน้นที่การเรียนไวยากรณ์ของภาษา มากกว่าการเรียนรู้ภาษาจากการนำไปใช้จริงซึ่งการเรียนแบบรับรู้ภาษานั้นจะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างภาษาขึ้นใช้เองได้ ส่วนการเรียนเนื้อหาด้านหลักการใช้ภาษานั้นควรเรียนเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการขัดเกลาตัวภาษาให้มีความงดงามถูกต้องมากยิ่งขึ้นเท่านั้น และใช้เนื้อหาที่มีระดับความยากกว่าระดับของผู้เรียนหนึ่งระดับ อีกทั้งในการเรียนภาษานั้นควรสร้างทัศนคติที่ดีแก่ผู้เรียนในการเรียนภาษานั้นๆ ด้วย

วิชิธรรมชาติ หรือ Natural approach หมายถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติ กล่าวคือ Approach หรือ วิถีทางเข้า เป็นคำที่ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2513: 5) ให้คำอธิบายว่า เป็นการเริ่มในการทำกิจหนึ่งใด ในเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นจึงหมายถึงแนวทางกว้างๆ ที่ใช้สอนภาษาต่างประเทศแบบธรรมชาติ หรือการเรียนภาษาของเด็กซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงแนวทาง และหลักการการนำไปใช้อย่างหลากหลาย ดังนี้

แครชเชน และเทอร์เรลได้กล่าวถึง วิธีการสอนแบบ Natural approach ว่า

Natural approach เป็นวิธีสอนที่อยู่ในกลุ่ม Audio lingual ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นทักษะการพูด คือฝึกการฟังพูดก่อน แล้วจึงฝึกอ่านเขียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบ Natural approach จึงเป็นการฝึกการใช้ภาษาจากบทสนทนาไปเรื่อยๆ จนกลายเป็นความเคยชินซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ภาษาไปเองทั้งระบบ โครงสร้างไวยากรณ์และระบบเสียง (Krashen and Terrell 1984: 14)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัยได้กล่าวถึงแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติไว้ว่า

แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน (อ้างถึงใน ปรียา หิรัญประดิษฐ์ 2545: 10)

อัครา บุญทิพย์ ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบธรรมชาติไว้เช่นกันว่า

การสอนโดยวิธีธรรมชาติ เน้นการพูดและการฟังโดยไม่ต้องใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ให้ภาษาไทยสัมพันธ์กับความคิดของผู้เรียน โดยผู้เรียนคิดเป็นภาษาไทยแทนที่จะคิดเป็นภาษาแม่ แล้วแปลเป็นภาษาไทย การสอนวิธีนี้อาจใช้เวลานานมาก แต่ครูอาจย่นระยะเวลาให้เร็วขึ้นได้ ด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ให้มากที่สุดทั้งของจริง หุ่นจำลอง ภาพ และกริยาท่าทางของครู ในกรณีที่สอนศัพท์นามธรรม ครูควรยกตัวอย่างให้มาก โดยเชื่อมโยงความคิดและเปรียบเทียบกับความหมายตรงข้าม (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 37)

และเนตรปรีชา ชุมไชโย ได้อธิบายถึงการสอนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติว่า

วิธีธรรมชาติ หรือ Natural approach คือการเรียนภาษาใดๆ ก็ตามโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง ฟังแล้วเข้าใจเลย มนุษย์เราเรียนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง คุณพูดไทยเป็นเมื่อไรก็ไม่รู้ รู้ตัวอีกทีก็เป็นแล้ว เช่น อยากพูดอะไรปากก็กระดิกไปแล้ว มาจากจิตใต้สำนึก เหมือนตกใจร้องว้าย ความรู้สึกถูกเชื่อมโยงไว้แล้ว วิธีธรรมชาติเกิดจากการสะสมข้อมูลจนสามารถนำมาใช้ได้โดยอัตโนมัติ สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นธรรมชาติ (อ้างถึงใน เอกซ์ทบุ๊ก, บรรณาธิการ. 2551: 8-9)

รวมทั้งการกล่าวถึงข้อดีของการใช้วิธีการสอนแบบ Natural approach ว่า “การสอนแบบ Natural approach เป็นการสอนที่ใช้กิจกรรมทางภาษาที่เน้นความหมาย ลดความเครียดของผู้เรียน และมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์” (Krashen and Terrell, อ้างถึงใน อรุณี วิริยะจิตรา 2532: 66) นอกจากนี้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ยังได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติว่า “แนวทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติคือให้ผู้เรียนพูดโดยการฟังให้เข้าใจ ทฤษฎีที่หนุนหลังแนวทางแบบนี้คือ ถ้าผู้เรียนเรียนโดยฝึกฝนก่อนเวลาอันควรเขาจะออกเสียงผิดไปตลอด” (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2533: 181) และปรีชา หิรัญประดิษฐ์ ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการสอนภาษาแบบธรรมชาติว่า “ระยะแรกและผู้เรียนยังไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน หรือมีพื้นฐานความรู้น้อยมาก จะสอนโดยวิธีอัตโนมัติ หรือวิธีธรรมชาติ คือให้ผู้เรียนฟังให้มาก จนมั่นใจว่าจับเสียงToneได้ แล้วจึงให้พูดทีหลัง” (ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ 2545: 60) อีกทั้ง สุมณฑา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์ ยังได้กล่าวถึงผู้สอนที่ใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติว่า “ผู้สอนที่ใช้การ

สอนแบบธรรมชาติจะใช้วจนภาษามาช่วยสอน ใช้หลักการและวิธีการทางภาษาศาสตร์มาช่วยในการออกเสียง” (สุเมธทา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์, อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 66)

จากข้อมูลดังกล่าวถึงแนวการสอนภาษาต่างประเทศแบบธรรมชาติ หรือ Natural approach ข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติ หรือ Natural approach เป็นการสอนภาษาที่เน้นการเลียนแบบเป็นหลัก กล่าวคือให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังการใช้ภาษาจากสถานการณ์จริง แล้วนำทักษะที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ นั่นคือ การเข้าใจความหมาย และระบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ฟัง แล้วเลียนแบบเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารของตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการที่คล้ายกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กซึ่งเริ่มจากการฟังแล้วฝึกฝนตามจนเกิดความชำนาญโดยที่ไม่ทราบว่าได้ภาษาตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งแนวทางการสอนแบบธรรมชาตินี้มีวิธีการ (Method) เพื่อให้ได้ภาษาเป้าหมายที่หลากหลายกระบวนการ ซึ่งสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการสอนการฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 68-74) เพราะเป็นวิธีการสอนที่ไม่หลุดจากกรอบแนวคิดของ Natural approach ตามที่เทอเรลผู้คิดแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (อ้างถึงใน White, Ann Stewart 1988: abstract) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาแบบ Natural approach มีลักษณะที่คล้ายกับแนวการสอนแบบ Communication หรือแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสามารถแจกแจงวิธีการจัดกิจกรรมการสอนการฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด ได้ กระบวนการ 3 ขั้น คือ

1. ขั้น Performing Physical Tasks เป็นขั้นกิจกรรมการฟังที่สร้างภาระงานให้ผู้เรียนได้ระบุหรือแจกแจงสิ่งที่ได้ฟัง โดยผู้สอนให้ร่องรอยข้อมูลทั้งที่เป็นตัวหนังสือ และที่สามารถสังเกตได้ด้วยตา กล่าวคือ อาจเป็นภาพ น้ำเสียง หรือเป็นกริยาอาการในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้แม้จะฟังไม่รู้เรื่องก็ตาม

2. ขั้น Transferring Information เป็นขั้นกิจกรรมการฟังที่สร้างภาระงานให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังไปยังชุดข้อมูลใหม่ โดยผู้สอนจะให้ร่องรอยในการถ่ายโอนข้อมูลด้วยการทำช่องสำหรับเติมข้อมูลที่ต้องการให้ผู้เรียนถ่ายโอนจากการฟัง

3. ชั้น Reformulating and Evaluating Information เป็นชั้นกิจกรรมการฟังที่สร้างภาระงานให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลขั้นสูงได้ เช่น สามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟังเป็นภาษาของตนเองได้ หรือสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ สิ่งที่ฟังได้ เป็นต้น

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติ หรือ Natural approach นั้นหมายถึงการนำเอาวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบเด็กซึ่งคือการเลียนแบบมาใช้ในการศึกษาภาษาเป้าหมายที่ต้องการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบ Natural approach หรือการใช้วิถีทางเข้าแบบธรรมชาติ เป็นเพียงแนวทางกว้างๆ ในการได้มาซึ่งภาษาเป้าหมายซึ่งผู้จัดการเรียนการสอนสามารถนำวิธีการใดก็ได้ที่อยู่ในกรอบของการเลียนแบบการใช้ตัวภาษาเป้าหมายเท่านั้น

4. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นคำที่รู้จักกันดีในวงการจัดการศึกษาที่สามารถตีความจัดกลุ่มความหมายไปได้อย่างหลากหลายซึ่งมีผู้รู้กล่าวถึงรายละเอียดของคำว่าแบบฝึกไว้อย่างหลากหลายดังนี้

พิทชี (Pitchey อ้างถึงใน Seels and Glasgow 1990: 4) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยของโครงสร้างการสอนที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และประเมินผลตามจุดประสงค์และสถานการณ์ที่ต้องการซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยของแต่ละวิชาง่ายขึ้น

กันเทอร์ (Gunter 1990: 80) กล่าวว่าแบบฝึกมักใช้ในการฝึกเรียนด้วยตนเอง และแบบฝึกควรจะมีการให้คำแนะนำในการฝึกทำ การสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนอย่างง่ายๆ ในการทำแบบฝึก คือให้ครูแสดงตัวอย่างให้กับนักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรกโดยครูคอยช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นให้นักเรียนทำด้วยตัวเอง และหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนควรจะอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในคำถามและคำตอบของแบบฝึกร่วมกัน

สวัสดี สุวรรณอักษร (2531: 107) กล่าวว่าแบบฝึกหมายถึงแบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มเติมภาคปฏิบัติเมื่อครูได้อธิบายภาคทฤษฎีหรือให้ความรู้ด้านเนื้อหาไปแล้ว โดยมุ่งให้นักเรียนทำด้วยตนเองเพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น

จากข้อคิดเห็นต่างๆ ข้างต้นทำให้กล่าวได้ว่า การสร้างแบบฝึกคือการสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในส่วนรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาการสอนและมุ่งให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองโดยปฏิบัติตามขั้นตอนหรือคำแนะนำที่มีอยู่ในเครื่องมือชิ้นนั้นซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างรวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกมีข้อควรระวังมากมายจากการศึกษาเรื่องหลักการสร้างแบบฝึกทำให้เห็นข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่านซึ่งได้ยกมากล่าวไว้เป็นข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

บอค (Bock 1993: 3) กล่าวว่าในการดำเนินการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึก
2. ให้รายละเอียดต่างๆ เช่น คำแนะนำในการทำแบบฝึกหรือขั้นตอนในการทำอย่างละเอียด
3. สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนมากที่สุด เช่น แบบฝึกอาจใช้รูปแบบที่ง่ายๆ โดยเริ่มจากการให้นักเรียนตอบคำถามในลักษณะถูกผิด จนถึงการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
4. แบบฝึกควรสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน เช่น การให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงในตารางหรือแผนภูมิที่กำหนดให้

นอกจากนี้ ซีลส์ และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990: 3) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกในมุมมองที่แตกต่างจากบอคไว้หลายข้อ ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการเรียนการสอนโดยการรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยการรวบรวมข้อมูลจากพฤติกรรมทางการเรียน และทักษะต่างๆ จากนั้นวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับขั้นฝึกปฏิบัติ
4. กำหนดวิธีการสอนหรือส่วนประกอบทางการสอน เช่น ขั้วนำเสนอเนื้อหา หรือขั้นฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างแบบฝึก

6. วางแผนการผลิต การพัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับ
โครงการที่จะสอน

7. วางแผน และกำหนดวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ และรวบรวมข้อมูลจาก
คะแนนของนักเรียนในแต่ละจุดประสงค์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงและเพื่อการประเมินผลใหม่

8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ

9. ดำเนินการประเมินผลในขั้นสรุป

10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

และยังรวมถึงแนวคิดของ บัทส์ (Butts, อ้างถึงใน กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย 2546: 56) ที่มีต่อ
การสร้างแบบฝึกอีกหลายข้อ ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงร่างคร่าวๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกเกี่ยวกับ
เรื่องอะไร

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน

4. แจกแจงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของ
ผู้เรียน และเรียงกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปหายาก

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนให้เหมาะสม

6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. ควรประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน

จากข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทำให้สามารถสรุปได้ว่า การสร้าง
แบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักสูตร และจุดประสงค์รายวิชา จากนั้นจึงคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับ
หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลาย มีการ
ประเมินผลก่อนและหลังการใช้แบบฝึก สร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียน โดยรูปแบบการสอนของ
แบบฝึกต้องสอดคล้องกับหลักสูตรในขณะที่ลักษณะภาระงานและกิจกรรมที่เลือกใช้ในแบบฝึก
ต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอน รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์และกำหนดเวลาให้เหมาะสมในการทำ
แบบฝึกด้วย

ประโยชน์ของการใช้แบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์อย่างมากต่อการจัดการเรียนการสอนมากมายดังที่ วนิดา สุขวนิช (2536: 33-44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. แบบฝึกช่วยลดภาระของครูได้มากเนื่องจากเป็นสื่อการสอนที่จัดทำไว้อย่างเป็นระเบียบ
2. แบบฝึกช่วยในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาต่างกัน การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
3. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนเนื่องจากการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
4. แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
5. แบบฝึกเป็นเครื่องวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ครูสามารถมองเห็นปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจนจากการที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุง และแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันทั่วถึง
8. แบบฝึกที่ทำขึ้นนอกเหนือจากหนังสือในห้องเรียนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกหัดอยู่ตลอดเวลา สำหรับผู้เรียนแล้วไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนหรือจากบนกระดานดำ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกทักษะต่างๆ มากขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จากการกล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาได้ดี เนื่องจากผู้เรียนสามารถฝึกและทบทวนด้วยตนเองได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูในการเตรียมแบบฝึกหัดที่จะใช้ในการเรียนการสอน และทราบถึงปัญหาของผู้เรียนที่ครูจะสามารถหาทางแก้ไขได้ต่อไป

5. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างทักษะ

ทักษะ (Skill) หมายถึง พฤติกรรมที่ผ่านการฝึกฝนมายาวนานจนเกิดความชำนาญ สามารถแสดงออกได้อย่างเป็นอัตโนมัติ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ทักษะที่เป็น

การตอบสนองต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Response Chain) คือชุดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการตอบสนองสิ่งเร้า เช่น การขับรถเริ่มจากการเหยียบกุญแจรถ เหยียบคลัชต์ บิดกุญแจรถ เข้าเกียร์ เหยียบคันเร่ง ปลอยคลัชต์ บังคับพวงมาลัยรถให้ตรงทาง เหยียบคลัชต์ เปลี่ยนเกียร์ เหยียบคันเร่ง ซึ่งเป็นชุดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องระหว่างการขับรถเสมอ ทักษะที่เป็นการเคลื่อนไหว สอดคล้องผสมผสานกัน (Movement Coordination) คือพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่ สอดคล้องกับประสาทรับสัมผัส เช่น การพิมพ์ดีดเป็นพฤติกรรมการเคลื่อนไหวมือทั้งสองข้างกับ ประสาทการมองเห็น และทักษะที่เป็นกระบวนการตอบสนอง (Response Patterns) คือ พฤติกรรมการตอบสนองสิ่งเร้าแบบเรียงลำดับขั้นตอนจากที่ไม่มีความซับซ้อนไปหาพฤติกรรมที่มีความซับซ้อน เช่นการตีเบดมินตันเริ่มจากการจับไม้เบดมินตัน การตีลูกโต้ตอบแบบธรรมดา การตีลูกโต้ตอบใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อไม่ให้คู่ต่อสู้รับลูกที่ส่งไปไม่ได้ (De Cecco 1968)

การสร้างเสริมทักษะใดๆ ก็ตามสามารถกระทำได้ด้วยวิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงข้อควรระวังในการสอนให้เกิดทักษะด้วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการ สร้างทักษะอย่างสมบูรณ์ ซึ่ง เดอเซคโก (De Cecco 1968) ได้ชี้แนะข้อควรระวังในการสอนให้เกิด ทักษะไว้ ดังนี้

1. ต้องวิเคราะห์ทักษะที่จะสอนว่าประกอบด้วยพฤติกรรมอะไรบ้าง เพื่อเรียงลำดับ พฤติกรรมการสอนจากพฤติกรรมที่ไม่ซับซ้อนไปหาพฤติกรรมที่ซับซ้อน
2. ศึกษาภูมิหลังความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนต่อการฝึกทักษะดังกล่าวโดยการทดสอบทั้ง ก่อนสอนและระหว่างสอน เพื่อเพิ่มเติมทักษะที่ยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์
3. อธิบายและสาธิตทักษะที่จะฝึกให้ชัดเจน เข้าใจง่ายอย่างเป็นลำดับขั้น แล้วฝึกฝนทักษะ จากพฤติกรรมส่วนย่อยไปยังพฤติกรรมส่วนรวม อย่างต่อเนื่องจนกว่าจะครบทุกขั้นตอน
4. แจ้งผลการฝึกให้ผู้เรียนทราบตลอดระยะเวลาที่ฝึกฝนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการฝึกฝนต่อไป และปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องอยู่

นอกจากนี้กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523: 273) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงข้อควรระวังในการสอน ทักษะไว้ว่า ควรใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนทักษะในช่วงสั้นๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ หรือหมด แรงจูงใจที่จะฝึกฝนทักษะต่อไป และควรเน้นการฝึกเรื่องความเร็วก่อนความแม่นยำ รวมทั้งจัด

พฤติกรรมการฝึกให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวเป็นจังหวะคล่องจองกันพอดีจะทำให้เกิดการเรียนรู้ทักษะได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทักษะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนจนสามารถใช้การได้อย่างชำนาญและเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ สามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ ทักษะที่เป็นการตอบสนองต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Response Chain) ทักษะที่เป็นการเคลื่อนไหวสอดคล้องผสมผสานกัน (Movement Coordination) และทักษะที่เป็นกระสวนของการตอบสนอง (Response Patterns) โดยทักษะต่างๆ สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้โดยการฝึกฝนที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การวิเคราะห์ทักษะเพื่อจัดเรียงลำดับการสอนเรื่องที่ไม่ซับซ้อนไปหาเรื่องที่มีความซับซ้อน ตรวจสอบการรับรู้ทักษะของผู้เรียนเพื่อเพิ่มเติมทักษะที่ยังขาดอยู่ ฝึกฝนทักษะจากพฤติกรรมส่วนย่อยไปหาพฤติกรรมส่วนรวม และแจ้งผลการฝึกฝนให้ผู้เรียนทราบอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังควรใช้เวลาในการฝึกในช่วงสั้นๆ รวมทั้งสร้างกิจกรรมการฝึกให้ร่างกายได้เคลื่อนไหวอย่างเป็นจังหวะเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในทักษะที่ฝึกก่อนแล้วค่อยพัฒนาทักษะด้านความถูกต้องต่อไป

4. เอกสารเกี่ยวกับการจำและความสนใจ

การจำ (Remembering) หมายถึง ความสามารถในการสะสมประสบการณ์ต่างๆ ในอดีตได้แล้วแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการระลึกได้ (Recall) หรือการจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เมื่อพบสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มา การเห็นแล้วจำได้ (Recognition) และการฝึกฝนได้เร็ว (Relearning) ซึ่งการจำสามารถจำแนกได้เป็น 2 ชนิด (กมล เกาพิจิตร 2502: 572) คือ ความจำแบบเคยชินแบบกลไก หมายถึงความจำที่เกิดจากการมีประสบการณ์กับสิ่งใดๆ บ่อยครั้ง จนสามารถจดจำได้เอง เช่น การร้องเพลงที่ได้ฟังทุกวันได้ หรือการจำได้ว่าเดือนอะไรมีกี่วัน เป็นต้น และการจำโดยเข้าใจ หมายถึงการจำที่เกิดจากความเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ

การจำเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ เพราะทำให้การเรียนรู้เกิดการพัฒนาอยู่เสมอไม่ย่ำอยู่กับที่เรียนรู้สิ่งเดิมซ้ำๆ หากเข้าใจธรรมชาติการทำงานของการจำของมนุษย์แล้วจะยังทำให้สามารถพัฒนาความจำของตนเองไปได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งช่วยให้กระบวนการทำงานของความจำรวดเร็วยิ่งขึ้นด้วย ดังที่ณัฐพรหม อินทยศ (2553: 241-243) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติของการจำที่น่าสนใจไว้ว่า การจำของมนุษย์มีความยืดหยุ่นเพราะสามารถจำ หรือลบ

ความจำออกได้ตลอดเวลา โดยจะเลือกจดจำเพียงสิ่งที่มีความหมาย และที่มีความสำคัญทางความรู้สึกไว้เป็นส่วนใหญ่เท่านั้น อีกทั้งการจำจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหากสร้างสภาพแวดล้อม อารมณ์หรือสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับแบบเดิม นอกจากนี้ธรรมชาติของการจำยังส่งเสริมให้สามารถจดจำสิ่งที่ทำให้มีความสุขได้ดีกว่าสิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานจิตใจด้วย

ความสามารถในการจำเป็นความสามารถพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน หากแต่บางคนสามารถจดจำได้มากกว่า อันเป็นผลที่เนื่องมาจากคุณภาพของการจำซึ่งมีการใช้เทคนิคช่วยจำต่างๆ ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523: 258-263) ได้แจกแจงเกี่ยวกับเทคนิคการจำไว้ ดังนี้

1. การเรียนเกิน (Overlearning) หมายถึงการทบทวนสิ่งที่จดจำได้อยู่แล้วซ้ำๆ เนื่องจากผลการทดลองของครูเกอร์ (Krueger: 1929) ยืนยันว่าการเรียนเกินจะทำให้มีความจำในเรื่องนั้นได้มากขึ้น ฉะนั้นเมื่อเวลาผ่านไปผู้ที่เรียนเกินก็จะหลงเหลือความจำมากกว่าผู้ที่ใช้การจำแบบปกติ

2. การทดสอบตนเอง หมายถึงการทดสอบความจำของตนเอง หลังจากจำสิ่งใดๆ ได้แล้ว อาจโดยการใช้คำถาม หรือทบทวนความจำในเรื่องดังกล่าวซ้ำแบบไม่ย้อนกลับไปดูต้นฉบับ ซึ่งเป็นไปตามผลการทดลองของเกตส์ (Gates: 1917) ที่กล่าวว่า การทดสอบตนเองจะทำให้ความจำในเรื่องที่ถูกทดสอบนั้นดียิ่งขึ้น ทั้งแบบที่ใช้การทดสอบแบบทันที หรือผ่านไปแล้ว 4 ชั่วโมง

3. การจัดระเบียบ (Organization) หมายถึงการจัดการข้อมูลที่ต้องการจำให้เป็นกลุ่มความจำ ซึ่งสามารถจัดระเบียบได้ 2 แบบ ได้แก่ การจัดกลุ่ม คือการจัดข้อมูลที่จัดกระจายอยู่ให้เป็นกลุ่มความจำ และการจัดหมวดหมู่ คือการจัดข้อมูลที่จัดกระจายอยู่ให้เป็นกลุ่มความจำโดยจำแนกตามประเภทของข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกัน

4. การจับหลัก หมายถึงการจำโดยวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลว่ามีลักษณะอย่างไร แล้วจดจำเพียงหลักการที่วิเคราะห์ไว้เท่านั้น ก็จะสามารถทราบได้ว่าข้อมูลที่ต้องการจำประกอบด้วยอะไรบ้างโดยไม่ต้องจำรายละเอียดของข้อมูลทั้งหมด

5. การสร้างรหัส (Coding) หมายถึงการสร้างสัญลักษณ์หรือความหมายแทนข้อมูลที่ต้องการจำ ซึ่งสามารถแบ่งการสร้างรหัสได้ 4 ประเภท ดังนี้

5.1 รหัสตัวย่อ คือการสร้างรหัสการจำด้วยการนำเอาตัวอักษรหลักของคำที่ต้องการจำมารวมเข้าไว้ด้วยกัน กลายเป็นคำใหม่ เช่น World Health Organization เข้ารหัสตัวย่อเป็น WHO

5.2 รหัสแทนตัวเลข คือการสร้างรหัสจากการแปลงตัวเลขเป็นตัวอักษร เช่น แทน 2 ด้วย “ง” แทน 3 ด้วย “ม” แทน 1 ด้วย “น” แทน 0 ด้วย “ศ” เข้ารหัสแทนตัวเลขเป็น มุมคณิกศึกษา

5.3 การสร้างคำสัมผัส คือการนำข้อมูลที่ต้องการจำมาเรียบเรียงใหม่โดยแต่งต่อหรือเพิ่มเติมคำเข้าไปให้มีความคล้องจองกัน เช่น หลักการใช้ไม้มีววน 20 คำ

“ผู้ใหญ่ หาผ้าใหม่	ให้สะใภ้ใช้คล้องคอ
ไฟใจเอาใส่ห่อ	มิหลงไหลใครขอคู
จะใคร่ลงเรือใบ	ควน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยู่ใต้เตียง
บ่าใบ้ถือโยบัว	หูตามัวมาใกล้เคียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบมีวนจำจงดี”

5.4 การสร้างจินตภาพ ซึ่งเป็นการจำที่เน้นเรื่องลำดับชั้น โดยมีวิธีการคือสร้างภาพในใจของลำดับตัวเลข จากนั้นนำข้อมูลที่ต้องการจำมาแปลงเป็นภาพในใจแล้วนำไปสัมพันธ์กับภาพในใจของตัวเลข เช่น หากต้องการจำสถานที่ 5 แห่ง ซึ่งอยู่เรียงกันไป ชั้นแรกให้สร้างภาพในใจของเลข 1 ถึง 5 ก่อน จากนั้นให้นำภาพในใจของตัวเลขไปสัมพันธ์กับสถานที่ที่ต้องการจำ ซึ่งได้เป็น 1 เท่ากับ แก้วน้ำ คู่กับ ตึก 9 2 เท่ากับ ม้านั่ง คู่กับ หอประชุม 3 เท่ากับ ตะเกียง คู่กับ ทาน้ำ 4 เท่ากับ พัดลม คู่กับ สำนักหอสมุด และ 5 เท่ากับ หมอนข้าง คู่กับ ตึก 4 เป็นต้น

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การจำ (Remembering) คือความสามารถในการสะสมประสบการณ์ในอดีตได้ ซึ่งการจำสามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ การจำแบบเคยชินแบบกลไกซึ่งเป็นการจำที่เกิดจากการได้รับประสบการณ์นั้นบ่อยๆ และการจำโดยเข้าใจ แต่ไม่ว่าจะเป็นการจำชนิดใดก็ตามหากทำให้เกิดสภาวะจิตใจตึงเครียดก็就会被เก็บกดหรือลบออกไปจากความจำ แต่อย่างไรก็ตามการจำเป็นความสามารถที่สามารถพัฒนาได้ด้วยเทคนิคต่างๆ ได้แก่ การเรียนเกิน (Overlearning) การทดสอบตนเอง การจัดระเบียบ (Organization) การจับหลัก การสร้างรหัส (Coding) เป็นต้น

ความสนใจ (Interest) เป็นสัญชาตญาณของสิ่งมีชีวิตที่จะกระทำ หรือเข้าหาสถานการณ์ต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ด้วยความชอบ หรือความพอใจ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 2 ชนิด (กมล เกฬพิจิตร 2502: 528) คือ ความสนใจภายใน และความสนใจภายนอก

ความสนใจภายใน หมายถึงความสนใจที่เกิดจากการตอบสนองความต้องการที่บุคคลรู้สึก ว่าจำเป็นต้องทำซึ่งเป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเองกับบุคคลตามธรรมชาติ ฉะนั้นจะเป็นความสนใจที่คงอยู่กับบุคคลจนกว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการได้สำเร็จ

ความสนใจภายนอก หมายถึงความสนใจที่เกิดจากความกลัว ความคาดหวัง และความกระหายอยากจะได้ อยากจะทำอันเป็นผลมาจากความพอใจ ฉะนั้นจึงเป็นความสนใจที่สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการกำหนดเงื่อนไขต่างๆ

การจัดการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือการสร้างความน่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งการสร้าง ความสนใจสามารถกระทำได้หลายทาง (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ 2523: 243) ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งด้านเนื้อหาการเรียน เทคนิคที่ใช้ในการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับความถนัดนั้น
3. จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจ โดยอาจใช้คำถามยั่วๆ ท้าทายความสามารถของผู้เรียน หรือพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด หรือพยายามสร้างสิ่งแปลกใหม่ที่ตื่นตาตื่นใจมาใช้ประกอบการเรียน
4. พยายามให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม หรือได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง และเมื่อสามารถปฏิบัติได้ก็ควรให้การเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะทำกิจกรรมนั้นอีก
5. ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติงาน และรายงานผลความก้าวหน้าของผู้เรียนเสมอ

นอกจากนี้ กมล เกฬพิจิตร (2502: 537) ยังได้เสนอแนะการสร้าง ความสนใจในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนี้

1. ดำเนินการสอนให้คล้อยตามสัญชาตญาณอยากรู้ อยากเห็น โดยการใช้สื่อที่มีความแตกต่างจากสื่อทั่วไป อาจเป็นแนวการสอน ตัวอย่าง คำพูด หรือ โจทย์ที่แปลกไปจากแบบฉบับเดิมๆ
2. สอนให้สนุกด้วยการสอดแทรกเรื่องขบขันในการนำเสนอเนื้อหา
3. เน้นการสอนบทเรียนให้หนักไปทางรูปธรรมมากกว่านามธรรม ซึ่งอาจกระทำด้วยการแสดงตัวอย่างให้สามารถจับต้องได้จริง เห็นภาพจริง เห็นการเคลื่อนไหวต่างๆ รวมทั้งนำผู้เรียนไปพบกับประสบการณ์จริง
4. สร้างบทเรียนให้เข้าใจง่าย ซึ่งอาจกระทำด้วยการจัดเนื้อหาไว้เป็นลำดับขั้นตอน จากง่ายไปหายาก หรืออาจเป็นการใช้แผนภาพความคิดในการสรุปบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด
5. ให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นของตนเองในเรื่องที่เรียน
6. ชี้แนะให้เห็นประโยชน์ที่ได้จากการสนใจสิ่งนั้นๆ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความสนใจ (Interest) คือความชอบ หรือความสนใจที่จะเข้าหา หรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งความสนใจสามารถแบ่งได้ 2 ชนิด คือความสนใจภายใน และความสนใจภายนอก โดยการสร้างความสนใจสามารถทำได้หลายอย่าง เช่น การศึกษาความต้องการของผู้เรียน การสำรวจความถนัดของผู้เรียน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การรายงานผลการปฏิบัติงาน การใช้เรื่องขบขัน การสร้างความมีส่วนร่วมของผู้เรียน การจัดลำดับเนื้อเรื่องจากง่ายไปยาก และการชี้ให้เห็นประโยชน์ของสิ่งที่กำลังสร้างความสนใจ เป็นต้น

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

สมใจ สืบวัฒนพวงกุล (2537: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามแนวการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารของเออร์ ริชาร์ด และอันเดอร์วูด กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน

16 แบบฝึก ในเวลา 16 คาบ ผลการทดลองปรากฏว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 71.69/62.66 และนักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกมากกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิตยา ทองประเสริฐ (2540 บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 44 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรีจำนวน 325 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในภาพรวมและแต่ละด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านผู้ฟัง ด้านผู้พูดและด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง (2) ระดับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวมและแต่ละด้านซึ่งได้แก่ ขึ้นกลไก ขึ้นถ่ายโอน ขึ้นสื่อสารและขึ้นวิเคราะห์วิจารณ์อยู่ในระดับอ่อนมาก ส่วนขั้นความรู้อยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน (3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในภาพรวม และแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (4) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของนักเรียนกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในภาพรวม และแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ (5) ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในภาพรวมและแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540:บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อการสอนจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังตามแนวการจัดกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารของ เออร์ ริชาร์ด และอันเดอร์วูด ร่วมกับการใช้สื่อการสอนจริงซึ่ง

เป็นบทฟังที่ได้จากแหล่งต่างๆ ในสถานการณ์จริงที่ได้กล่าวถึงเนื้อหาที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้ปรับสารให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และบันทึกเสียงพูดในระดับปกติโดยเจ้าของภาษา กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 43 คน โดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 แบบฝึก ในเวลา 10 คาบ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อการสอนจริงมีประสิทธิภาพ 80.3721/77.4419 และนักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อการสอนจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร (2544: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อเสริมทักษะการฟัง ด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคงทองวิทยา จังหวัดนครปฐม ซึ่งผู้วิจัยสร้างสื่อตามกรอบเนื้อหาการสำรวจหัวข้อเรื่อง (Topics) ในท้องถิ่นของผู้เรียน และวิเคราะห์หน้าที่ทางภาษา (Functions) และรูปแบบภาษา (Forms) จากรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด (024) โดยทำเป็นบทเรียนแบบโมดูลที่ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน จุดประสงค์ คำสั่ง คำอธิบายสาระแต่ละบทหรือตอน การทำภาระงานในแบบฝึกหัด คำเฉลย คำอธิบายคำตอบ และแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้อย่างอิสระ จำนวน 7 บทเรียน และทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า สื่อเสริมทักษะการฟังเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.89/84.80 และนักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังการใช้สื่อเสริมทักษะฟังสูงกว่าก่อนการใช้สื่อเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่อเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับสูงทุกบทเรียน

สมร ปาโท (2545: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ และเกม ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-

พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนกลุ่มมีครูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนฟัง-พูดตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยนักเรียนเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการฟัง-พูด รวมทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสนุกสนานและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อเข้าใจง่ายขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมยังช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการฟัง-พูดสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

ทัศนีย์ องค์กรณะคมกุล (2546: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยสร้างแบบฝึกการฟังตามแนวคิดของ เออร์ ริชาร์ด และอันเดอร์วูดได้แบบฝึกการฟังที่ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอนเรียงลำดับจากกิจกรรมที่ง่าย ไปหายากและมีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา อันได้แก่ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Pre-listening) ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และสำนวนภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป เช่น การระดมสมอง การจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ การจับคู่รูปภาพ เป็นต้น ต่อมาเป็นขั้นการฟัง (While-listening) ให้นักเรียนฝึกฟังอย่างน้อย 2 ครั้ง แล้วทำกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การวาดภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ให้นักเรียนฝึกโครงสร้างภาษาในประโยคที่มีความหมาย เพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทฟัง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถถ่ายโยงความรู้ไปใช้ในขั้นนำภาษาไปใช้ในชั้น (Post-listening) ซึ่งเป็นขั้นที่ฝึกให้นักเรียนนำภาษาไปใช้อย่างมั่นใจในชีวิตประจำวัน และทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา เช่น การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกจากแบบฝึกทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมแบบฝึก

การฟังอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ(4.47) ด้านเนื้อหา(4.71) และด้านกิจกรรม (4.70)

พัชรดา วงศ์ใจหาญ (2546: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและกลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการสร้างแผนการสอนที่เน้นกลวิธีในการสื่อสารตามขั้นตอนการสอนทักษะพูดของ Byrne ได้แก่ ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage) โดยผู้ดำเนินการสอนสร้างความตระหนักในเรื่องความสำคัญของการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีในการสื่อสาร โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ผู้เรียนประสบขณะที่สื่อสารกับชาวต่างชาติ และวิธีการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาเหล่านั้น หลังจากนั้นผู้สอนนำเสนอกลวิธีในการสื่อสารแต่ละประเภทโดยการอธิบายและยกตัวอย่างการใช้กลวิธีเหล่านั้น หรือโดยการเปิดเครื่องบันทึกเสียงการสนทนา หรือเครื่องฉายวิดีโอทัศน์บทสนทนาที่ประกอบด้วยการใช้กลวิธีในการสื่อสารรูปแบบต่างๆ และให้ผู้เรียนสังเกต และบันทึกกลวิธีในการสื่อสารต่างๆ ที่ผู้สนทนานำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือทำให้การสื่อสารมีความหมายและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากนั้นในขั้นการฝึก (Practice Stage) ผู้สอนกำหนดกิจกรรม เช่น เกมใบ้คำ เกมทายปัญหา บทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีทิศทางนำไปสู่การใช้กลวิธีในการสื่อสารเป้าหมายและผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีต่างๆ ร่วมกับเพื่อน โดยทำกิจกรรมตามที่ผู้สอนกำหนดเพื่อให้คุ้นเคยกับการใช้กลวิธีนั้นๆ และขั้นการใช้ภาษา (Production Stage) ผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการ และทำการใช้กลวิธีในการสื่อสารด้วยตนเอง โดยทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะของกลวิธีแต่ละชนิด โดยผู้วิจัยเป็นเพียงผู้แนะนำหรือให้คำปรึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษามาใช้ได้อย่างเสรี ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่ได้เรียนโดยการใช้กลวิธีทางการสื่อสารมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และนักศึกษาที่ได้เรียนโดยการใช้กลวิธีทางการสื่อสารมีการใช้กลวิธีในการสื่อสารมากขึ้น

สุนันทา เมฆสุทัศน์ (2548: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดปราสาททอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยสร้างแบบฝึกขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจหัวข้อ

เกี่ยวกับท้องถิ่น แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาภาษา อันได้แก่ หน้าที่ทางภาษา ศัพท์และโครงสร้างใน รายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด ผลการวิจัยปรากฏว่าได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพดีคือมีค่าเท่ากับ 76.29/78.08 รวมทั้งความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริม ทักษะการฟังสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับดีด้วย

อดิศา เบญจรัตนานนท์ และคณะ (2552: 174-175) เขียนบทความวิชาการเรื่อง กิจกรรม และสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการ ฟังทักษะการฟังและการพูดเพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนซึ่งช่วยให้การเรียนภาษา เป็นไปอย่างธรรมชาติ และกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษได้แก่ การฝึกออกเสียง เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และทัศนศึกษา ส่วนสื่อ การสอนนั้น สื่อทัศนูปกรณ์จะช่วยให้ห้องเรียนสดใส กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และเกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และสื่อที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพลง ภาพยนตร์ ข่าวทางโทรทัศน์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำเร็จรูป และบทเรียนออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังภายในประเทศทำให้ผู้วิจัยพบว่า การสร้างแบบ ฝึกทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารให้ได้ประสิทธิภาพนั้นผู้สร้างต้องคำนึงถึงหลักการในการสร้างแบบ ฝึกที่สำคัญ 3 ประการคือการกระตุ้นผู้เรียนก่อนการเรียนรู้ การฝึกฝนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งอาจ ใช้สื่อ หรือกิจกรรมต่างๆช่วยเสริมในการฝึก และการนำความรู้ไปใช้ รวมทั้งควรนำข้อมูลที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้เรียนโดยตรงมาสร้างสื่อการเรียนรู้ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและ เข้าใจเนื้อหาในแบบฝึกเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสามารถนำไปใช้ได้อย่างสมบูรณ์

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ไวท์, แอน สจิวัด (White, Ann Stewart 1988: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการฟังเพื่อความเข้าใจ และความรู้สึกของผู้เรียนภาษาสเปนด้วยการใช้ชีวิตธรรมชาติซึ่งการวิจัยปรากฏว่า การสอน

ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติเป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนให้สูงขึ้นและช่วยแปลความหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการจับความหมายที่แตกต่างจากความหมายโดยทั่วไปของคำด้วยการฟังการออกเสียงคำนั้น

ไบลาช วัตกิน และดาเรีย แอนน์ (Bilash Watkin and Daria Anne 1996: Abstract) ทำวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องการสร้างแบบจำลองการสอนภาษาที่สองด้วยการรับรู้ภาษาที่ง่ายขึ้นโดยใช้วิธีธรรมชาติของคราเชน (Krashen) ด้วยการใช้บทเพลง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารมีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาที่สองด้วยบทเพลงง่ายขึ้น และบทเพลงก็เป็นสื่อในการเรียนรู้ภาษาที่ง่ายขึ้น รวมทั้งแบบจำลองการสอนภาษานี้ยังทำให้ผู้เรียนสนุก เพราะมีการใช้เทคนิคที่หลากหลาย อีกทั้งยังสามารถนำไปฝึกที่บ้าน ได้อีกด้วย

ฟูรูฮาตะ, ฮามาโกะ (Furuhata, Hamako 1996: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการประเมินความเข้าใจของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นระหว่างวิธีแบบดั้งเดิม กับวิธีธรรมชาติ และการตอบโต้ทางกายในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับผู้เรียนทั้งในโรงเรียนทั่วไป และโรงเรียนที่เฉพาะทางจำนวน 237 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นชอบวิธีการสอนแบบใหม่ และชอบเทคนิคบางอย่างในการสอนแบบใหม่ เช่น การเลียงสอนไวยากรณ์, การสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างเดียว, เน้นการพูดและการฟัง, ใช้เกมและบทบาทสมมุติ, ใช้สื่อการสอน และการบังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนชาวญี่ปุ่นบางคนชอบการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิมมากกว่า เช่น การตรวจสอบเรื่องข้อผิดพลาด และความถูกต้อง, การตอบโต้ด้วยภาษาที่สองเท่านั้น และการท่องจำคำศัพท์ นอกจากนี้เมื่อแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามกลุ่มอายุแล้วพบว่า ผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่าชอบวิธีการสอนแบบใหม่มากกว่าแบบเก่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้เรียนที่มีอายุมากกว่า ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลตามกลุ่มเพศและระดับชั้นเรียนที่มีความสามารถต่างกันพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ด้านความชอบเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นชอบการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมมากกว่าการนั่งฟังเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นยังชอบการทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว รวมทั้งชอบทำงานในกลุ่มแบบคละเพศด้วย สำหรับความแตกต่างทางเพศในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงชอบการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมมากกว่าเพศชาย และเพศชายชอบทำงานในกลุ่มที่มีเพศตรงข้ามมากกว่าผู้หญิง นอกจากนี้

ผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าชอบทำงานในกลุ่มที่มีเพศตรงข้ามมากกว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า และผู้เรียนในโรงเรียนทั่วไปชอบทำงานในกลุ่มเพศตรงข้ามมากกว่าผู้เรียนในโรงเรียนเฉพาะทาง

ฮิโรคาซึ นากาโอะ (Hirokazu Nakao 2000: Abstract) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้กิจกรรมก่อนการฟัง ระหว่างการฟัง และหลังการฟังในการฟังเพื่อความเข้าใจสำหรับการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย เนื่องจากความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งความสามารถในการพูดและฟังสำคัญมากต่อการประสบความสำเร็จทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนฟังตามแนวคิดของอันเดอร์วูด (Underwood) มาใช้ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้น คือ กิจกรรมก่อนการฟัง กิจกรรมขณะฟัง และกิจกรรมหลังการฟัง มาจัดกิจกรรมการสอนฟังให้กับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย เพื่อตอบปัญหาการวิจัยว่า กิจกรรมขั้นก่อนการฟัง ขั้นระหว่างการฟัง และขั้นหลังการฟังส่งผลต่อการฟังเพื่อความเข้าใจหรือไม่ ซึ่งหลังจากทำการทดลองแล้วได้ข้อสรุปว่า กิจกรรมการสอนฟังทั้ง 3 ขั้น คือ กิจกรรมขั้นก่อนการฟังซึ่งเป็นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่และการใช้รูปภาพ ขั้นกิจกรรมระหว่างการฟัง และกิจกรรมขั้นหลังการฟังเป็นการให้อ่านบทและใช้บทบาทสมมตินั้น ส่งผลต่อการพัฒนาการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เดวิดสัน เคลลี่ เฟรนซ์ (Davidson, Kelly Frances 2009: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการศึกษาผลของการใช้วิดีโอ Advance organizers ต่อพฤติกรรมการฟัง และการเรียนรู้วัฒนธรรมในชั้นเรียน การเรียนภาษาต่างประเทศเบื้องต้นซึ่งเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อตอบปัญหาเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ดีที่สุดในการจัดการเรียน การสอนเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หรือปัญหาการจะใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างไร โดยที่ไม่ต้องฝึกฝนการใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ Advance organizers หรือสื่อการแนะนำความรู้เบื้องต้นด้วยการดูวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียนซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนซึ่งเป็นประโยชน์มากต่อการเตรียมชั้นเรียนให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ วิดีโอช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการต่อพฤติกรรมการฟัง ช่วยเก็บรักษาข้อมูลทางวัฒนธรรม และแสดงการส่งสารตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลายอย่างชัดเจนเช่นเดียวกันกับ การสื่อสารจริง การศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดลองกับการสอนภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนระดับต้นและเก็บข้อมูลจากการให้ทำแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์พบว่า Advance organizers มีประโยชน์ต่อนักเรียน

ในด้านพฤติกรรมกรฟัง และเก็บรักษาข้อมูลทางวัฒนธรรมเอาไว้ได้อย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม งานวิจัยพบว่า นักเรียนที่คูวิติโอและนักเรียนที่ไม่ได้คูวิติโอ Advance organizers ไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติในด้านพฤติกรรมกรฟัง หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม อีกทั้งการวิเคราะห์การรับรู้ของนักเรียนยังแสดงให้เห็นว่า มีความชอบต่อการใช้คูวิติโอ Advance organizers ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียน หรือใช้คูวิติโอที่มีเนื้อหาที่ยากอย่างไรอย่างหนึ่งเท่านั้นเพื่อไม่ให้เป็นการเพิ่มภาระการเรียนรู้ที่มากเกินไป

วอลเตอร์ เบธ แอล (Walters, Beth L 2010: Abstract) ทำงานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังในผู้เรียนที่มีความสามารถในการรับสารจากการดูสูงด้วยกระบวนการกระตุ้นทางภาษา งานวิจัยนี้เป็นผลมาจากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ล้มเหลวในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถในการรับสารจากการดูสูงแต่มีความสามารถในการรับสารจากการฟังต่ำ ทำให้การเรียนขาดคุณภาพเพราะผู้สอนจะส่งสารการสอนผู้เรียนจากการฟังและดูควบคู่กันไป ทำให้กระบวนการรับสารของผู้เรียนขาดช่วงการเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงออกแบบวิธีสอนจากการผสมผสานของวิธีต่างๆ มาเป็น Visual-Verbal Integration Training (VVIT) ซึ่งเป็นการออกแบบการใช้ภาษานวนิยายเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการฟังสำหรับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ที่วิเคราะห์แล้วว่ามีปัญหาด้านการรับสารจากการฟังซึ่งมีอายุระหว่าง 6-16 ปี เป็นเวลา 3 เดือน ได้ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น 31.1% และมีพัฒนาการมากขึ้นอย่างมีความสุข ความมั่นใจ และมีหลักการ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปคือควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และควรทำการทดลองเพื่อตรวจสอบว่าวิธีสอน VVIT ช่วยกระตุ้นผู้เรียนในกลุ่มที่มีทักษะการรับสารจากการดูสูงหรือในกลุ่มที่มีการรับสารจากการฟังต่ำได้ดีกว่ากัน

โซรานา วาซิเจวิก (Zorana Vasijevic 2010: 41-48) เขียนบทความวิจัยเรื่องการพูดสะท้อนกลับวิธีการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้เรียนภาษาที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีการสอนฟังเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการพูดสะท้อนกลับ (Dictogloss Method) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่พัฒนามาจากวิธีการสอนไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนฟังให้กับผู้เรียนภาษาที่ 2 โดยกระบวนการสอนฟังนี้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียม (Preparation) แบ่งเป็นการเตรียมความพร้อม

ด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง และการเตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ โดยการเตรียมความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังเป็นการเตรียมด้วยการใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อนั้น นอกจากการใช้คำถามเพียงอย่างเดียวแล้วอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หรือวัตถุสิ่งของต่างๆที่เกี่ยวกับหัวข้อมาร่วมด้วย ส่วนการเตรียมพร้อมด้านคำศัพท์สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะคือ (1) การสร้างความคุ้นเคยด้านความหมายและรูปแบบการใช้ของคำศัพท์ใหม่ (2) การช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มความจำในชุดคำศัพท์เป้าหมาย (3) การช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์เป้าหมายไปใช้ได้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยนำเสนอกิจกรรมการเตรียมความพร้อมเรื่องคำศัพท์ด้วยการให้ผู้เรียนเดิมคำศัพท์เป้าหมายลงในช่องว่างที่กำหนดให้ในแต่ละประโยค (กำหนดให้คำศัพท์เป้าหมาย 1 คำต่อ 2 ประโยค) ให้ถูกต้อง ซึ่งการทำตามวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านความหมาย ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการนำไปใช้ด้วย 2. ขั้นฟัง (Listening procedure) ได้แบ่งการฟังออกเป็น 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 ให้ผู้เรียนตั้งใจฟังอย่างเดียว ครั้งที่ 2 ฟังแล้วจดใจความสำคัญไว้ จากนั้นนำใจความสำคัญที่จดไว้มาอภิปรายกันในชั้นเรียน จากนั้นเริ่มการฟังครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบใจความสำคัญที่ได้จากการฟังครั้งที่ 2 สำหรับขั้นการฟังนี้หากผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังดีขึ้นจากเดิมแล้วให้ลดการฟังเหลือเพียง 2 ครั้ง 3. ขั้นรายงานผลการฟัง (Reconstruction) ขั้นนี้ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน แล้วอภิปรายสิ่งที่ได้ฟังร่วมกัน จากนั้นนำบันทึกการฟังที่ได้ไปติดไว้รอบๆ ห้อง จากนั้นให้สมาชิก 1 คนจากแต่ละกลุ่มตรวจสอบบันทึกการฟังกับกลุ่มอื่นเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของกลุ่มตนเอง ซึ่งหากมีข้อมูลใดที่แตกต่างกันให้ผู้เรียนตรวจสอบกับกลุ่มเจ้าของบันทึกการฟังนั้น ส่วนผู้สอนในขั้นนี้ให้ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์การทำงานของแต่ละกลุ่ม โดยจะต้องคอยระวังไม่ให้งานกลุ่มเป็นการผลักภาระให้แก่ผู้ที่มีทักษะในการฟังสูงทำคนเดียว รวมทั้งจับเวลาในการทำให้เหมาะสมกับกิจกรรมด้วย 4. ขั้นวิเคราะห์และตรวจสอบความถูกต้อง (Analysis and Correction) ให้ผู้เรียนตรวจสอบบันทึกการฟังกับเฉลยของผู้สอนหรืออาจโดยให้ผู้เรียนอ่านบันทึกการฟังของกลุ่มตนเอง 1 ย่อหน้า แล้วนำไปเปรียบเทียบกับบทแปลการฟังต้นฉบับก็ได้ เพราะการให้ผลตรวจสอบย้อนกลับเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา และสำหรับงานของครูในขั้นนี้คือการแนะนำหลักทางภาษาเพิ่มเติมแก่ผู้เรียน

ไท เฟง ฮุง (Tsai, Feng-Hung 2010: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการใช้หนังสือที่มีคำบรรยายในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาวิทยาลัยได้วันซึ่งงานวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษา

วิธีการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาวิทยาลัยไต้หวัน โดยการใช้หนังสือที่มีคำบรรยาย โดยผู้วิจัยทดลองกับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของวิทยาลัยไต้หวัน จำนวน 126 คน ในการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยในการวิจัยกึ่งทดลองผู้วิจัยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง ได้แก่ กลุ่มคำบรรยายภาษาอังกฤษ และกลุ่มคำบรรยายภาษาจีน และกลุ่มควบคุม ซึ่งในการศึกษาในเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจของ GEPT ระดับกลางในการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลในเชิงปริมาณ ส่วนการศึกษาในเชิงคุณภาพผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการกลุ่มทดลองจำนวน 21 คน โดยมาจากกลุ่มทดลอง 3 กลุ่มกลุ่มละ 7 คน และครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนจำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ได้ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มคือกลุ่มคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ และกลุ่มคำบรรยายเป็นภาษาจีนมีผลการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจของ GEPT สูงกว่ากลุ่มควบคุม และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีคำบรรยายภาษาอังกฤษและกลุ่มที่มี คำบรรยายภาษาจีน ส่วนผลการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพพบว่า ทั้งครูและนักศึกษาชอบวิธีการสอนโดยใช้หนังสือที่มีคำบรรยายในการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งมีการเสนอแนะว่าควรใช้หนังสือที่มีคำบรรยายในการเรียนภาษาอังกฤษอีก และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมการเรียนจะทำให้การเรียนสนุกมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาได้ทั้งความรู้และความสนุก

ลี เฮซุน (Lee, HyeSun 2011: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบข้อสอบภาษาอังกฤษระหว่างข้อสอบ 3, 4 และ 5 ตัวเลือก โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือเพื่อศึกษาผลการใช้ข้อสอบการฟังภาษาอังกฤษชนิด 3, 4 และ 5 ตัวเลือก ด้าน (1) คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทั้งหมดในแต่ละประเภท (2) ค่าเฉลี่ยความง่าย (3) ค่าเฉลี่ยค่าอำนาจจำแนก (4) ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับแต่ละประเภท (5) ระยะเวลาในการทำข้อสอบแต่ละประเภท ซึ่งจากการทดลองกับนักศึกษาชาวเกาหลีจำนวน 73 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เรียนเป็นภาษาต่างประเทศโดยในการทดลองได้สร้างแบบทดสอบที่มีความคู่ขนานกัน คือการนำข้อสอบชุด 5 ตัวเลือกมาประยุกต์ด้วยการตัดตัวเลือกออกให้เหลือ 4 และ 3 เพื่อให้ได้ข้อสอบอีก 2 ชุดคือข้อสอบชุด 4 ตัวเลือก และ 3 ตัวเลือกซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าข้อสอบชุด 5 ตัวเลือก และ 3 ตัวเลือกมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ยด้าน

ความง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ไม่แตกต่างกัน ส่วนเวลาในการทำข้อสอบพบว่า ข้อสอบแบบ 3 ตัวเลือกใช้เวลาในการทำน้อยกว่าข้อสอบแบบ 5 ตัวเลือก นอกจากนี้ได้มีการสำรวจ ข้อมูลจากผู้ทำข้อสอบจำนวน 265 คน พบว่า 54% ชอบข้อสอบแบบ 3 ตัวเลือก

โร แจมิน (Roh Jaemin 2011: Abstract) ทำวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิผลของการใช้วิดีโอ เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีซึ่งการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อประเมินประสิทธิภาพ วิธีการสอนที่ใช้วิดีโอเป็นฐาน โดยใช้ชื่อว่า Cultural Video Project หรือ CVP ซึ่งออกแบบมาเพื่อใช้ กับทั้งนักศึกษาที่เข้าใจและไม่เข้าใจวัฒนธรรมที่เรียนภาษาเกาหลีในฐานะภาษาต่างประเทศโดย เป็นการเรียนรู้แบบรับรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจบริบททางสังคม และแบบแผนการ เคารพของเกาหลีด้วยการใช้สื่อละครควบคู่กับภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนจะ ได้ศึกษาสื่อวิดีโอดังกล่าวจากทั้งในห้องเรียนและในอินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและ ฝึกฝนด้วยตนเอง นอกจากนี้ในสื่อวิดีโอยังมีการนำเสนอโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ คำศัพท์ สำนวน และการแสดงออกทางวัฒนธรรมด้วย และจากการสัมภาษณ์การนำสื่อวิดีโอวัฒนธรรมไป ใช้สอนของอาจารย์ก็พบว่านักศึกษามีความสนใจต่อการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น และจากการ ประเมินผลการเรียนของนักศึกษาหลังใช้สื่อวิดีโอวัฒนธรรมในการสอนพบว่า นักศึกษามีความ เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมีพัฒนาการทางการฟัง และความเข้าใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์ ทางสังคมต่างๆ ที่มีความหลากหลายในการแสดงออกทางขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมเพิ่ม มากขึ้น

ไอดา อายุ มาเด ปุสปานี (Ida Ayu Made Puspani 2011: 499-504) เขียนบทความวิจัยเรื่อง การสอนฟังและพูดให้กับเด็กผ่านนิทานพื้นบ้าน โดยผู้วิจัยได้ทดลองสอนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนชั้นประถม โรงเรียนประถมสระรัสวดี (Saraswati Primary School) จำนวน 30 คน ด้วยการใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเมื่อการทดลอง ดังกล่าวผ่านไป 1 เดือน พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง และการพูดดีขึ้น สามารถใช้คำ สัมผัสเสียง และการใช้คำคล้องจองได้อีกด้วย โดยผู้วิจัยได้ใช้หนังสือภาพที่เป็นเรื่องราวเหตุการณ์ ในนิทานประกอบขณะการเล่านิทาน และในบางครั้งให้ผู้เรียนฟังเสียงเล่านิทานจากเจ้าของภาษา ผ่านแผ่นซีดี เมื่อฟังเสร็จแล้วให้เด็บบทสนทนาลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ให้สมบูรณ์ นอกจากนี้

ผู้วิจัยจะเล่านิทานซ้ำๆ ซักๆ ให้ผู้เรียนฟัง และเมื่อถึงคำศัพท์หรือประโยคที่น่าสนใจผู้สอนจะชูป้ายบัตรคำให้ผู้เรียนดู อีกทั้งบัตรคำเหล่านี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการสอนพูดด้วย

มา เว่ย ซิน (Ma Wei-xin 2011: 450-455) เขียนบทความวิจัยเรื่องการสอนฟังในมหาวิทยาลัยแห่งชาติตะวันออกเฉียงเหนือ (Northwest University for Nationalities) ซึ่งได้นำเสนอข้อค้นพบเรื่องธรรมชาติของการฟังเพื่อความเข้าใจโดยแบ่งหลักการสอนฟังไว้ 3 ชั้น คือ 1. ชั้นก่อนการฟัง เป็นการเตรียมผู้เรียนให้เกิดความสนใจและกระตุ้นความจำเรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟังด้วยการใช้คำถามกระตุ้นความคิดผู้เรียน โดยการให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น การถามความคิดเห็นที่มีต่อชื่อเรื่อง โครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง เหตุการณ์ที่เป็นปกติ เหตุการณ์ที่ผิดปกติ เป็นต้น ซึ่งหัวข้อที่ใช้อาจเป็นหัวข้อบทสนทนา นิยาย ข่าว หรือรายงานต่างๆ นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้สื่ออื่นๆ ร่วมด้วยก็ได้ เช่น การใช้รูปภาพ การใช้เกม การใช้แผนที่ หรือแผนภูมิต่างๆ เป็นต้น 2. ชั้นระหว่างฟัง เป็นการใช้บริบททางภาษาต่างๆ ทั้งที่เป็นวัจนภาษา และอวัจนภาษาช่วยในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังด้วยการอนุมานปะติดปะต่อเนื้อเรื่อง โดยไม่ต้องเข้าใจความหมายของทุกคำ 3. ชั้นหลังการฟัง เป็นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสการฟังของจริงซึ่งอาจเป็นการฟังข่าวจากสื่อโทรทัศน์ หรือวิทยุ หรือบทสนทนาบางตอนจากภาพยนตร์โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาความหมายไปพร้อมกับการฟังด้วย หลังจากการเรียนฟังจากสื่อการฟังที่ผู้สอนจัดทำขึ้นซึ่งมีลักษณะและรูปแบบเสียงที่ฟังง่ายกว่า ด้วยการออกแบบสื่อที่มีเสียงชัดและจังหวะการพูดที่ช้ากว่าปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังในต่างประเทศทำให้ผู้วิจัยพบว่า การสร้างสื่อพัฒนาทักษะการฟังควรใช้สื่อที่สามารถถ่ายทอดการสื่อสารได้ครบทุกทักษะ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงความรู้และพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้การใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการบวนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้และการฝึกฝน รวมทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติ ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลีเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลัง การทำแบบฝึก รวมทั้งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีแบบแผนการทดลองเป็นแบบ One Group Pre-test - Post-test Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T1	X	T2

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ขั้นทดลอง และขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการแต่ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่

1.1.1 เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยวิธีธรรมชาติ

- 1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา
- 1.1.3 เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะ
- 1.1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับทฤษฎีการจำ และความสนใจ
- 1.1.5 เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
- 1.1.6 เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติ
- 1.1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การสร้างแบบฝึก

ทักษะการฟังภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีธรรมชาติทั้งในและต่างประเทศ

1.2 ติดต่อประสานงานกับภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารฉบับตัวอย่าง จำนวน 1 ชุด

1.2.2 ติดต่อหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำเสนอตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกที่จะใช้ในการทดลอง

1.3 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเกาหลีชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 60 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในหลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้นักศึกษาชาวเกาหลีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 14 คน

2. ขั้นการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ขั้นการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

มีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอน จำนวน 8 ครั้ง โดยการวิเคราะห์จากเนื้อหาหลักสูตรการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลีชั้นปีที่ 2 และ 3 ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ เพื่อเติมเต็มจุดประสงค์ให้ครอบคลุมมากขึ้น

ขั้นที่ 3 นำจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน คือแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องภาพช่วยฟัง (1) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่องภาพช่วยฟัง (2) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่องพบคุณหมอที่โรงพยาบาล แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 4 เรื่องการแจ้งความ แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 5 เรื่องวันและเวลา แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 6 เรื่องครอบครัว แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7 เรื่องการซื้อและขายของ และแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 8 เรื่องการเดินทาง

ขั้นที่ 4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ วัน เวลา สถานที่ที่สอน จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อ เอกสารประกอบการสอน การวัดและการประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล และเนื้อหา

ขั้นที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมทางเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะด้วยการปรับขอบเขตเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากขึ้น

ขั้นที่ 6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ด้านการสอนภาษาต่างประเทศ และด้านการวัดผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้มาเป็นเกณฑ์วัดคุณภาพความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 นำคะแนนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ด้านการสอนภาษาต่างประเทศ และด้านการวัดผลมาหาค่าความเที่ยงตรง โดยการใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ด้วยการคำนวณโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ให้ค่า IOC ต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความตรงตามเนื้อหา ซึ่งจากการคำนวณพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.79

ขั้นที่ 8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้วไปใช้ในการทดลองภาคสนาม

ขั้นการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้กำหนด แบบฝึกไว้ จำนวน 8 ชุด โดยกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกไว้ชุดละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง โดยแบ่งแบบฝึกทั้ง 8 ชุด เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 คือแบบฝึกชุดที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

ระดับที่ 2 คือแบบฝึกชุดที่ 3, 4, 5 และ 6 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรม 2 กิจกรรมด้วยกัน ดังนี้

1 ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

2 ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้อง และครบสมบูรณ์

ระดับที่ 3 คือแบบฝึกชุดที่ 7 และ 8 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรมด้วยกัน ดังนี้

1 ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง

2 ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้อง และครบสมบูรณ์

3 ให้นักศึกษาฟังเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ แล้วถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟังเป็นภาษาของตนเองได้ หรือสามารถวิเคราะห์ห้วงการเรื่องราวที่ได้ฟังได้ซึ่งมีการดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดและคัดเลือกเนื้อหาลงในแบบฝึก ขั้นนี้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการสอนที่สร้างขึ้น แล้วกำหนดเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ลงในชุดแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 กำหนดรูปแบบ และทิศทางการสร้างกิจกรรมของแบบฝึกแต่ละระดับ ขั้นนี้เริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการสร้างแบบฝึก จากนั้นก็เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 65)

ขั้นที่ 3 วางแผนการดำเนินการสร้างแบบฝึก ขั้นนี้เป็นการเรียงลำดับการดำเนินงาน กล่าวคือเป็นการวางแผนการสร้างชุดแบบฝึกที่ 1 ไปจนถึงชุดแบบฝึกที่ 8 โดยแจกแจงรายละเอียดเป็นขั้นตอนซึ่งเริ่มจากการกำหนดหัวเรื่อง กำหนดบทสนทนา และกำหนดรูปภาพตามลำดับ

ขั้นที่ 4 ดำเนินการสร้างแบบฝึก โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการเรียนรู้ด้วยวิธีธรรมชาติ (Natural Approach) ของ คราเชน และ เทอเรล (Krashen and Terrel 1984)

4.2 ศึกษาการสร้างกิจกรรมการฟัง (Listening Activities) ของ วิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 65)

4.3 กำหนดเนื้อหาลงในแต่ละชุดแบบฝึก โดยวิเคราะห์เนื้อหาที่ตรงกับความ ต้องการ ความสนใจ และความจำเป็นต่อนักศึกษาชาวเกาหลี รวมทั้งมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากที่มีความซับซ้อนน้อยไปหาเนื้อหาที่มีความซับซ้อนมากด้วย

4.4 เลือกชุดแบบฝึกที่ต้องการจะสร้าง

4.5 ทำโครงร่างสถานการณ์ และบทสนทนา

4.6 เลือกสถานที่สำหรับการอัดเสียงบทสนทนา

4.7 ลงพื้นที่อัดเสียงตามสถานการณ์และบทสนทนาที่กำหนดไว้

4.8 ถ่ายภาพบริบทแวดล้อมของสถานการณ์ตามบทสนทนาที่จัดทำขึ้น

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติซึ่งเป็นวิธีการที่เกิดจากข้อจำกัดด้านเวลาของกลุ่มทดลองที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอน ดังนี้

5.1 นำแบบฝึกที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.2 นำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out) กับนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการ แปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตร ระยะเวลาของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 12 คน โดยให้นักศึกษาเรียนตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น และหาประสิทธิภาพด้วยการสังเกต ปฏิกริยาของผู้เรียน และซักถามปัญหา หรือข้อสงสัยต่างๆ ของนักศึกษาที่พบขณะทำแบบฝึกซึ่ง พบว่ามีหลายประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องภาพช่วยฟัง 1 (Matching 1) และแบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2) ไม่เชื่อมโยงกับ แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่อง พบคุณหมอที่โรงพยาบาล (At the Hospital) แบบ ฝึกชุดที่ 4 เรื่อง การแจ้งความ (At the Police Station) แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องวันและเวลา (Day and Time) แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องครอบครัว (Family) แบบฝึกชุดที่ 7 เรื่องการซื้อและขายของ (At the Market) และแบบฝึกชุดที่ 8 เรื่องการเดินทาง (On the Road) เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถนำ ความรู้ หรือทักษะที่ได้จากแบบฝึกทั้ง 2 ชุดไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบฝึกชุดที่เหลืออื่นๆ ได้ ซึ่ง ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยที่ต้องการใช้แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องภาพช่วยฟัง 1 (Matching 1) และ แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2) เพื่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาสู่การฝึก กิจกรรมการฟังในแบบฝึกชุดต่อไป

จากประเด็นข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับให้แบบฝึกชุดที่ 1 เป็นการฝึกฟังเสียงบริบทต่างๆ ที่ไม่ เจาะจงสถานการณ์ ส่วนแบบฝึกชุดที่ 2 เป็นชุดเสียงบทสนทนาที่เจาะจงบริบทให้ตรงกับแบบฝึกชุด ที่ 3, 4, 5, 6, 7 และ 8 รวมทั้งใช้คำถามช่วยฟังเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจภาพและเสียงดังกล่าว

2. กิจกรรมการฟังตอนที่ 2 ในแบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องครอบครัว (Family) และแบบฝึกชุดที่ 7 เรื่องการซื้อและขายของ (At the Market) ยากเกินไป เนื่องจากตารางช่วยตอบมีตัวลวงจำนวนมาก อีกทั้งตัวลวงยังมีลักษณะใกล้เคียงกันอีกด้วย นอกจากนี้ชุดเสียงที่ใช้ยังเป็นบทสนทนาที่ค่อนข้าง ยาว ไม่มีการหยุดเสียงให้นักศึกษาได้พิจารณาคำตอบระหว่างฟังด้วย ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาลืม คำตอบบ้าง เลือกราคาตอบไม่ถูกบ้าง

จากประเด็นข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับให้ตารางช่วยตอบของกิจกรรมการฟังตอนที่ 2 ในแบบฝึก ชุดที่ 6 เรื่องครอบครัว (Family) และแบบฝึกชุดที่ 7 เรื่องการซื้อและขายของ (At the Market)

มีเฉพาะคำตอบ และปรับชุดเสียงบทสนทนาแยกเป็นรายข้อ สามารถฟังซ้ำ และหยุดพักเสียงให้
เลือกคำตอบก่อนการฟังเสียงชุดต่อไป 3. นักศึกษาตอบคำถามกิจกรรมการฟังตอนที่ 3 ในแบบฝึก
ชุดที่ 7 เรื่องการซื้อขายของ (At the Market) และแบบฝึกชุดที่ 8 เรื่องการเดินทาง (On the
Road) ได้น้อย และไม่ตรงกับคำถาม เนื่องจากชุดเสียงที่ฟังเป็นเหตุการณ์ขนาดสั้น นักศึกษา
สามารถจับได้เพียงเหตุการณ์เดียวจึงไม่สามารถเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ และเมื่อนักศึกษา
วิเคราะห์ สังเคราะห์ และอภิปรายเนื้อเรื่องพบว่านักศึกษาทำได้น้อย เนื่องจากนักศึกษบางคน
ไม่สนใจเรื่องดังกล่าว อีกทั้งเนื้อเรื่องในชุดเสียงไม่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษาเพียงพอ รวมทั้ง
ใช้คำถามแคบเกินไปสำหรับการถามเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และอภิปราย เรื่องราวต่อไป

จากประเด็นข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับให้ชุดเสียงบทสนทนามีเหตุการณ์ในระหว่างดำเนินเรื่อง
มากขึ้น รวมทั้งเพิ่มเสียงบริบทลงในบทสนทนาด้วย อีกทั้งได้ปรับเนื้อเรื่องให้น่าสนใจมากขึ้น และ
ใช้คำถามที่ไม่เจาะจงเฉพาะบุคคลมากเกินไป

ขั้นที่ 6 นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้
ชาวต่างชาติ ด้านการสอนภาษาต่างประเทศ และด้านการวัดผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความ
สอดคล้องของแบบฝึกโดยนำการจัดกิจกรรมการฟังของวิลเลียม ลิตเติลดูตมาเป็นเกณฑ์วัด
ความสอดคล้องของแบบฝึก และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความ
สอดคล้องเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมี
ความสอดคล้องเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่า แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไม่มี
ความสอดคล้องเหมาะสม

จากนั้นนำคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of
Item Objective Congruence: IOC) ด้วยการคำนวณโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกที่สร้างขึ้น
- $\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ
- N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ให้ค่า IOC ต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แบบฝึกทักษะจึงมีความสอดคล้องเหมาะสม ซึ่งจากการคำนวณพบว่า แบบฝึกทักษะมีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.65

ขั้นที่ 7 นำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน ในการทดลองภาคสนาม

ขั้นการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน นำมาสลับคำถาม และตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยเลือกคำตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบจากเอกสาร หนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาเกณฑ์การวัดทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์ในการสอบ และทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

ขั้นที่ 3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 1 ฉบับโดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกคำตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ขั้นที่ 4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแบบทดสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

ขั้นที่ 5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out) กับนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยอันนุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 12 คน โดยให้นักศึกษา

ทำแบบทดสอบที่จัดทำขึ้น และศึกษาปัญหาการใช้แบบทดสอบจากการสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียน และซักถามปัญหา หรือข้อสงสัยต่างๆ ของนักศึกษาที่พบขณะทำแบบทดสอบซึ่งพบว่าแบบทดสอบมีปัญหาเรื่องชุดเสียงบทสนทนาที่ใช้ประกอบคำถามไม่ค่อยชัดเจนในบางข้อ

ขั้นที่ 6 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ด้านการสอนภาษาต่างประเทศ และด้านการวัดผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยนำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมาเป็นเกณฑ์วัดคุณภาพความตรงตามเนื้อหาของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นที่ 7 นำคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ด้วยการคำนวณโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบที่สร้างขึ้น

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ให้ค่า IOC ต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ข้อสอบจึงมีความตรงตามเนื้อหา ซึ่งเมื่อคำนวณแล้วพบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC เท่ากับ 0.75

ขั้นที่ 8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนาม

ขั้นการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็น

การสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาวชาวเกาหลีเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งพัฒนาและปรับปรุงจากวิธีของลิเคอร์ท (Likert) อ้างถึงในศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร (2544) โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีสร้างแบบศึกษาความคิดเห็นจากวิธีของลิเคอร์ท์ อ้างถึงในศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร (2544) และธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ (2549)

ขั้นที่ 2 สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นโดยกำหนดโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการศึกษาซึ่งได้แก่ ประเด็น โครงสร้างด้านรูปแบบ ประเด็น โครงสร้างด้านเนื้อหา และประเด็น โครงสร้างด้านกิจกรรม โดยกำหนดคุณลักษณะสิ่งที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 กำหนดค่าระดับของข้อความในแบบศึกษาความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	5
มาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3
น้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1

ขั้นที่ 4 นำแบบศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 นำแบบศึกษาความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาใช้กับนักศึกษาชาวเกาหลีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนาม โดยให้นักศึกษาทำแบบศึกษาความคิดเห็นหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจนครบทั้ง 8 ชุดแบบฝึกแล้ว

3. ขั้นทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Pre-test) ไปทดสอบกับนักศึกษาชาวเกาหลีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นกับภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 14 คน ตรวจสอบและจดบันทึกคะแนนของแต่ละบุคคล

2. ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยแบ่งแบบฝึกทั้ง 8 ชุด เป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับที่ 1 คือแบบฝึกชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยทั้งภาพและเสียง โดยแบบฝึกชุดที่ 1 กำหนดให้นักศึกษาจับคู่ภาพและเสียงบริบทที่กำหนดให้ถูกต้อง พร้อมทั้งเขียนบอกได้ว่าบทสนทนาที่จะได้ยินจากภาพและเสียงบริบทดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องใด และแบบฝึกชุดที่ 2 กำหนดให้นักศึกษาตอบคำถามจากภาพและเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ถูกต้อง

2.2 ระดับที่ 2 คือแบบฝึกชุดที่ 3, 4, 5 และ 6 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรม 2 กิจกรรมด้วยกัน ดังนี้

1 ให้นักศึกษาตอบคำถามจากภาพและเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ถูกต้อง

2 ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

2.3 ระดับที่ 3 คือแบบฝึกชุดที่ 7 และ 8 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรมด้วยกัน ดังนี้

1 ให้นักศึกษาตอบคำถามจากภาพและเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ถูกต้อง

2 ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

3 ให้นักศึกษาฟังเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ แล้วถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟังรวมทั้งสามารถอภิปรายเรื่องราวที่ได้ฟังได้

3. นำแบบศึกษาความคิดเห็นที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาชาวเกาหลีทำหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารครบทั้ง 8 ชุดแบบฝึกแล้ว

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Post-test) ไปทดสอบกับนักศึกษาชาวเกาหลีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นกับภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 14 คน หลังจากการทำแบบศึกษาความคิดเห็น ตรวจสอบและจัดบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ

X คือ คะแนนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ

A คือ คะแนนเต็มของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ

N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ

E_2 คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน

F คือ คะแนนสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของคะแนนสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทำแบบฝึกการฟัง โดยใช้สูตรสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่อิสระจากกัน (Dependent)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ

d คือ ผลต่างของคะแนน Pre-test และคะแนน Post-test

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยนำค่าระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ยของลิเคิร์ท (อ้างอิงใน ศิริรักษ์ ทักษะกุลธร 2544: 76-77.) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกอยู่ในระดับสูงที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกอยู่ในระดับสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกอยู่ในระดับต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกอยู่ในระดับต่ำที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี ฉบับนี้ได้ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 ชุดแบบฝึก แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 2 ชุดแบบทดสอบและแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 14 คน เพื่อตอบปัญหาการวิจัยที่ตั้งไว้ จำนวน 3 ข้อ คือ

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์มากกว่าก่อนใช้ หรือไม่
3. นักศึกษาชาวเกาหลีที่ได้รับการฝึกมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองภาคสนามได้ผลปรากฏว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 85.54/93.81 แสดงว่า

แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกทั้ง 8 ชุด และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนนแบบทดสอบประจำแบบฝึก											คะแนนหลังใช้แบบฝึก	
แบบฝึกชุดที่	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม 1120	ร้อยละ	รวม 420	ร้อยละ
เต็มคนที่	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	30	100
1	10	10	10	10	8	10	10	9	77	96.25	29	96.67
2	10	10	7	9	10	6	5	5	62	77.50	27	90.00
3	10	10	8	10	10	10	9	8	75	93.75	29	96.67
4	10	10	7	9	10	10	10	8	74	92.5	29	96.67
5	10	10	9	7	8	7	7	8	66	82.50	26	86.67
6	7	10	6	9	9	4	7	7	59	73.75	27	90.00
7	7	8	6	9	10	10	9	8	67	83.75	25	83.33
8	10	10	8	5	9	10	9	9	70	87.50	29	96.67
9	10	8	6	7	10	6	10	8	65	81.25	29	96.67
10	8	6	10	10	10	9	7	8	68	85.00	28	93.33
11	10	10	7	8	10	8	5	5	63	78.75	28	93.33
12	10	10	8	9	9	10	9	7	72	90.00	29	96.67
13	9	8	9	10	8	10	9	6	69	86.25	29	96.67
14	10	10	8	8	9	10	8	8	71	88.75	30	100
รวม	131	130	109	120	130	120	114	104	958	85.54	394	93.81

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากแบบทดสอบประจำแบบฝึกได้คะแนนรวมทั้งหมด 958 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,120 คะแนน คิดคะแนนเป็นร้อยละได้ 85.54 และทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกได้คะแนนรวมทั้งหมด 394 คะแนน จากคะแนนเต็ม 420 คะแนน คิดคะแนนเป็นร้อยละได้ 93.81 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการทดลองภาคสนามจึงมีค่าเท่ากับ $85.54/93.81$ จึงแสดงว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $75/75$ และเกินกว่าร้อยละ 2.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบฝึกแต่ละชุด ทั้ง 8 ชุดแบบฝึกด้วย ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย (x) ค่า S.D. และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกในแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารแต่ละชุดแบบฝึก

ชุดที่	ชื่อชุดแบบฝึก	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (X)	S.D.	ลำดับที่
1	ภาพช่วยฟัง 1(Matching 1)	10	9.36	1.15	1
2	ภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2)	10	9.29	1.27	2
3	พบคุณหมอที่โรงพยาบาล (At the Hospital)	10	7.79	1.37	7
4	การแจ้งความ (At the Police Station)	10	8.57	1.45	5
5	วันและเวลา (Day and Time)	10	9.29	0.83	3
6	ครอบครัว (Family)	10	8.57	2.03	4
7	การซื้อขายของ (At the Market)	10	8.14	1.70	6
8	การเดินทาง (On the Road)	10	7.43	1.28	8

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกชุดที่ 1 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 1(Matching 1) ได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (9.36) รองลงมาคือแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกชุดที่ 2 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2) มีคะแนนเฉลี่ย 9.29 และ แบบทดสอบประจำ

ชุดแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่อง วันและเวลา (Day and Time) มีคะแนนเฉลี่ย 9.29 รองลงมาคือแบบทดสอบประจำแบบฝึกชุดที่ 6 เรื่อง ครอบครัว (Family) มีคะแนนเฉลี่ย 8.57 (S.D. = 2.03) รองลงมาคือแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกชุดที่ 4 เรื่อง การแจ้งความ (At the Police Station) มีคะแนนเฉลี่ย 8.57 (S.D. = 1.45) รองลงมาคือแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกชุดที่ 7 เรื่อง การซื้อและขายของ (At the Market) มีคะแนนเฉลี่ย 8.14 รองลงมาคือแบบทดสอบประจำแบบฝึกชุดที่ 3 เรื่อง พบคุณหมอที่โรงพยาบาล (At the Hospital) มีคะแนนเฉลี่ย 7.79 รองลงมาคือแบบทดสอบประจำแบบฝึกชุดที่ 8 เรื่อง การเดินทาง (On the Road) มีคะแนนเฉลี่ย 7.43

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบทดสอบการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองภาคสนามได้ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผลสัมฤทธิ์ สูงกว่า ก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.002 < 0.01) ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	D	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	25.14	3.110	3	3.421*	0.002
หลังเรียน	30	28.14	1.406			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 28.14 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีค่าเท่ากับ 25.14 คะแนน และมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างการทำแบบทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 3

คะแนน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 3.421* และมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.002 ดังนั้นแสดงว่า ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่า ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.002 < 0.01) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล จำนวน 14 คน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 5 คะแนนการทำแบบทดสอบการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักศึกษาคนที่	คะแนนเต็ม 30		ผลต่าง
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	29	29	0
2	23	27	4
3	27	29	2
4	27	29	2
5	22	26	4
6	27	27	0
7	28	25	-3
8	24	29	5
9	24	29	5
10	23	28	5
11	24	28	4
12	27	29	2
13	18	29	11
14	29	30	1

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทดลองด้วยการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนน

เพิ่มสูงมากขึ้นกว่าการทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า ค่าผลต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสูงสุดมีค่าเท่ากับ 11 และต่ำสุดมีค่าเท่ากับ -3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองภาคสนามได้ผลปรากฏว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	อันดับ
ด้านรูปแบบ				
1. คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย	3.79	0.97	สูง	6
2. เสียงในแบบฝึกมีความชัดเจน และเป็นธรรมชาติ	3.50	0.85	ปานกลาง	10
3. รูปภาพในแบบฝึกเหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา	4.07	0.83	สูง	1
ด้านเนื้อหา				
4. เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	4.07	0.83	สูง	1
5. เนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน	3.86	0.77	สูง	5
6. เนื้อหาของบทฟังน่าสนใจ	3.71	0.83	สูง	7
ด้านกิจกรรม				
7. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้น	4.00	0.88	สูง	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	อันดับ
8. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขึ้นไปได้	3.71	0.61	สูง	8
9. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้	3.64	0.93	สูง	9
10. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอภิปรายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้	3.93	0.83	สูง	4
รวมทุกด้าน	3.83	0.54	สูง	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.07 และเมื่อจัดอันดับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คะแนนทั้ง 10 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมสอดคล้องของรูปภาพกับเนื้อหาและความสอดคล้องของเนื้อหาข้อเรื่องในระดับสูงเป็นอันดับแรก และมีความคิดเห็นต่อความชัดเจนและเป็นธรรมชาติของเสียงในแบบฝึกในระดับสูงเป็นอันดับสุดท้าย นอกจากนี้พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อรูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

ด้านรูปแบบพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสม สอดคล้องของรูปภาพกับเนื้อหาในแบบฝึกสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความชัดเจนและเข้าใจง่ายของคำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความชัดเจน และเป็นธรรมชาติของเสียงในแบบฝึก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.85)

ด้านเนื้อหาพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของเนื้อหาข้อเรื่องสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความน่าสนใจของเนื้อหาในบทฟัง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.83)

ด้านกิจกรรมพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้นสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอธิบายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขึ้นไปได้ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูลช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.93)

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูงซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีซีดีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลีเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลังการทำแบบฝึก รวมทั้งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 1 (Matching 1) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่อง พบคุณหมอนที่โรงพยาบาล (At the Hospital) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 4 เรื่อง การแจ้งความ (At the Police Station) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 5 เรื่อง วันและเวลา (Day and Time) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 6 เรื่อง ครอบครัว (Family) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7 เรื่อง การซื้อและขายของ (At the Market) และแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 8 เรื่อง การเดินทาง (On the Road) โดยมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.79, แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 ชุดแบบฝึก ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องภาพช่วยฟัง 1 (Matching 1) แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องภาพช่วยฟัง 2 (Matching 2) แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องพบคุณหมอนที่โรงพยาบาล (At the Hospital) แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องการแจ้งความ (At the Police Station) แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องวันและเวลา (Day and Time) แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องครอบครัว (Family) แบบฝึกชุดที่ 7 เรื่องการซื้อและขายของ (At the Market) และแบบฝึกชุดที่ 8 เรื่องการเดินทาง (On the

Road) โดยมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.65 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองใช้ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out), แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังเรียนซึ่งได้จากการนำแบบทดสอบก่อนเรียนมาสลับข้อคำถาม และตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 ข้อ โดยมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.75 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองใช้ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out) และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีประสิทธิภาพผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วิธีดำเนินการทดลองประกอบด้วยหลายขั้นตอนคือ ขั้นแรกผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตรวจแล้วจดบันทึกผลคะแนนไว้ จากนั้นผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และแบบทดสอบประจำแบบฝึกจำนวน 8 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาชุดละ 1 ชั่วโมง จากนั้นตรวจ แล้วบันทึกผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำแบบฝึกแต่ละชุดไว้ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตรวจแล้วจดบันทึกผลคะแนนไว้ และจากนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลข้อมูล โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำแบบฝึกทั้ง 8 ชุด และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520) เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์โดยใช้สูตรสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่อิสระจากกัน (Dependent) เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะ

การฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้ และนำค่าระดับคะแนนที่ได้จากการทำแบบศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ยของลิเคิร์ต (อ้างถึงใน ศิริรักษ์ ทัพพะกุล ธร 2544 76-77) เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับสูง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเกินกว่าร้อยละ 2.5 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.83 แสดงว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลีได้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ตามประเด็น ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเกินกว่าร้อยละ 2.5 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารของวิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 68-74) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมฝึกความสามารถในการฟังจากการรับร่องรอยทางภาษา กิจกรรมนี้ผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับเสียงที่ฟังจากการรับร่องรอยทางภาษา ได้แก่ ภาพและเสียงบริบทซึ่งทำให้ผู้เรียนถอดความหมายของเสียงที่ฟังได้อย่างถูกต้อง แม้ไม่สามารถเข้าใจหรือเก็บความข้อมูลเสียงที่ฟังได้ทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสร้างกิจกรรมการสอนของสมร ปาโท (2545) ที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมในการสร้างกิจกรรมสำหรับสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งปรากฏผลการวิจัยว่า ผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกม มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังพูดภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนรู้โดยไม่ใช้กิจกรรม อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย และมา เว่ย ชิน (2011) ที่นำเสนอการสอนฟังในมหาวิทยาลัยแห่งชนชาติตะวันออกเฉียงเหนือว่า ให้ใช้บริบททางภาษาต่างๆ ทั้งที่เป็นวันภาษา และอวัจนภาษาช่วยในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง ด้วยการอนุมานปะติดปะต่อเนื้อเรื่องโดยไม่ต้องเข้าใจความหมายของทุกคำ กิจกรรมสร้างความสามารถในการถ่ายโอนข้อมูล กิจกรรมนี้ผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการฟัง โดยให้จำแนกข้อมูลเสียงที่ฟังลงในตารางข้อมูลซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถคัดเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญในการฟังแต่ละครั้งได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ องค์กรณะคมกุล (2546) ซึ่งกำหนดให้นักเรียนฝึกฟังอย่างน้อย 2 ครั้ง แล้วทำกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การวาดภาพ เป็นต้น และได้ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การฟังหลังใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกิจกรรมขึ้นสร้างความสามารถในการฟังจากการถ่ายโอนขั้นสูง กิจกรรมนี้ผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ รวมทั้งอภิปรายข้อมูลเสียงที่ฟัง ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในข้อมูลเสียงที่ฟังทั้งหมดในระดับที่สามารถถ่ายทอดได้

1.2 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารฉบับนี้ไปใช้ผ่านวิธีทางเข้าแบบธรรมชาติ หรือ Natural Approach กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อทดลองใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร แม้ว่าในบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาทางการสื่อสารนี้ด้วยการพูดให้ง่ายขึ้นคือ การใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่าเดิม และลดความซับซ้อนในการร้อยเรียงประโยคลง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้สื่ออื่นๆ คือ กิริยาท่าทาง และรูปภาพช่วยเสริมในการอธิบาย ซึ่งใช้ได้ผลดี อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสตัวภาษามากขึ้นอันเป็นการเสริมทักษะการฟังทางอ้อมให้แก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเนตรปรียา ชุมไชโย (เอกชัยบุ๊ค, บรรณาธิการ. 2551: 8-9) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติ หมายถึงการเรียนภาษาใดๆ โดยไม่ผ่านภาษาที่สองเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสสะสมข้อมูลทางภาษาได้มากพอจนสามารถนำมาใช้ได้โดยอัตโนมัติ และสอดคล้องกับแนวคิดของอัศรา บุญทิพย์ (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 37) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาไทยด้วยวิธีธรรมชาติไว้ว่า การสอนโดยวิธีธรรมชาติต้องเน้นเรื่องการพูดและการฟังโดยไม่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนให้ภาษาไทยได้สัมพันธ์กับความคิดของผู้เรียน สามารถคิดเป็นภาษาไทยโดยไม่ผ่านภาษาแม่ซึ่งวิธีการเช่นนี้ต้องใช้เวลานานจึงจะสัมฤทธิ์ผล แต่ก็สามารถย่นระยะให้เร็วขึ้นได้ด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ทั้งที่เป็นของจริง หุ่นจำลอง ภาพ และกิริยาท่าทางของผู้สอน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมณฑาสักดิ์ชัยสมบูรณ์ (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 66) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้สอนที่ใช้วิธีสอนแบบธรรมชาติต้องใช้วจนภาษาช่วยสอนด้วย นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้สร้างชุดเสียงจำนวนมากสำหรับใช้ฝึกฝนทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียน อีกทั้งชุดเสียงที่สร้างขึ้นยังเป็นบทสนทนาที่มีเรื่องราวมีความเป็นเหตุเป็นผลกันซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความข้อมูลเสียงจากความเป็นเหตุเป็นผลที่ปรากฏอยู่ในเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แครชเชน และเทอเรล (1984: 14) ที่กล่าวว่า การสอนแบบ Natural Approach ซึ่งอยู่ในกลุ่ม Audio lingual ต้องสอนแบบใช้บทสนทนาไปเรื่อยๆ จนผู้เรียนเกิดความเคยชินจนได้ภาษาไปเอง ทั้ง ระบบโครงสร้างไวยากรณ์ และระบบเสียง และสอดคล้องกับแนวคิดของเสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (อ้างถึงใน ปรียา หิรัญประดิษฐ์ 2545: 10)

ที่กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติต้องเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน

1.3 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารฉบับนี้ไปใช้ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ ผู้วิจัยจะพูดคุย และตกลงกับนักศึกษาเรื่องเวลาสำหรับทำกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน และไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาจากต่างประเทศที่เข้ามาเรียนเสริมทักษะความรู้ทางภาษาไทยซึ่งมีการเรียนตามหลักสูตรทุกวันตั้งแต่เวลาเช้าถึงบ่ายทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้ามาก แต่ยังคงเข้าเรียนเพื่อทดลองแบบฝึกกับผู้วิจัยอีกซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอนเป็นชั่วโมงสุดท้ายของวัน ดังนั้นการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เรียนจึงเป็นทางออกที่ช่วยลดความตึงเครียดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อบรม สันภิบาล (ม.ป.ป. : 20) ที่ได้กล่าวถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (The Autism Theory) ไว้ว่า การค้นพบของ โอ โอบาร์ต โมว์เรอร์ ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาว่า ความรู้สึกปิติพึงพอใจมีผลต่อพัฒนาการทางภาษา และตรงกับคริสติน วาร์ด และแจน ดาเลย์ (Christine Ward and Jan Daley 1996: 17) ที่กล่าวถึงเรื่องระบบประสาทสมองเกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ว่า ระบบประสาทจะปิดรับการเรียนรู้หากผู้เรียนได้รับภาระงานที่มากเกินไป ภาระงานที่สร้างความสับสน หิว ง่วง หวาดกลัว และเกิดความเบื่อหน่าย เพราะการที่ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนตามความพร้อมของผู้เรียนจึงทำให้ระบบประสาทสมองเปิดรับการเรียนรู้ได้ดี

อีกทั้งผู้วิจัยยังนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารฉบับนี้ไปใช้ตามแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ในช่วงกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนผู้วิจัยได้พยายามสร้างความน่าสนใจของเนื้อเรื่องแก่ผู้เรียน เช่น การกล่าวถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการศึกษาเรื่องนั้นๆ การเล่าประสบการณ์ หรือซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดคำนึงหรือสนใจเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสติเวน ดาเรียน (อ้างถึงใน บำรุง โดรัตน์ 2524: 28-29) ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเตรียมตัวขั้นต้นในการสอนภาษาต่างประเทศคือ การสร้างสิ่งดึงดูดใจในเรื่องที่จะเรียนแก่ผู้เรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารฉบับนี้ไปใช้ร่วมกับกระบวนการจำ กล่าวคือ ในชั้นสอนผู้วิจัยพยายามทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ในเนื้อหาซึ่งตรงกับ กมล เกาพิจิตร (2502: 572) ที่กล่าวว่า การจำโดยเข้าใจ คือการจำที่เกิดจากการเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รวมทั้งผู้วิจัยทำให้เกิดความสนุกสนานระหว่างเรียน ด้วยการเล่นเกมในเวลาที่ยกกัด เช่น เกมลูกนั้ง และเกมเอกซ์โอ ซึ่งใช้สร้างความสนุกสนานในการจดจำคำศัพท์ที่สำคัญได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัฐพรหม อินทุยศ (2553: 241-243) ที่กล่าวถึงธรรมชาติของการจำไว้ว่า สามารถทำงานได้ดีในขณะที่มีความสุข นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนยังได้สร้างเสริมความจำด้วยการส้อมให้ผู้เรียนเล่นบทบาทสมมุติจากบทสนทนาสั้นๆ อีกด้วย ซึ่งถือว่าการทบทวนสิ่งที่เพิ่งได้เรียนผ่านไป ซึ่งตรงกับ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523: 258-263) ซึ่งกล่าวว่า คุณภาพของความจำเป็นผลมาจากเทคนิคช่วยจำต่างๆ เช่น การเรียนเกินหรือการทบทวนสิ่งที่จดจำได้อยู่แล้วซ้ำๆ และการทดสอบตัวเอง หรือการทดสอบตัวเองหลังจากการจำสิ่งใดๆ

อีกทั้งผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไปใช้ร่วมกับเทคนิคการสร้างควมสนใจ กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้สร้างความมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้วยการใช้คำถาม สุ่มถามเป็นรายบุคคล ถึงเรื่องที่เพิ่งเรียนผ่านไป อีกทั้งผู้วิจัยยังให้การเสริมแรงด้วยการกล่าวคำชมเชย เมื่อผู้เรียนตอบถูก หรือทำคะแนนได้ดี รวมทั้งมีการรายงานผลคะแนนแบบฝึก และแบบทดสอบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ และสนใจทำแบบฝึกแบบทดสอบอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523: 243) ที่กล่าวถึงการสร้างความสนใจในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า ต้องจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจ โดยอาจใช้คำถามย่อยเพื่อท้าทายความสามารถของผู้เรียน หรือพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด หรือพยายามใช้สิ่งแปลกใหม่ที่ตื่นตาตื่นใจมาใช้ประกอบการเรียน และเมื่อผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมที่กำหนดให้ได้ ก็ควรให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะทำกิจกรรมนั้นอีก อีกทั้งให้ผู้สอนคอยชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติงานด้วย และรายงานผลความก้าวหน้าของผู้เรียนเสมอ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ส้อมให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงบทสนทนาตัวอย่างในแบบฝึก และคำศัพท์ในตารางข้อมูลด้วย ซึ่งตรงกับ ยาสุโกชิ เท็ตสึยะ (ศักดา ดาดวง, แปล. 2554: 75-77) ซึ่งกล่าวถึงงานวิจัยนิวโรอิมเมจิง (Neuroimaging) ของศาสตราจารย์วตะ คาวาชิมะ ซึ่งเป็นการดูภาพคลื่นสมองเมื่อมีกิจกรรมต่างๆ

ซึ่งพบว่า เมื่อมีการอ่านออกเสียงภาษาต่างประเทศ ส่วนที่เป็นศูนย์กลางของความคิดบนสมองส่วนหน้ามีการทำงานอย่างหนัก จึงแสดงว่าการอ่านออกเสียงขณะเรียนช่วยสร้างความตื่นตัวในการเรียนสูงขึ้นได้ในทันที

2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 ผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความรู้ที่เพิ่งศึกษาได้ทันที โดยต้องนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาความรู้ที่นำไปใช้มากขึ้น ซึ่งตรงกับ พิทธิ (อ้างถึงใน Seels and Glasgow 1990: 4) ที่กล่าวถึงความหมายของการสร้างแบบฝึกไว้ว่า การสร้างแบบฝึกเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยของโครงสร้างการสอนที่กำหนดขึ้น และ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2531: 107) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะช่วยเพิ่มเติมภาคปฏิบัติเมื่อครูอธิบายภาคทฤษฎีไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะหรือความชำนาญมากขึ้น นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยยังให้ผู้เรียนตรวจ และอภิปรายคำตอบร่วมกันอีกด้วย ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้น และคงทนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กันเทอร์ (1990: 80) ที่กล่าวว่า การนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอนครูต้องคอยช่วยแนะนำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการทำแบบฝึก และเมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนควรอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในคำถามและคำตอบในแบบฝึกร่วมกัน และวนิดา สุขวนิช (2536: 33-44) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน เนื่องจากการฝึกซ้ำหลายๆครั้ง

2.2 ผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะการฟัง กล่าวคือ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังในช่วงเวลาที่ไม่นานจนเกินไป และมีการรายงานผลคะแนนให้ผู้เรียนทราบเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่จะฝึกฝนทักษะการฟังต่อไปและปรับปรุงแก้ไขส่วนที่

ยังขาดอยู่ ซึ่งตรงกับ เคอเชคโก (1968) ที่กล่าวถึงข้อควรระวังในการเสริมสร้างทักษะว่า ต้องมีการแจ้งผลการฝึกให้ผู้เรียนทราบตลอดเวลาที่ฝึกฝนเพื่อเสริมแรงให้อยากฝึกฝนต่อไป และปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ และสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523: 273) ที่กล่าวถึงข้อควรระวังในการสอนทักษะว่า การสอนทักษะควรใช้เวลาในการฝึกฝนทักษะในช่วงสั้นๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ หรือหมดแรงจูงใจที่จะฝึกฝนทักษะต่อไป

สำหรับผู้เรียนบางคนที่มีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับคะแนนหลังเรียน และผู้เรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียนผู้วิจัยได้แยกอภิปรายถึงสาเหตุไว้ ดังต่อไปนี้

ผู้เรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียน มีจำนวน 1 คน จากการสอบถามเป็นรายบุคคลพบว่า สาเหตุเกิดจากความไม่รอบคอบ เมื่อได้ยินเสียงคำที่มีลักษณะใกล้เคียงกับคำตอบที่ถูกต้องจึงไม่ลังเลที่จะเลือกตัวลงดังกล่าว แล้วรีบอ่าน โจทย์ และตัวเลือกเพื่อเตรียมทำแบบทดสอบในข้อถัดไป

ผู้เรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียน มีจำนวน 1 คน จากการสอบถามเป็นรายบุคคลพบว่า สาเหตุเกิดจากผู้เรียนขาดสมาธิ เนื่องจากทำงานที่ค้างในชั่วโมงก่อนหน้ายังไม่เสร็จ อีกทั้งได้นัดหมายให้เพื่อนคนไทยมาช่วยสอนหลังจากจบการทำแบบทดสอบของผู้วิจัย จึงทำให้ผู้เรียนไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบ เพราะจิตใจจดจ่ออยู่กับการทำงานที่ค้างไว้ และการนัดหมายกับเพื่อนคนไทยดังกล่าวด้วยความรู้สึกเกรงใจจึงรีบทำให้เสร็จไวที่สุด

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.83 แสดงว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านรูปแบบ ประเด็นเกี่ยวกับคำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยออกแบบคำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกโดยใช้ภาษาไทยควบคู่กับภาษาอังกฤษและมีตัวอย่างการทำแบบฝึกประกอบคำชี้แจงดังกล่าว ซึ่งแม้ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจคำสั่งที่เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษแต่ก็สามารถทำความเข้าใจจากภาพตัวอย่างได้ ซึ่งตรงกับที่ มอร์โร (Mowrer อ้างถึงใน อบรม สินธิบาล ม.ป.ป. : 20) กล่าวถึงการสื่อความหมายด้วยการเขียนว่า การสื่อความหมายด้วยการเขียนอาจใช้สไลด์การเขียนภาพ แผนภูมิต่างๆ ช่วยสื่อ

ความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ประเด็นเกี่ยวกับเสียงในแบบฝึกมีความชัดเจนและเป็นธรรมชาติ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยบันทึกเสียงในสถานที่ที่ปราศจากเสียงรบกวน และบันทึกเสียงผ่านผู้ที่ถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครได้อย่างชัดเจน รวมทั้งผ่านการตัดต่อเสียงอย่างละเอียด นอกจากนี้ยังถ่ายทอดเสียงผ่านลำโพงที่มีคุณภาพอีกด้วย ประเด็นเกี่ยวกับรูปภาพในแบบฝึกเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยใช้โปรแกรมตัดต่อภาพตัดแปลงและร้อยเรียงรูปแต่ละรูปให้เกิดเรื่องราวตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ จากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านรูปแบบอยู่ในระดับสูง

3.2 ด้านเนื้อหา ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่อง อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากสถานที่จริง และศึกษาเนื้อหาจากบทเรียนที่มีชื่อเรื่องคล้ายกัน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาใช้เป็นเนื้อหาในแบบฝึก ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาที่ได้จากการเก็บรวบรวมในประเด็นเกี่ยวกับเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือเรื่องที่ยากจะหลีกเลี่ยงในการดำเนินชีวิต เช่น การซื้อของ ความเจ็บป่วย และการเดินทาง เป็นต้น ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาของบทฟังน่าสนใจ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้สอดแทรกความตลกขบขันไว้ในบทสนทนาในชุดเสียงบ้าง และการสร้างบทสนทนาในชุดเสียงที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนมีโอกาสประสบพบเจอได้ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เนื่องจากอาจนำไปคิดเทียบเคียงกับตนเองว่าเมื่อเกิดประสบการณ์เช่นเดียวกับในบทฟังบ้างแล้วจะต้องเตรียมตัว หรือปฏิบัติตัวอย่างใด ซึ่งตรงกับแนวคิดของ กมล เกฬพิจิตร (2502: 537) ที่เสนอแนะการสร้างความสนใจในการจัดการเรียนรู้ว่า ต้องดำเนินการสอนให้คล้ายตามสัญชาตญาณอยากรู้ อยากเห็น ต้องสอดแทรกเรื่องขบขันในการนำเสนอเนื้อหา และต้องเน้นการสอนที่หนักไปทางรูปธรรมมากกว่านามธรรม อาจด้วยการใช้ตัวอย่างที่สามารถจับต้องได้จริง เห็นภาพ เห็นการเคลื่อนไหวต่างๆ หรือนำผู้เรียนไปพบกับประสบการณ์จริง จากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหาอยู่ในระดับสูง

3.3 ด้านกิจกรรม ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนมาก โดยเฉพาะการได้ฝึกฝนในเรื่องเดิมซ้ำๆ ทำให้

ทักษะการฟังสูงขึ้นไปได้จริง ซึ่งตรงกับที่ วนิดา สุขวนิช (2536: 33-44) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดว่า แบบฝึกหัดช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนเนื่องจากการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง ประเด็นเกี่ยวกับ กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขึ้นไปได้ มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจากภาพที่ใช้ในกิจกรรมนี้มีความสวยงาม และกิจกรรมประเภทนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทถัดไป ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูลช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจากตารางวิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยจำแนกข้อมูลที่สำคัญในการสนทนาไว้เป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย จึงสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้จริง ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอภิปรายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้ มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจาก กิจกรรมดังกล่าวช่วยทำให้ผู้เรียนทราบว่าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง เหตุการณ์ใดเกิดก่อน เกิดหลัง จึงสามารถถ่ายทอดเนื้อเรื่อง และสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นฟังได้จริง จากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านกิจกรรมอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะไว้ 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไปใช้ในห้องเรียนปกติซึ่งต้องเปิดเสียงผ่านลำโพงขยายเสียงทำให้เกิดปัญหาเรื่องการได้ยินเสียงไม่ทั่วถึง ดังนั้นการนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติควรนำไปใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษาแทนการฟังชุดเสียงผ่านลำโพง เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงที่ชัดขึ้น เนื่องจากปราศจากเสียงรบกวนจากเพื่อนซึ่งช่วยลดอุปสรรคในการฟังเสียงของผู้เรียนได้อย่างมาก

1.2 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไปใช้เพียงครั้งละ 1 ชั่วโมง พบว่า การดำเนินกิจกรรมต้องกระทำด้วยความรวดเร็วอย่างมาก ดังนั้นการนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้มากกว่า 1 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้สอนไม่ต้องเร่งกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมากเกินไป จนละเลยผู้เรียนบางคนที่ไม่สามารถเกิดทักษะการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ได้ อีกทั้งการเพิ่มเวลาในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ยังช่วยลดความตึงเครียดของผู้เรียนให้รู้สึกผ่อนคลายขณะจัดการเรียนการสอนอีกด้วย

1.3 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วพบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ และตั้งใจทำแบบฝึกมากในประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นการนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติควรสร้างแบบฝึกที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก เพื่อเพิ่มความสนใจ และดึงดูดใจในการทำแบบฝึกมากยิ่งขึ้น

1.4 ผู้วิจัยทำการทดลองเครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่เคยรู้จัก หรือพบปะพูดคุยกันมาก่อน อีกทั้งยังมีความแตกต่างด้านวัฒนธรรมด้วย จึงส่งผลให้ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างเกิดระยะห่างระหว่างความสัมพันธ์อย่างมากซึ่งหากไม่แก้ไข ระยะห่างความสัมพันธ์นี้จะเป็นปัญหาต่อการทดลองในแง่ตัวแปรสอดซ้อนอย่างมาก ผู้วิจัยได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งมีความเชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวเกาหลี ได้ข้อสรุปว่า เมื่อมีโอกาสพบปะกับนักศึกษาชาวเกาหลีเป็นครั้งแรกให้พยายามสร้างมิตรภาพที่ดีระหว่างกัน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ดังนั้นหากนำแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติ ควรสร้างมิตรภาพอันดีทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้เรียนเพื่อทำลายระยะห่างระหว่างความสัมพันธ์ลง โดยมีมิตรภาพทางร่างกายอาจเป็นขนมชนิดต่างๆ ที่หาซื้อได้ตามร้านของฝากทั่วไป เพื่อแสดงความเป็นมิตรและความมีน้ำใจ ส่วนมิตรภาพทางจิตใจคือการไม่ดูถูกชนชาติหรือวัฒนธรรมของผู้เรียน และอาจแสดงความสนใจในภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนบ้าง เช่น การใช้คำศัพท์ หรือการแสดงมารยาทตามแบบอย่างวัฒนธรรมของผู้เรียน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีดิทัศน์ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ใช้ได้ผลดีกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนภาษาไทย ดังนั้นควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟัง โดยใช้วีดิทัศน์กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนภาษาไทย เพื่อพิสูจน์ข้อจำกัดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อไป

2.2 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีดิทัศน์ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ใช้ได้ผลดีกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน ดังนั้นควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วีดิทัศน์ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ในลักษณะออนไลน์ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อพิสูจน์ข้อจำกัดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อไป

2.3 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีดิทัศน์ตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ใช้ได้ดีกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนั้นควรมีการนำแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนไทยที่เรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษารัสเซีย ฯลฯ เป็นต้น เนื่องจากกระบวนการมีความเป็นสากลที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจริง

บรรณานุกรม

กมล เกาพิจิตร. วิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาดังตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2502.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

กันต์รัตน์ ชื่นชมน้อย. “การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

แบ ชูเคียง . “การวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบหน่วยเสียงภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. การพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์, 2545.

คิม ย็องแอ. “ชาวเกาหลีในสังคมไทยก่อนสมัยคริสตศตวรรษที่ 80” ใน ระลึกถึงความสัมพันธ์ครบรอบ 50 ปี ไทย-เกาหลีและสภาพความคาดหวังในอนาคต, 290-296. สมาคมไทยคดีศึกษาในประเทศเกาหลี บรรณาธิการ. ม.ป.ท., ป.ป..

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ชาญชัย บุญเฮ้า. โลกของภาษาไทย อังกฤษ จีน. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์, 2551.

เชว ชางซง. “การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลีและการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทย” ใน ระลึกถึงความสัมพันธ์ครบรอบ 50 ปี ไทย-เกาหลีและสภาพความคาดหวังในอนาคต, 493-509. สมาคมไทยคดีศึกษาในประเทศเกาหลี บรรณาธิการ. ม.ป.ท., ป.ป..

เชิญ สามารถ. สถิติการวิจัยทางการศึกษา. สุรินทร์: ส.พันธุ์เพ็ญ, 2545.

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. เอกสารประกอบการสอนสถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา ม.ป.ท., ม.ป.ป. (อัครสำเนา)

ณัฐพรหม อินทยศ. จิตวิทยาการศึกษา. เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์, 2553.

ทัศนีย์ องค์กรณะคมกุล. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมย์เลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา: การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

นิตยา กาญจนะวรรณ. เรียนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2548.

นิตยา ทองประเสริฐ. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูและนักเรียนกับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

ประดับ เรืองมาลัย และคณะ. คู่มือสอบวิชาครูชุดป.ม.ครบบริบูรณ์ตามหลักสูตรวิชาชุดครูป.ม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. รายงานผลการวิจัยเรื่องสถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์, 2545.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล.. รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา. พระนคร: สำนัก
 ธรรมเนียมนายกรัฐมนตรี, 2513.

บำรุง ไตรรัตน์. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

พัชรีดา วงศ์ใจหาญ. “การใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
 ภาษาอังกฤษและกลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย.
สัมมนาวิชาการการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กวางโจว: ศูนย์อบรม
 บัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, 2550.

วนิดา สุขวนิช. การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียน
 ประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์.”
วารสารการวิจัยทางการศึกษา 2(2536): 33-44.

ศักดิ์ดา ดาดวง, แปล. สอนเก่งสอนเป็น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น), 2554.

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์. “รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดโปรแกรมช่วยวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยทาง
 การศึกษา”. วิทยาลัยสารพัดช่างพิษณุโลก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการ, 2552.

ศิริชัย กาญจนวาสี. ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2552.

ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร. “การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการฟังด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคงทองวิทยา จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะ
 ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, 2519.

_____. ภาษาและความคิดเราคิดด้วยภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ศรีวิไล พลมณี. พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล. “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2537.

สมนึก กัททิชณี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม.: ประสานการพิมพ์, 2546.

สมพงษ์ วิทยศศักดิ์พันธุ์ และคณะ. แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ. ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545.

สมร ปาโท. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. “การศึกษาความต้องการและรูปแบบของหนังสือฝึกเสริมทักษะระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา 4(2531): 105-118.

สุนันทา เมฆสุทัศน์. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดปราสาททอง จังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์จำกัด, 2533.

หลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสอนภาษาสมิธ [ออนไลน์].

เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2554. เข้าถึงได้จาก

http://www.smitlanguage.ac.th/main/index.php?option=com_content&view=article&id=1&Itemid=8

หลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสอนภาษาไทยแลงแกวจ้าง
[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2554. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thailanguagehut.com/th/thai-language-courses/beginner/>

หลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสอนภาษาเอยูเอแลงแกวจ้างเซ็น
เตอร์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.auathai.com/>

หลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสอนภาษาสมชาติ [ออนไลน์].
เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2554. เข้าถึงได้จาก
<http://www.somchart.com/index.php?action=course>

อดิศา เบญจรัตน์นันท์ และคณะ. “กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ.” วารสารวิชาการกระบวนมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 5, 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม
2552): 174-175.

อบรม สีนภิบาล. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป..

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญการพิมพ์, 2532.

อารีย์ สุวรรณทัศน์. “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อการสอน
จริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

เอกซีทบุ๊ก, บรรณาธิการ. เก่งได้หลายภาษา. กรุงเทพฯ: เอกซีทบุ๊ก, 2551.

Bock, Susanee. “Developing Materials for the Study of Literature.” English Teaching
Forum 31,3 (July 1993): 55-65.

Davidson, Kelly Frances. “The effects of using video advance organizers on listening
performance and the learning of culture in the elementary foreign language
classroom.” Ph.D. Theses, Emory University, 2009.

- De Cecco, John P., The Psychology of Learning and Instruction: Educational Psychology. Prentice-Hall: New Jersey, 1968.
- Furuhata, Hamako. "Assessment of Japanese students' perception toward traditional methods vs. the natural approach and total physical response methods of learning English." Ph.D. Theses, University of Idaho, 1996.
- Gunter, Mary et al. Instruction: A Models Approach. Massachusetts: Allyn and Bacon, 1990.
- Jaemin, Roh. "The effects of cultural video resources on teaching and learning Korean Language." Ed.D. Theses, Boston University, 2011.
- Krashen, Stephen D. and Terrell, Tracy D. The natural approach language acquisition in the classroom. San Francisco: Alemany, 1984.
- Lee, HyeSun. "The differences among three-, four-, and-option-item formats on a high-stakes English listening test." M.A. Theses, Michigan State University, 2011.
- Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Sixteenth printing. Great Britain: Cambridge, 1995.
- Nakao, Hirokazu. "A Study of the Effects of Pre-listening, While-listening and Post-listening Activities on Listening Comprehension in Case of Junior High School Students" Master Thesis, Hyogo University of Teacher Education, 2000.
- Puspani, Ida Ayu Made. "Teaching Listening and Speaking to Young Learners Through Folktales" Sino-US English Teaching 8, 8 (August 2011): 499-504.

- Seels, B. and Glasgow, Z. Exercise in Instruction Design. U.S.A: Merrill Publishing Company, 1990.
- Tsai, Feng-Hung. "Integrating feature films with subtitles to enhance the listening comprehension of students attending college in Taiwan." Ed.D. Theses, Alliant International University, San Diego, 2010.
- Walters, Beth L. "Improving listening skills in high-visual students with language processing challenges." Ed.D. Theses, Saint Mary's College of California, 2010.
- Ward, Christine and Daley, Jan. Learning to Learn Strategies for accelerating learning and boosting performance. 7th ed. New Zealand: BCP Print Christchurch, 1996.
- Watkin, Bilash and Anne, Daria. "An instructional model for facilitating second language acquisition integrating the Suzuki philosophy of learning and Krashen's Natural Approach." Master Theses, The University of Manitoba, 1996.
- Vasiljevic, Zorana. "Dictogloss as an Interactive Method of Teaching Listening Comprehension to L2 Learners" English Language Teaching 3,1 (March 2010): 41-48.
- Wei-xin, MA. "Listening Teaching in the Context of Northwest University for Nationalities" US-China Foreign Language 9, 7 (July 2011): 450-455.
- White, Ann Stewart. Listening Comprehension and Affect in Natural Approach Students of Spanish. Ph.D.. University of Pittsburgh, 1988.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือ

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ ๑103

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

22 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วย นางสาวสุชาดา อูสรานนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีธีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี” มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกที่เรียนภาษาไทยในหลักสูตรระยะสั้นกับภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาวันที่ 4 มกราคม 2555 ถึง วันที่ 26 มกราคม 2555 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ขอตกลงเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 89449

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

15 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร แก้วสุวรรณ

ด้วย นางสาวสุชาดา ฐสารนนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิถีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี” มีความประสงค์จะเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.ภายใน 22530
 ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 845/ วันที่ 15 ธันวาคม 2554
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วัชรระ จันทราช

ด้วย นางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยศ ไพวิทย์ศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.ภายใน 22530
 ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 8950 วันที่ 15 ธันวาคม 2554
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อุบลวรรณ ส่งเสริม

ด้วย นางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีดิทัศน์สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
 รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
ของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยวิธีธรรมชาติสำหรับ
นักศึกษาชาวเกาหลี

- คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และ
เขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้
- ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้
- ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้
- ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการ	เกณฑ์คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่อง Matching 1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาบริบทในการฟังภาษาไทยในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดความเข้าใจในระดับที่สามารถสื่อสารได้”				
2. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่อง Matching 2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาบริบทในการฟังภาษาไทยในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดความเข้าใจในระดับที่สามารถสื่อสารได้”				
3. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่อง At the Hospital มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาการฟังภาษาไทยจากการสนทนาระหว่างแพทย์ หรือพยาบาลกับผู้เข้ารับการรักษาทั้งในด้านความหมายและการนำไปใช้จนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้”				
4. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 4 เรื่อง At the Police Station มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาการฟังภาษาไทยจากการสนทนาระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้แจ้งความกรณีของหายทั้งในด้านความหมายและการนำไปใช้จนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้”				
5. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 5 เรื่อง Day and Time มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาการฟังภาษาไทยจากการสนทนาเรื่องวันและเวลา จนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้”				
6. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 6 เรื่อง Family มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาระบบความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจากการฟังการสนทนาระหว่างบุคคลภายในครอบครัวซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องระบบการให้ความเคารพในสังคมไทยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแสดงออกทางการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม”				

7. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7 เรื่อง At the Market มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาการฟังภาษาไทยจากการสนทนาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายในการซื้อขายสินค้า ทั้งในด้านความหมายและการนำไปใช้เพื่อสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้”				
8. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 8 เรื่อง On the Road มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ “เพื่อศึกษาการฟังภาษาไทยจากการสนทนาของนักท่องเที่ยวระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในด้านความหมายและการนำไปใช้จนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้”				
รวม				

()

ผู้ตรวจ

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความสอดคล้องของ

แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยวิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี

- คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้
- ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสม
- ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสม
- ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไม่มีความสอดคล้องเหมาะสม

รายการ	เกณฑ์คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านคำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร				
1.1 สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย				
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม				
2. ด้านเนื้อหา				
2.1 เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก				
2.2 มีความยากความง่ายพอเหมาะ				
2.3 แบบฝึกชุดที่ 1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 1				
2.4 แบบฝึกชุดที่ 2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 2				
2.5 แบบฝึกชุดที่ 3 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 3				
2.6แบบฝึกชุดที่ 4 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 4				
2.7 แบบฝึกชุดที่ 5 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 5				

2.8 แบบฝึกหัดที่ 6 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 6				
2.9 แบบฝึกหัดที่ 7 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7				
2.10 แบบฝึกหัดที่ 8 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 8				
2.11 แบบฝึกหัดที่ 1 และ 2 สอดคล้องกับกระบวนการขั้น Performing Physical Tasks ของ William Littlewood				
2.12 แบบฝึกหัดที่ 3, 4, 5 และ 6 สอดคล้องกับกระบวนการขั้น Transferring Information ของ William Littlewood				
2.13 แบบฝึกหัดที่ 7 และ 8 สอดคล้องกับกระบวนการขั้น Reformulating and Evaluating Information ของ William Littlewood				
2.14 ส่งเสริมทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร				
3. ด้านลักษณะแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร				
3.1 แบบฝึกมีจำนวนพอเหมาะ				
3.2 แบบฝึกมีกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังที่ต่อเนื่องกัน				
3.3 ภาพประกอบมีความสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา				
3.4 เสียงที่ใช้มีความสมจริง และเป็น				

ธรรมชาติ				
----------	--	--	--	--

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความตรงตามเนื้อหาของ

แบบทดสอบ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยวิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี

- คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่กำหนดให้
- ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	แบบทดสอบ	เกณฑ์คะแนน			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. สามารถตอบคำถามจากภาพและเสียงบริบทจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้	ก่อนเรียน (ข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3) หลังเรียน (ข้อ 28, ข้อ 29, ข้อ 30)				
2. สามารถตอบคำถามจากภาพเหตุการณ์และเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ได้	ก่อนเรียน (ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 6) หลังเรียน (ข้อ 25, ข้อ 26, ข้อ 27)				
3. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจากสถานการณ์ที่โรงพยาบาลได้	ก่อนเรียน (ข้อ 7, ข้อ 8, ข้อ 9, ข้อ 10) หลังเรียน (ข้อ 13, ข้อ 14, ข้อ 15, ข้อ 16)				
4. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจากสถานการณ์ที่สถานีตำรวจได้	ก่อนเรียน (ข้อ 11, ข้อ 12, ข้อ 13, ข้อ 14) หลังเรียน (ข้อ 21, ข้อ 22, ข้อ 23, ข้อ 24)				
5. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวันและเวลาได้	ก่อนเรียน (ข้อ 15, ข้อ 16, ข้อ 17, ข้อ 18) หลังเรียน (ข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4)				
6. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว หรือเครือญาติได้	ก่อนเรียน (ข้อ 19, ข้อ 20, ข้อ 21, ข้อ 22) หลังเรียน (ข้อ 9, ข้อ 10, ข้อ 11, ข้อ 12)				
7. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจาก	ก่อนเรียน (ข้อ 23,				

สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายได้	ข้อ 24, ข้อ 25, ข้อ 26) หลังเรียน (ข้อ 5, ข้อ 6, ข้อ 7, ข้อ 8)				
8. สามารถตอบคำถามจากเสียงบทสนทนาจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางได้	ก่อนเรียน (ข้อ 27, ข้อ 28, ข้อ 29, ข้อ 30) หลังเรียน (ข้อ 17, ข้อ 18, ข้อ 19, ข้อ 20)				

.....

()

ผู้ตรวจ

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผู้สอนนำเสนอประโยคสั้นโดยจำแนกกลุ่มประโยคของผู้ซื้อ และผู้ขาย พร้อมทั้งอธิบายหน้าที่การนำประโยคสนทนาเหล่านั้น ไปใช้ในการซื้อ – ขายสินค้า
4. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารชุดที่ 7 เรื่อง At the Market ซึ่งภายในแบบฝึกประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังในกระบวนการขั้น Performing Physical Tasks ที่กำหนดให้ผู้เรียนฟังคลิปเสียงแล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ กระบวนการขั้น Transferring Information ที่กำหนดให้ผู้เรียนฟังคลิปเสียงแล้วเติมข้อมูลลงในตารางที่กำหนดให้ และกระบวนการในขั้น Reformulating and Evaluating Information ที่กำหนดให้ผู้เรียนฟังคลิปเสียงแล้วตอบคำถามที่กำหนดให้ ซึ่งกระบวนการทั้งสามขั้นเป็นการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของ William Littlewood และกำหนดโดยให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล โดยใช้เวลา 20 นาที

ขั้นประเมินผล

5. ผู้สอนสรุปความคิดรวบยอดเรื่องการประโยคสั้นสำหรับการซื้อ – ขายสินค้าให้ผู้เรียนฟัง
6. ผู้สอนแจกแบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the Market ให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล โดยใช้เวลา 10 นาที
7. ผู้สอนเก็บแบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the Market เมื่อหมดเวลาในการทำแบบทดสอบ

สื่อ

1. PowerPoint แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7 เรื่อง At the Market
2. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารชุดที่ 7 เรื่อง At the Market
3. แบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the Market

เอกสารประกอบการสอน: 1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารชุดที่ 7 เรื่อง At the Market

2. ใบความรู้เรื่อง At the Market

3. แบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the Market

การวัดและประเมินผล : 1. วัดผลโดยการให้ทำแบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the market ซึ่งเป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

2. ประเมินผลโดยการตรวจแบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the market ซึ่งกำหนดให้ทำคะแนนได้อย่างน้อย 5 คะแนน จาก 10 คะแนน จึงผ่านการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล: แบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง At the Market

เนื้อหา : คำศัพท์ และประโยคสั้นในการซื้อ – ขายสินค้าที่น่าสนใจ ได้แก่ คำดังต่อไปนี้

ผู้ซื้อ	ผู้ขาย
1. มี (ซื้อสินค้า) ไหมคะ/ครับ	1. มีคะ/ครับ , ไม่มีคะ/ครับ
2. (ซื้อสินค้า) ราคาเท่าไรคะ/ครับ	2. (ราคาสินค้า) บาท คะ/ครับ
3. ลดได้ไหมคะ/ครับ	3. ได้คะ/ครับ , ไม่ได้คะ/ครับ
4. เอา (ซื้อสินค้า) ให้ (ลักษณะนามเรียกซื้อสินค้า + จำนวนที่ต้องการ)	
5. (จ่ายเงินเสร็จแล้ว)	5. เงินทอนคะ/ครับ
6. (เมื่อซื้อสินค้าเสร็จแล้ว)	6. ขอบคุณคะ/ครับ โอกาสหน้าเชิญใหม่นะคะ/ครับ

ใบความรู้

เรื่อง At the market

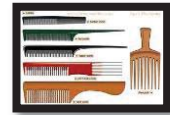

พ่อค้า / แม่ค้า

ลูกค้า

พ่อค้า / แม่ค้า	ลูกค้า
คำตอบ - มี / ไม่มี - ราคา	คำถาม - สิ่งที่ต้องการซื้อ - ราคา
คำเชิญชวน	
คำตอบ - ราคาที่ต่อรอง	คำถาม - ต่อรองราคา

Test

Unit 7: การซื้อขายของที่ตลาด

จงวงกลมตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง (Circle the letter A, B or C in front of the correct answer.)

Listen and answer the questions 1-2.

1. ซื้อเนื้อหมูชนิดใด (What kind of the pork is bought?)

A. เนื้อสันคอ

B. เนื้อสะโพก

C. เนื้อสันใน

2. จ่ายเงินซื้อเนื้อหมูเท่าไร (How much does the buyer pay for the pork?)

A. 40 บาท

B. 50 บาท

C. 60 บาท

Listen and answer the questions 3-5.

3. ได้ส่วนลดการซื้อเสื้อจากราคาเดิมเท่าไร (How much is the discount of the shirt?)

A. 400 บาท

B. 200 บาท

C. 100 บาท

4. ผู้ซื้อใส่เสื้อขนาดใด (What is the buyer's size of the shirt?)

A. M

B. L

C. S

5. ควรมาซื้อเสื้ออีกในวันใด (If you want to buy more the shirt, when should you buy it?)

A. วันพุธ

B. วันอังคาร

C. วันจันทร์

Listen and answer the questions 6-8.

6. ลูกค้าซื้ออะไร (What does the client buy?)

A. ปลาสด

B. ปลาหมึก

C. ปลาหลด

7. ลูกค้าไม่ได้ซื้ออะไร (Which product does the client decide not to buy?)

- A. หน่วยปลาหมึก B. ปลาหมึกตัวเล็ก C. ปลาหมึกตัวใหญ่

8. ราคาที่ไม่ได้ลดคือข้อใด (How much does the goods cost before getting the discount?)

- A. 150 บาท B. 140 บาท C. 130 บาท

Listen and answer the questions 9-10.

9. ลูกค้าต้องการซื้อหมวกราคาใด (What is the cost that the client bargains for the hat?)

- A. 280 บาท B. 250 บาท C. 300 บาท

10. ผู้ขายขายหมวกราคาใด (How much does the buyer pay for the hat?)

- A. 250 บาท B. 300 บาท C. 350 บาท

เฉลยแบบทดสอบชุดที่ 7**เรื่อง At the Market**

1. B. เนื้อสะโพก
2. C. 60 บาท
3. B. 200 บาท
4. A. size M
5. A. วันพุธ
6. B. ปลาหมึก
7. C. ปลาหมึกตัวใหญ่
8. C. 130 บาท
9. A. 280 บาท
10. B. 300 บาท

บทสนทนาแบบทดสอบชุดที่ 7 เรื่อง การซื้อขายของที่ตลาด

ชุดเสียงข้อ 1-2

ลูกค้า: เนื้อหมูขายยัง ใ้ครับ

แม่ค้า: ถ้าเนื้อสันคอกนี้ โลละ 110 บาทจ้า เนื้อสะโพกกับเนื้อสันในนี้ โลละ 120 เาแบบไหนดีจ๊ะ

ลูกค้า: เาเนื้อสะโพกนะครับ เาครึ่งกิโลครับ เาตรงที่ไม่ค่อยติดมันนะครับ

แม่ค้า: ตรงนี้นะ เาอย่างอื่นเพิ่มมัยจ๊ะ

ลูกค้า: ไม้ครับ แค่นี้ครับ

แม่ค้า: จ้า 60 บาท จ้า

ลูกค้า: นี่ครับ 60 บาท

แม่ค้า: จ้า ขอบคุณจ้า

ชุดเสียงข้อ 3-5

แม่ค้า: คุณเื่อไปใส่สักตัวใหม่จ๊ะ วันนี้พีเซลทั้งร้านเลยนะ

ลูกค้า: ตัวนี้เท่าไรครับ

แม่ค้า: ตัวนั้นเหรอจ๊ะ 200 บาทจ้า นี่พีลมาจาก 400 เลยนะ เป็นคอตตัลแท้นะจ๊ะ ฝ้านุ่ม ไม้ต้องกลัวหดเลย ไม้ต้องกลัวรัดมากด้วยจ้า เพราะว่าฝ้านุ่มเข้ารูปพอดีแล้วก็ทั้งตัว สวยนะเนี่ยตัวเนี่ย แล้วพีลวันสุดท้ายแล้วด้วยวันเนี่ย

ลูกค้า: มีSizeใหญ่กว่านี้ไหมครับตัวนี้

แม่ค้า: แล้วนั่น Size อะไรนะ เอสปะ

ลูกค้า: อ้อ เอสครับเอส

แม่ค้า: เอสนะ เดี่ยวพี่หาเอ็มให้นะ นี่จ้

ลูกค้า: ลดให้อีกหน่อยได้ไหมครับพี่

แม่ค้า: พี่ลดเยอะแล้วนะ นี่ก็ลดไป50เปอร์เซ็นต์แล้วละ ถ้าให้พี่ลดอีก ขายเป็นไม่ได้จริงๆ 200 แหะ
เนื้อ

ลูกค้า: ครับ โอเคครับ 200

แม่ค้า: จ้ ขอบคุณมากจ้ ยังไงแวะมาดูอีกนะ เนี่ยพี่ลงเสื้อใหม่ทุกวันพุธแหละ ยังไงลองเข้ามาดูนะ
จ้

ลูกค้า: ครับผม

ชุดเสียงข้อ6-8

ลูกค้า: ปลาหมึกนี่โลเท่าไรครับพี่

แม่ค้า: ถ้าตัวใหญ่เนี่ยพี่คิด 140 บาทจ้ ส่วนตัวเล็กนี่คิดไปโลละ 120 บาทละกัน

ลูกค้า: ขนาดก็ไม่ค่อยต่างกันมากเลยนะครับ

แม่ค้า: คือถ้าโลละ 140 บาทเนี่ยตัวมันจะใหญ่กว่ากันแล้วเนี่ยก็แน่นกว่ากัน ส่วนไอ้ตัวโลละ120เนี่ย
ตัวมันก็จะเล็กกว่ากันหน่อยนึงแล้วเนี่ยมันก็จะไม่ค่อยแน่นเท่าไร แต่ถ้าน้องอยากได้แบบไม่ถึง
ร้อยนะ พี่มีเหมือนกัน กินเป็นหมวดไปมะ กินเป็นหมวดปลาหมึกนะ พี่คิดโลละ 60 บาทเอง เอา
แบบไหนดีจ้

ลูกค้า: งั้นเอาตัวใหญ่โลนึงนะครับพี่ แล้วก็เอาหมวดหนึ่งโลด้วยครับ เท่าไรครับ

แม่ค้า: คิดไป 120 บาทละกันจ้ ลดให้ 10 บาทนะ

ลูกค้า: ครับขอบคุณมากครับเดี๋ยวมาอุดหนุนบ่อยๆ

แม่ค้า: จ้

ชุดเสียงข้อ9-10

ลูกค้า: หมวกปีกกว้างใบนี้ราคาเท่าไรครับ

แม่ค้า: 320บาทจ้า

ลูกค้า: ลดได้ไหมครับ

แม่ค้า: ได้ 300 จ้า

ลูกค้า: 280 ได้ไหมครับ

แม่ค้า: ได้แค่ 300 บาทนะคะ แต่ถ้าอยากได้ราคานี้ละลองดูใบนี้ไหมคะคิดให้ 250 บาทเลยคะ

ลูกค้า: ชอบใบนี้นะครับ 280 ไม่ได้จริงๆ หรือครับ

แม่ค้า: ไม่ได้จริงๆ ค่ะ ได้แค่ 300 จริงๆ เอาไหมคะ ไม่แพงนะ 300 นะ

ลูกค้า: งั้นเอาอันนี้ครับ

แม่ค้า: ค้า ขอขอบคุณมากนะคะ โอกาสหน้าเชิญใหม่คะ

ลูกค้า: ครับผม

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ชุดที่ 7

การซื้อขายของที่ตลาด (At the Market)

1. คำสั่ง: ฟัง และเติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Listen to the conversation and write the answer on the blank.

ตัวอย่าง: เสียง // เด็กผู้หญิงพาคุณยายลงจากรถเมล์ //

ก

ข

ค

ง

จ

1. ก

2.

3.

4.

5.

2. คำสั่ง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพื่อระบุว่า “จอย”, “ตั้ม” และ “พลอย” ซื้ออะไรที่ตลาดจากบทสนทนาที่ฟังให้ถูกต้อง

Listen and put a mark (✓) in the blank to indicate what “จอย”, “ตั้ม” and “พลอย” buy at the market.

ตัวอย่าง: เสียง //แม่ค้า: ซื้ออะไรจ๊ะ จอย

จอย: ซื้อกรรไกรหนึ่งอันค่ะ

ตั้ม: มีกาแฟไหมครับ ผมขอซื้อสักหนึ่งกระป๋อง

แม่ค้า: มีจ้า อยู่ในตู้เย็นชั้นที่สองนะ หยิบได้เลย //

แม่ค้า: เอาอะไรเพิ่มอีกไหมจ๊ะพลอย

พลอย: ค่ะ เอาถุงเท้าเพิ่มอีกหนึ่งคู่ค่ะ //

Menu	จอย	ตั้ม	พลอย
กาแฟ		✓	
กรรไกร	✓		
ถุงเท้า			✓

Menu	จอย	ต้ม	พลอย
วุ้นเส้น			
ยาตระหม			
กาวแห้ง			
กาแฟ			
เชือก			
หวี			
กรรไกร			
ถ่าน 2เอ			
ไหมพรม			
ถุงเท้า			
ปากกา			
ยาสีฟัน			
ถุงน่อง			
กระดาษแข็งสี			
แปรงสีฟัน			

3. คำสั่ง: ฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

Listen and answer the question below.

3.1 เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟังเป็นภาษาไทย

From the conversation, what happens? Make a list of situations in Thai.

1. ทิวปลูกนัดตื่นนอนตอน 6 โมงเช้า

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

3.2 ถ้าเป็น “นัด” จะซื้อ หรือทำอะไรให้เป็นของขวัญวันเกิดเพื่อน เพราะอะไร

If you were “นัด” in this situation, what would you buy or do for best friend’s birthday?

Why? in Thai.

เฉลยแบบฝึก

1. คำสั่ง: จงตอบคำถามต่อไปนี้

2. จ 3. ข 4. ง 5. ค

เกณฑ์การประเมิน

1. เลือกคำตอบที่กำหนดให้ถูกต้องมากกว่า หรือเท่ากับ 2 ข้อ หมายถึง ผ่านเกณฑ์

การประเมิน

2. เลือกคำตอบที่กำหนดให้ถูกต้องน้อยกว่า 2 ข้อ หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. คำสั่ง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพื่อระบุว่า “จอย”, “ตัม” และ “พลอย” ซื่ออะไรที่

ตลาดจากบทสนทนาที่ฟังให้ถูกต้อง

Menu	จอย	ตัม	พลอย
วุ้นเส้น		✓	
ยาสระผม		✓	
กาวแท่ง	✓		
กาแฟ			✓
เชือก	✓		
หวี			✓
กรรไกร	✓		
ถ่าน 2เอ			✓
ไหมพรม	✓		
ถุงเท้า	✓		
ปากกา	✓		
ยาสีฟัน		✓	
ถุงน่อง			✓
กระดาษแข็งสี	✓		
แปรงสีฟัน		✓	

เกณฑ์การประเมิน

1. เลือกคำตอบถูกมากกว่า หรือเท่ากับ 8 ข้อ หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. เลือกคำตอบถูกน้อยกว่า 8 ข้อ หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนตอบ

- 3.1 เกณฑ์การให้คะแนนเรื่อง การถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟังด้วยภาษาไทย

ตารางประเมินผลการถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟัง

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง				

เกณฑ์การประเมินเรื่องการถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟัง

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง	ลำดับเหตุการณ์ ถูกทั้งหมด	ลำดับเหตุการณ์ ผิด 1 เหตุการณ์	ลำดับเหตุการณ์ ผิดตั้งแต่ 2 เหตุการณ์ขึ้นไป	ลำดับเหตุการณ์ ผิดทั้งหมด

เกณฑ์การตัดสิน

1. ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 2 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ได้คะแนนน้อยกว่า 2 หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.2 เกณฑ์การให้คะแนนเรื่อง ถ้าเป็น “นัด” จะซื้อ หรือทำอะไรให้เป็นของขวัญวันเกิดเพื่อน เพราะอะไร

ตารางประเมินผลการแสดงความคิดเห็นเมื่อเป็นตัวละครในบทสนทนาที่ฟัง

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
1 การระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละคร				
2. การระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรม				

เกณฑ์การประเมินเรื่องหากท่านเป็นตัวละครในบทสนทนาจะปฏิบัติเหมือนหรือต่างจากตัวละครหรือไม่ อย่างไร

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
1. การระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละคร	ระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละครได้มากกว่า 2 พฤติกรรม	ระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละครได้เท่ากับ 2 พฤติกรรม	ระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละครได้ 1 พฤติกรรม	ไม่สามารถระบุชื่อสิ่งของหรือพฤติกรรมของตนเองเมื่อเป็นตัวละครได้
2. การระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรม	ระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากกว่า 2 ข้อ	ระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเท่ากับ 2 ข้อ	ระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 1 ข้อ	ไม่สามารถระบุเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์การตัดสิน

1. ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 2 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ได้คะแนนน้อยกว่า 2 หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

บทสนทนา แบบฝึกชุดที่ 7 การซื้อขายของที่ตลาด

ชุดเสียงตอนที่ 1

ชุดเสียงชุดที่ 1

ลูกค้า: กระจุกหมูนี้ขายกี่โลเท่าไรคะ

แม่ค้า: โลละ 60 บาทละ เอากี่โลดีคะ

ลูกค้า: เอา 2 โลละ เอาชิ้นนี้คะ แล้วก็สับให้ด้วย

แม่ค้า: 120 บาทละ ... ขอบคุณคะ

ชุดเสียงชุดที่ 2

ลูกค้า: ปลาชนิดนี้ขายยังงัยคะ

พ่อค้า: โลละ 30 บาทครับ

ลูกค้า: เอา 2 ตัวนะคะ เอาตัวนั้นนะคะ แล้วก็อ้อม..เอาตัวเนี่ยนะคะ แล้วทำให้ด้วยนะคะ

พ่อค้า: ครับ 2 ตัวนี้ะครับ

ลูกค้า: ค่ะ

พ่อค้า: โลครึ่ง ครับ ... 45 บาทครับ

ลูกค้า: นี่คะ

พ่อค้า: ครับ ... ทอนนี้ครับ 55 บาท ขอบคุณครับ

ลูกค้า: ค่ะ

ชุดเสียงชุดที่ 3

ลูกค้า: ผักนี้ขายกำเท่าไหร่คะ

แม่ค้า: กำละ 10 บาทคะ เอากี่กำดีคะ

ลูกค้า: เอาคะน้ำ 1 กำคะ แล้วก็กวางตุ้ง 2 กำ

แม่ค้า: 30 บาทคะ ... ขอบคุณนะคะ

ชุดเสียงชุดที่ 4

ลูกค้า: ส้มขายยังไคร้รับ

แม่ค้า: โลละ 70 บาทจ้า อันนี้เป็นสายน้ำผึ้งแท้้นะ อย่างดี แวกซ์ด้วย 70 บาท แล้วก็มิโซกุน โลละ 60 บาทจ้า แต่ว่าไม่ได้แวกซ์นะ เอาแบบไหนดีจ๊ะ

ลูกค้า: อืม... จุ้นเอาแบบเป็น...เอาเป็นส้มสายน้ำผึ้งละกันครั้บ เอาโลครั้บครั้บ

แม่ค้า: เอาโลครั้บนะ เดียวพีคิตให้หรือยนิ่งละกัน ลดให้ 5 บาทจ้า

ลูกค้า: ครั้บ ขอบคุณมากครั้บ

ชุดเสียงตอนที่ 2 เรื่อง ชื่อของกันตึกว่า

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

แม่ค้า: ซื่ออะไรจ๊ะ จอย

จอย: หลายอย่างมากคะ ขอเดินดูของก่อนนะคะ

แม่ค้า: จ้า เอาเลย เลือกเดินดูตามสบายเลย ถ้าหาไม่เจอก็ถามได้นะ

จอย: ป้าคะกระดาษแข็งสีฟ้าขนาดเอ1 อยู่ตรงไหนคะ

แม่ค้า: เดินตรงไป อยู่ที่ชั้นกระดาษทางขวาจ้า

จอย: กรรไกรอันนี้ราคาเท่าไรคะ

แม่ค้า: 17 บาท

จอย: ไหมพรมแบบนี้ราคาเท่าไรคะ

แม่ค้า: กลุ่มละ 40 บาท

จอย: ซื่อ 5 กลุ่ม ลดราคาให้หน่อยได้ไหมคะ

แม่ค้า: ถ้าซื่อ 5 กลุ่มนะ คิดไปกลุ่มละ 30 บาท ละกัน

จอย: แล้วเชือกม้วนนี้ขายยังงัยคะ

แม่ค้า: จะเอาкм้วนเลย หรือจะแบ่งเอาเป็นวา ก็ได้

จอย: ม้วนละเท่าไรคะ

แม่ค้า: ม้วนละ 50 บาท

จอย: กาวแท่งแบบนี้ราคาเท่าไรคะ

แม่ค้า: 25 บาทจ้า

จอย: ถุงเท้าคู่เท่าไรคะ

แม่ค้า: ถุงเท้ามี 2 แบบนะ แบบสั้นป่าชายคู่ละ 20 บาท ส่วนแบบยาวป่าชายคู่ละ 30 บาท

จอย: คิดเงินด้วยค่ะ

แม่ค้า: ได้เลยจ้า ไหนมีอะไรบ้าง เชือก 50 บาท กรรไกร 17 บาท กาวแท่ง 25 บาท ถุงเท้า 30 บาท

ไหมพรม 150 บาท กระดาษ 9 บาท ทั้งหมดก็ 281 บาท จ้า

จอย: ป้าคะเอาปากกาเพิ่มด้ามหนึ่งด้วยค่ะ ทั้งหมดเท่าไรคะ

แม่ค้า: 291 บาทจ้า

*****เสียงเปิดลิ้นชักเครื่องคิดเงิน*****

แม่ค้า: เงินทอน 19 บาท ขอบใจจ้า

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

แม่ค้า: ซื่ออะไรจะ ต้ม

ต้ม: ผมอยากได้ยาสระผมครับ อันนี้ราคาเท่าไรครับ

แม่ค้า: 40 บาทจ้า

ต้ม: แปรงสีฟันกับยาสีฟันคู่ละเท่าไรครับ

แม่ค้า: 75 บาทจ้า

ต้ม: ป้าครับแล้วเอาวุ้นเส้นกับข้าวสารให้ด้วยนะครับ

แม่ค้า: วุ้นเส้นเอาห่อเล็ก หรือว่าห่อใหญ่

ต้ม: ห่อเล็กครับ

แม่ค้า: เอาอย่างอื่นอีกไหม

ต้ม: ไม่แล้วครับ เออ ป้าครับข้าวสารตราจักรไม่มีเหรอครับ

แม่ค้า: หมดจ้า เหลือแต่ตราเสือทอง กินเหมือนกันข้าวนุ่ม ข้าวสารคัดเกรดเดียวกันแหละ

ต้ม: ไม่เอาครับป้า แม่ผมสั่งให้ซื้อข้าวตราจักรนะครับ เอาเท่านี้ละกัน คิดเงินเลยครับ

แม่ค้า: ได้ ... 135 บาท

*****เสียงเปิดลิ้นชักเครื่องคิดเงิน*****

แม่ค้า: ขอบใจจ้า

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

แม่ค้า: ซื่ออะไรจ๊ะ พลอย

พลอย: มีถุงน่องไหมคะ

แม่ค้า: มีจ้า เอาสีอะไรคะ

พลอย: เอาถุงน่องสีดำ 1 อัน แล้วก็ถ่าน 2เอ 3 ก้อนค่ะ

แม่ค้า: นี่จ้า

พลอย: มีหวีไหมคะ

แม่ค้า: มีจ้า อยู่ตรงชั้นขายย้อมผมนะ ไปเลือกเอาเลย

พลอย: ป้าคะ แล้วมีกาแฟไหม อยู่ตรงไหนคะ

แม่ค้า: มี อยู่ตรงชั้นน้ำตาลนะ เห็นไหม

พลอย: อ้อ ค่ะ เจอแล้วค่ะ

แม่ค้า: เอาอย่างอื่นเพิ่มอีกไหม

พลอย: ไม่แล้วค่ะ คิดเงินเลยค่ะ

แม่ค้า: 243 บาทจ้า

*****เสียงเปิดลิ้นชักเครื่องคิดเงิน*****

แม่ค้า: ขอบใจจ้า

*****เสียงประตูเลื่อนเปิด*****เสียงประตูเลื่อนปิด*****

ชุดเสียงตอนที่ 3 เรื่อง ไปซื้อของขวัญ

*****เสียงนาฬิกาปลุก*****

ทิว: นัด นัด ตื่นได้แล้ว

นัด: หือ ก็โมงแล้วละ

ทิว: หกโมงเช้า

นัด: เข่าจ้ง จะให้นัดตื่น ไปไหนหรือ

ทิว: อ้าว ไหนวันนี้บอกว่าจะให้พาไปซื้อของขวัญให้เพื่อนที่ทำงานไม่ใช่หรือ

นัด: อืม ใช่ เกือบลืมเลย แล้วนี่เราจะไปกันตอนไหนหรือทิว ก็โมงดี นัดอยากไปซื้อของขวัญที่ห้าง
เซน

ทิว: จ้งก็ต้องออกจากบ้านประมาณ สิบโมง นัดจะทันไหมละ

นัด: ทันซิ ก็นัดมีทิวเป็นผู้ช่วยซะอย่างไม่ทันได้ไง เน้อ

ทิว: หรือ แล้วจะให้ทิวทำอะไรหรือ

นัด: อย่างแรกเลยนะทิวดูฝุ่นทำความสะอาดบ้านก่อนเลย แล้วเดี๋ยวนัดจะไปทำอาหารเช้า เราจะ
ได้ทานข้าวแล้วค่อยอาบน้ำแต่งตัวออกไปกัน

ทิว: จ้า

*****เสียงเครื่องดูดฝุ่นทำงาน*****

*****เสียงเปิดประตู*****

ทิว: นัดอาหารเสร็จรึยัง

นัด: ยังจ้า แต่กำลังจะเสร็จแล้ว เอาออกจากไมโครเวฟก็กินได้เลยจ้า

*****เสียงทอดหมู*****

ทิว: แล้วนี่ทอดอะไรไว้ในกระทะหรือ

นัด: หมูหมักแคดเดียวสูตรนุ่มนี่จ้า เสร็จแล้วจ้า ทิวมาทานข้าวกันเถอะ

ทิว: นัดอิมแล้วหรือ

นัด: อิม นัดไปอาบน้ำก่อนนะ

ทิว: อิม

****เสียงเลื่อนประตูเปิด****เสียงเลื่อนประตูปิด****

*****เสียงอาบน้ำ*****

ทิว: นัดจะไปรึยังจะสิบโมงแล้วนะ

นัด: เสร็จแล้ว ไปกันเลย

*****เสียงติดเครื่องยนตร์รถ*****

พ่อค้า: สนใจลายไหนครับ หยิบออกมาดูได้เลยนะครับ

นัด: ค่ะ เนคที่สี่นเท่าไหร่คะ

พ่อค้า: 250 บาท ครับ

นัด: แล้วเข็มขัดละคะ ราคาเท่าไหร่

พ่อค้า: 300 บาทครับ

นัด: ที่วางอยู่ตรงนั้นราคาเดียวกันหมดเลยไหร่คะ

พ่อค้า: ไม่ครับ เฉพาะแฉวน 300 บาท ส่วนแฉวล่างนี้ขายเส้นละ 200 บาทครับ เลือกลงก่อนนะ
ครับ ข้างในร้านยังมีอีกนะครับ ถ้าสนใจลองเข้าไปดูข้างในก่อนไหมครับ

นัค: ไม่เป็นไรค่ะ ยังไม่ค่อยสนใจ ขอบคุณมากนะคะ

พ่อค้า: ครับ ไม่เป็นไรครับ

นัค: ทิวว่านัคซื้ออะไรดี เข็มขัด เนคไท หรือว่า นาฬิกา ไซ้แล้ว นาฬิกา

ทิว: ทิวว่าได้หมดเลย เป็นของที่เขาต้องใช้อยู่แล้ว แล้วก็ไม่ต้องวัดขนาดด้วย แต่ดูท่าทาง ตอนนี้นัค
คงรู้แล้วแหละว่าจะซื้ออะไรดี

นัค: อืม ไซ้ นาฬิกาสวยมากเลย คุณดี และเก๋มาก

พ่อค้า: สนใจเรือนไหนหยิบดูได้นะครับ ไม่ซื้อไม่ว่า แวะชมกันก่อนครับ สนใจซื้อไว้ใส่เองหรือว่า
ซื้อไว้เป็นของขวัญให้ใครครับคุณพี่

นัค: สนใจค่ะ อยากจะซื้อเป็นของขวัญให้เพื่อนค่ะ

พ่อค้า: ผู้ชายหรือว่าผู้หญิงครับ

นัค: ผู้ชายค่ะ

พ่อค้า: งั้นเชิญคุณพี่เข้าไปดูแบบนาฬิกาข้างในเลยครับ เพราะที่วางตรงนี้จะพื่อนาฬิกาของผู้หญิง
ซะเป็นส่วนใหญ่

นัค: ค่ะ

****เสียงประตูเลื่อนเปิด****เสียงประตูเลื่อนปิด****

พ่อค้า: มีหลายราคานะครับ แฉวนี่ก็จะเหมาะกับคุณผู้ชายที่เป็นคนเนียบๆ เรียบหรู ราคาก็อยู่ที่
ประมาณ 300 - 500 บาทครับ ไม่เกินนี้ ส่วนฝั่งนี้เหมาะกับคุณผู้ชายที่ลุๆ แบบสปอร์ตแมน ชอบ
เล่นกีฬา ชอบกิจกรรมลุๆ เป็นนๆ เน้นความคงทนและการใช้งานที่หลากหลาย ราคาก็อยู่ที่
ประมาณ 200 - 900 บาทครับ

นัด: เรือนนี้ราคาเท่าไรคะ

พ่อค้า: 450 บาทครับ

นัด: ลดราคาลงให้หน่อยได้ไหม

พ่อค้า: 430 บาทครับ

นัด: 400 บาทได้ไหมคะ

พ่อค้า: ลดได้แค่นั้นจริงๆ ครับ

นัด: แล้วเรือนนี้ละคะ ราคาเท่าไร

พ่อค้า: เท่ากันครับ 450 บาทครับ

นัด: แล้วลดให้ได้เท่าไรคะ

พ่อค้า: เรือนนี้ลดไม่ได้เลยครับ มาแพงจริงๆ

นัด: งั้นเอาเรือนนั้นละกัน 430 บาทได้ไหมคะ

พ่อค้า: ครับ

****เสียงเปิดลิ้นชักเก็บเงิน****เสียงถุงพลาสติก****

พ่อค้า: ขอบคุณครับ

****เสียงเลื่อนประตูเปิด****เสียงเลื่อนประตูปิด****

นัด: ทิวเสร็จแล้ว เรากลับบ้านกันเถอะ

ทิว: จำ แล้วนั่นนัดจะไปไหน

นัด: ก็ไปที่รถไฟ

ทิว: นัดรถจอดอยู่ทางนี้นะ มาเร็ว

น้ด: ทิวก่อนกลับบ้านเราไปกินข้าวกันก่อนนะ

ทิว: ได้ งั้นไปทานที่ร้านครกเงินนะ ทิวอยากทานส้มตำ

น้ด: จ้า

****เสียงติดเครื่องยนต์****

ภาคผนวก ซ

แบบทดสอบความสามารถในการฟัง

แบบทดสอบก่อนเรียน

Test

คำสั่ง: ฟัง และเติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Listen to the conversation and write the answer on the blank

ตัวอย่าง: เสียง // เอ: คุณแม่กำลังทำกับข้าวอะไรอยู่คะ //

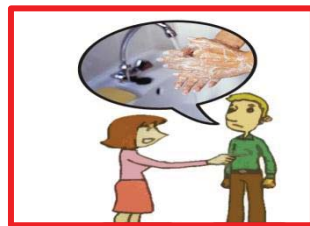

ช

ตัวอย่าง ช

ก

ง

ข

จ

ค

ฉ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

จงวงกลมตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง (Circle the letter A, B or C in front of the correct answer.)

Listen and answer the questions 7-8.

7. “สมปอง” มหาหโมทำไม (Why does “สมปอง” go to the doctor?)

A. ปวดท้อง

B. ปวดหัว

C. ปวดฟัน

8. สมปองต้องไปที่ใด (Where “สมปอง” have to go?)

A. ห้องทันตกรรมเบอร์ 4
ตกรรมเบอร์ 2

B. ห้องทันตกรรมเบอร์ 3

C. ห้องทัน

Listen and answer the questions 9 – 10.

9. ผู้ป่วยมีอาการอย่างไร (What are the patient’s symptoms?)

A. ปวดท้อง

B. ปวดหลัง

C. ปวดหัว

10. หมอใช้วิธีใดในการรักษา (How does the doctor treat the symptoms?)

A. คมยา

B. ฉีดยา

C. ผังเข็ม

Listen and answer the questions 11 – 13.

11. รถยนต์มีลักษณะอย่างไร (What is the characteristic of the car?)

A. สีแดง

B. สีขาว

C. สีดำ

12. รถหายเมื่อใด (When has he lost his car ?)

A. สี่โมงเย็น

B. สามโมงเย็น

C. สองโมงเย็น

13. รถหายที่ไหน (Where was the car stolen?)

A. ถนนวรจักร

B. ถนนประจักษ์

C. ถนนประทัด

Listen and answer the questions 14.

14. แจ้งความเรื่องอะไร (What is the report about?)

A. กระจกหาย

B. กระจ่างหาย

C. กระจ่างหาย

Listen and answer the questions 15 – 16.

Listen and answer in questions 23 – 24

23. ซื้อเนื้อหมูชนิดใด (What kind of the pork is bought?)

- A. เนื้อสันคอ B. เนื้อสะโพก C. เนื้อสันใน

24. จ่ายเงินซื้อเนื้อหมูเท่าไร (How much does the buyer pay for the pork?)

- A. 60 บาท B. 50 บาท C. 40 บาท

Listen and answer in questions 25 –26

25. ลูกค้าต้องการซื้อหมวกราคาใด (What is the cost that the client bargains for the hat?)

- A. 320 บาท B. 300 บาท C. 280 บาท

26. ผู้ขายขายหมวกราคาใด (How much does the buyer pay for the hat?)

- A. 250 บาท B. 300 บาท C. 350 บาท

Listen and answer in questions 27 – 28.

27. เป้าหมายในการเดินทางคือที่ไหน (Where is the destination?)

- A. วัดอาทูน B. วัดอรุณ C. วัดอุน

28. ต้องขึ้นรถสายอะไร (What bus should they take to go to the destination?)

- A. 555 B. 556 C. 553

Listen and answer the questions 29 – 30.

29. ต้องขึ้นรถสายอะไร (What bus should they take to go to the destination?)

- A. สายวังแจง B. สายวังแมง C. สายวังม้า

30. ค่าโดยสารเป็นเงินเท่าไร (How much is the bus fare?)

A. 30 บาท

B. 40 บาท

C. 50 บาท

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ข	11. C	21. C
2. ง	12. A	22. A
3. ก	13. A	23. B
4. ฉ	14. C	24. A
5. ก	15. C	25. C
6. จ	16. B	26. B
7. C	17. B	27. B
8. C	18. A	28. A
9. A	19. C	29. C
10. B	20. B	30. A

บทสนทนา แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดเสียงข้อ 1

พยาบาล: คนไข้ปากอมปรอทไว้ได้สั้นหน่อยนะคะ พยาบาลจะดูว่ายังมีไขอยู่ไหม

ชุดเสียงข้อ 2

เอ: อ่างล้างมืออยู่ไหนครับ มือเปื้อนมากเลย ขอล้างมือสักหน่อย

บี: จะล้างมือหรือ อ่างล้างมืออยู่ตรงโน้นค่ะ

****เสียงน้ำที่ออกล้างมือ****

ชุดเสียงข้อ 3

เอ: สมชายกำลังทำอะไรอยู่หรือคะ

สมชาย: นอนหลับครับ

เอ: ถ้าเขาคืนแล้วช่วยบอกเขาว่าเมฆลามาหานะคะ

ชุดเสียงข้อ 4

เอ: หมวกใบนี้ ราคาเท่าไรหรือคะ

พ่อค้า: หมวกราคาใบละ 50 บาทครับ

ชุดเสียงข้อ 5

เอ: อากาศร้อนทำให้กระหายน้ำนะ ฉันขอน้ำดื่มสักแก้วได้ไหม

บี: ได้จ้ะ อยู่นี่จ้ะ น้ำดื่มเย็นๆ ช่วยดับกระหาย

ชุดเสียงข้อ 6

เอ: คุณแม่ครับ เครื่องซักผ้านี้ ใช้เวลาซักผ้ากี่นาทีครับ

แม่: ใช้เวลา 40 นาทีจ้า

ชุดเสียงข้อ 7-8

พยาบาล: เป็นอะไรมาคะคุณสมปอง

สมปอง: ผมปวดฟันครับ

พยาบาล: ปวดซี่ไหนคะ

สมปอง: ฟันกรามด้านซ้ายครับ

พยาบาล: เชิญพบคุณหมอที่ห้องทันตกรรมเบอร์สองค่ะ

ชุดเสียงข้อ 9-10

หมอ: เป็นอะไรมาคะ

สมย์: ผมปวดท้องครับ

หมอ: ปวดตรงไหนครับขอหมอดูหน่อย หมอกดตรงนี้เจ็บไหมคะ

สมย์: เจ็บครับ

หมอ: งั้นเดี๋ยวหมอลดยาให้ แล้วทานยาให้หมดนะคะ

สมย์: ครับ

ชุดเสียงข้อ 11-13

ตำรวจ: ลักษณะของรถเป็นอย่างไรครับ

จิต: เป็นรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นซิตี้ ปี 2010 สีดำค่ะ

ตำรวจ: รถหายเมื่อไหร่ครับ

จิต: ตอนสี่โมงเย็นค่ะ

ตำรวจ: รถหายที่ไหนครับ

จิต: รถหายที่ถนนวรจักรค่ะ

ชุดเสียงข้อ14

ตำรวจ: กระเป๋าหายที่ไหนครับ

นิว: หายบนรถแท็กซี่ค่ะ

ตำรวจ: รถทะเบียนอะไร ทราบไหมครับ

นิว: กจ หนึ่งสองแปดค่ะ

ชุดเสียงข้อ15-16

น้อย: ก้อย โรงเรียนเปิดวันไหนจ๊ะ

ก้อย: วันจันทร์นี่จ้่าน้อย

น้อย: จ้า ผักเห็ดตาอาจารย์ให้ฉันครึ่งวันนะ ฉันคงไปโรงเรียนตอนเที่ยงแหละ

ก้อย: อ้อ ได้จ้่าน้อย

น้อย: ขอบใจนะ

ชุดเสียงข้อ17-18

ยาย: วันพระอาทิตย์นี่เป็นวันอะไรน้อย

น้อย: วันพุธจ้ายาย

ยาย: ตรงกับวันเข้าพรรษาหรือเปล่า

น้อย: ไม่จ้่า วันเข้าพรรษาเป็นวันเสาร์

ชุดเสียงข้อ 19-21

น้อย: ป้าจะไปไหนคะ

ป้า: ป้าว่าจะไปวัดโพธิ์หน้อยนะ มีอะไรหรือน้อย

น้อย: เปลาจะ แคจะชวนป้าไปเยี่ยมคุณปู่ พอดีอาหญิงโทรมาบอกว่าคุณปู่ไม่สบาย

ป้า: แล้วตอนนี้คุณปู่อยู่ที่ไหนล่ะ

น้อย: อยู่บ้านอาหญิงค่ะ

ชุดเสียงข้อ 22

พี่: น้อยจะช่วยเหลือกระดาษให้พี่หน้อยจิ

น้อย: กระดาษอะไรคะ

พี่: กระดาษอะไรก็ได้พี่จะเอามาเขียนรายการอาหารเย็นนี้

น้อย: นี่ค่ะ แล้วพี่จะเอาปากกาค้วยไหมคะ

พี่: ไม่ต้องจ้า ขอบใจมากน้อย

ชุดเสียงข้อ 23-24

ลูกค้า: เนื้อหมูขายยัง ใจครับ

แม่ค้า: ถ้าเนื้อสันคอกนี่ โละละ 110 บาทจ้า เนื้อสะโพกกับเนื้อสันในนี่ โละละ 120 บาทแบบไหนดีจ๊ะ

ลูกค้า: เอาเนื้อสะโพกนะครับ เอาครึ่งกิโลครับ เอาตรงที่ไม่ค่อยติดมันนะครับ

แม่ค้า: ตรงนี้นะ เอาอย่างอื่นเพิ่มมัยจ๊ะ

ลูกค้า: ไม่ครับ แค่นี้ครับ

แม่ค้า: จ้า 60 บาท จ้า

ลูกค้า: นี่ครับ 60 บาท

แม่ค้า: จ้า ขอบคุณจ้า

ชุดเสียงข้อ25-26

ลูกค้า: หมวกปีกกว้างใบนี้ราคาเท่าไรครับ

แม่ค้า: 320บาทจ้า

ลูกค้า: 280 ได้ไหมครับ

แม่ค้า: ได้แค่ 300 บาทนะคะ แต่ถ้าอยากได้ราคานี้ละลองดูใบนี้ไหมคะคิดให้ 250 บาทเลยคะ

ลูกค้า: ชอบใบนี้นะครับ 280 ไม่ได้จริงๆ หรือครับ

แม่ค้า: ไม่ได้จริงๆ ค่ะ ได้แค่ 300 จริงๆ เอาไหมคะ ไม่แพงนะ 300 นะ

ลูกค้า: งั้นเอาอันนี้ครับ

แม่ค้า: ค้า ขอบคุณมากนะคะ โอกาสหน้าเชิญใหม่คะ

ลูกค้า: ครับผม

ชุดเสียงข้อ27-28

น้อย: ขอโทษนะคะ ถ้าจะไปวัดอรุณต้องขึ้นรถสายอะไรคะ

คนในพื้นที่: ไม่แน่ใจนะคะ แต่น่าจะเป็นรถเมล์สาย 555 ค่ะ

น้อย: ขอบคุณค่ะ แล้วต้องรอรถฝั่งนี้รีเปลาะ

คนในพื้นที่: ไม่ค่ะ ต้องไปขึ้นรถฝั่งเซ็นทรัลค่ะ

น้อย: ขอบคุณค่ะ

ชุดเสียงข้อ29-30

คนเดินทาง: ขอโทษนะคะถ้าจะไปวังแจ้งนี้ต้องขึ้นรถอะไรคะ

คนในพื้นที่: ขึ้นรถสายวังม้าได้ ผ่านเหมือนกัน

คนเดินทาง: ขอบคุณค่ะ

กระเป๋ารถเมล์: วังม้าครับ ไปวังม้าไหมครับพี่

นักเดินทาง: รถออกเมื่อไหร่คะ

กระเป๋ารถเมล์: อีกห้านาทีครับ เก็บค่าโดยสารครับ 50 บาทครับ

นักเดินทาง: ลงวังแจ่งคะ เท่าไหร่คะ

กระเป๋ารถเมล์: 30บาทครับ

แบบทดสอบหลังเรียน

Test

คำสั่ง: ฟัง และเติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้

Listen to the conversation and write the answer on the blank

ตัวอย่าง: เสียง // เอ: คุณแม่กำลังทำกับข้าวอะไรอยู่คะ //

ช

ตัวอย่าง ช

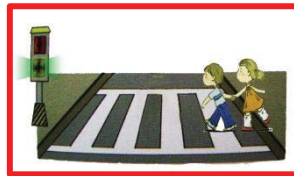
ก

ง

ข

จ

ค

ฉ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

จงวงกลมตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง (Circle the letter A, B or C in front of the correct answer.)

Listen and answer the questions 7-8.

7. วันพระคือวันใด (Which day of the week is “วันพระ”?)

A. วันเสาร์

B. วันศุกร์

C. วันพุธ

Listen and answer the questions 15.

15. คู่สนทนาคือใคร (Who is the interlocutor?)

A. พี่-พ่อ

B. น้อง-พ่อ

C. พี่-น้อง

Listen and answer the questions 16 –18.

16. คู่สนทนาคือใคร (Who is the interlocutor?)

A. ป้า-อาหญิง

B. ป้า-น้อง

C. อาหญิง-ปู่

17. ใครไม่สบาย (Who is sick?)

A. ป้า

B. ปู่

C. อาหญิง

18. ปู่อยู่ที่ไหน (Where is “ปู่”?)

A. บ้านอาหญิง

B. บ้านปู่

C. บ้านป้า

Listen and answer the questions 19 – 20.

19. ผู้ป่วยมีอาการอย่างไร (What are the patient’s symptoms?)

A. ปวดหลัง

B. ปวดหัว

C. ปวดท้อง

20. หมอใช้วิธีใดในการรักษา (How does the doctor treat the symptoms?)

A. ฟังเข็ม

B. ฉีดยา

C. ดมยา

Listen and answer the questions 21 – 22.

21. “สมปอง” มาหาหมอทำไม (Why does “สมปอง” see the doctor?)

A. ปวดหัว

B. ปวดท้อง

C. ปวดฟัน

22. สมปองต้องไปที่ใด (Where “สมปอง” have to go?)

A. ห้องทันตกรรมเบอร์ 2

B. ห้องทันตกรรมเบอร์ 3

C. ห้องทันตกรรม

เบอร์ 4

Listen and answer the questions 23 –24.

23. ต้องขึ้นรถสายอะไร (What bus should they take to go to the destination?)

A. สายวังแจง

B. สายวังม้า

C. สายวังแมง

24. ค่าโดยสารเป็นเงินเท่าไร (How much is the bus fare?)

A. 30 บาท

B. 50 บาท

C. 10 บาท

Listen and answer the questions 25 – 26.

25. เป้าหมายในการเดินทางคือที่ไหน (Where is the destination?)

A. วัดคูณ

B. วัดอาทูน

C. วัดอรุณ

26. ต้องขึ้นรถสายอะไร (What bus should they take to go to the destination?)

A. 556

B. 555

C. 553

Listen and answer the questions 27.

27. แจ้งความเรื่องอะไร (What is the report about?)

A. กระจับป้อหาย

B. กระจับป้าหาย

C. ทาป้าหาย

Listen and answer the questions 28 – 30

28. รถยนต์มีลักษณะอย่างไร (What is the characteristic of the car?)

A. สีดำ

B. สีขาว

C. สีแดง

29. รถหายเมื่อใด (When has he lost his car?)

A. สามโมงเย็น

B. สองโมงเย็น

C. สี่โมงเย็น

30. รถหายที่ไหน (Where was the car stolen?)

A. ถนนวรจักร

B. ถนนประทัด

C. ถนนประจักษ์

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ฉ	11. C	21. C
2. ข	12. A	22. A
3. ค	13. A	23. B
4. ง	14. C	24. A
5. ค	15. C	25. C
6. ข	16. B	26. B
7. C	17. B	27. B
8. C	18. A	28. A
9. A	19. C	29. C
10. B	20. B	30. A

บทสนทนา แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดเสียงข้อ 1

เอ: สุขสันต์วันเกิดนะ ขอให้เธอมีความสุขมากๆ นี่ของขวัญจากฉันจ้า

ชุดเสียงข้อ 2

เอ: ขอโทษนะคะ จะไปทะเลต้องไปทางไหนคะ

บี: ไปทางนี้ครับ เป็นทางลัดลงชายหาด

ชุดเสียงข้อ 3

เอ: คุณยายจะไปไหนคะ

ยาย: ยายอยากลงไปเดินเล่นข้างล่างหน่อย

เอ: มาคะคุณยาย ให้นุช่วยพาเดินลงบันไดนะคะ

ชุดเสียงข้อ 4

ตำรวจ: หยุดนะ!! ไอ้หัวขโมย นี่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

เอ: โอ๊ย!! อย่าตีผม ผมยอมแล้วครับ

ชุดเสียงข้อ 5

เอ: เย็นแล้ว ผมขอตัวกลับบ้านก่อนนะครับ

บี: ค่ะ ขับรถดีๆนะคะ เดินทางปลอดภัย

เอ: ขอบคุณครับ ****เสียงสตาร์ทรถยนต์****

ชุดเสียงข้อ 6

เอ: ไฟเขียวแล้ว เรายังเดินข้ามถนนกันเถอะ

ชุดเสียงข้อ 7-8

ยาย: วันพระอาทิตย์นี่เป็นวันอะไรน้อ

น้อย: วันพุธจ้ายาย

ยาย: ตรงกับวันเข้าพรรษาหรือเปล่า

น้อย: ไม่จ้า วันเข้าพรรษาเป็นวันเสาร์

ชุดเสียงข้อ 9-10

น้อย: ก้อยโรงเรียนเปิดวันไหนจ๊ะ

ก้อย: วันจันทร์นี้จ้าน้อย

น้อย: จั๊นฝากเธอลาอาจารย์ให้ฉั๊นครึ่งวันนะ ฉั๊นคงไปโรงเรียนตอนเที่ยงแหละ

ก้อย: อ้อ ได้จ้าน้อย

น้อย: ขอบใจนะ

ชุดเสียงข้อ11-12

ลูกค้า: หมวกปีกกว้างใบนี้ราคาเท่าไรห๊ะครับ

แม่ค้า: 320บาทจ้า

ลูกค้า: อดได้ไหมครับ

แม่ค้า: ได้ 300 จ้า

ลูกค้า: 280 ได้ไหมครับ

แม่ค้า: ได้แค่ 300 บาทนะคะ แต่ถ้าอยากได้ราคานี้ะลองดูใบนี้ไหมคะคิดให้ 250 บาทเลยคะ

ลูกค้า: ชอบใบนี้ะครับ 280 ไม่ได้จริงๆ หอครับ

แม่ค้า: ไม่ได้จริงๆ ค่ะ ได้แค่ 300 จริงๆ เอาไหมคะ ไม่แพงนะ 300 นะะ

ลูกค้า: จั๊นเอาอันนี้ะครับ

แม่ค้า: ค้า ขอบคุณมากนะคะ โอกาสหน้าเชิญใหม่คะ

ลูกค้า: ครับผม

ชุดเสียงข้อ13-14

ลูกค้า: เนื้อหมูขายยังงั๊นครับ

แม่ค้า: ถ้าเนื้อสันคอกนี้โลละ 110 บาทจ้า เนื้อสะโพกกับเนื้อสันในนี้โลละ120 เอาแบบไหนดีจ๊ะ

ลูกค้า: เอาเนื้อสะโพกนะครับ เอาครึ่งกิโลครับ เอาตรงที่ไม่ค่อยติดมันนะครับ

แม่ค้า: ตรงนี้ะ เอาอย่างอื่นเพิ่มมัยจ๊ะ

ลูกค้า: ไม่ครับ แค่นี้ครับ

แม่ค้า: จ้า 60 บาท จ้า

ลูกค้า: นี่ครับ 60 บาท

แม่ค้า: จ้า ขอบคุณจ้า

ชุดเสียงข้อ 15

พี่: น้อยจะช่วยหยิบกระดาษให้พี่หน่อยซิ

น้อย: กระดาษอะไรคะ

พี่: กระดาษอะไรก็ได้พี่จะเอามาเขียนรายการอาหารเย็นนี้

น้อย: นี่ค่ะ แล้วพี่จะเอาปากกาคำยใหม่คะ

พี่: ไม่ต้องจ้า ขอบใจมากน้อย

ชุดเสียงข้อ 16-18

น้อย: ป้าจะไปไหนคะ

ป้า: ป้าจะไปวัดโพธิ์หน่อยนะ มีอะไรหรือน้อย

น้อย: เป็ดค่ะ แค่ว่าชวนป้าไปเยี่ยมคุณปู่ พอดีอาหญิงโทรมาบอกว่าคุณปู่ไม่สบาย

ป้า: แล้วตอนนี้คุณปู่อยู่ที่ไหนล่ะ

น้อย: อยู่บ้านอาหญิงค่ะ

ชุดเสียงข้อ 19-20

หมอ: เป็นอะไรมาคะ

สมัย: ผมปวดท้องครับ

หมอ: ปวดตรงไหนครับขอหมอดูหน่อย หมอกดตรงนี้เจ็บไหมคะ

สมัย: เจ็บครับ

หมอ: งั้นเดี๋ยวหมอมึดยาให้ แล้วทานยาให้หมดนะคะ

สมัย: ครับ

ชุดเสียงข้อ 21-22

พยาบาล: เป็นอะไรมาคะคุณสมปอง

สมปอง: ผมปวดฟันครับ

พยาบาล: ปวดซี่ไหนคะ

สมปอง: ฟันกรามด้านซ้ายครับ

พยาบาล: เชิญพบคุณหมอที่ห้องทันตกรรมเบอร์สองค่ะ

ชุดเสียงข้อ 23-24

คนเดินทาง: ขอโทษนะคะถ้าจะไปวังเจ้านี้ต้องขึ้นรถอะไรคะ

คนในพื้นที่: ขึ้นรถสายวังมาได้ ผ่านเหมือนกัน

คนเดินทาง: ขอบคุณค่ะ

กระเป๋ารถเมล์: วังมาครับ ไปวังมาใหม่ครับพี่

นักเดินทาง: รถออกเมื่อไหร่คะ

กระเป๋ารถเมล์: อีกห้านาทีครับ เก็บค่าโดยสารครับ 50 บาทครับ

นักเดินทาง: ลงวังแจ้งค่ะ เท้าไหร่คะ

กระเป๋ารถเมล์: สามสิบบาทครับ

ชุดเสียงข้อ 25-26

น้อย: ขอโทษนะค่ะ ถ้าจะไปวัดอรุณต้องขึ้นรถสายอะไรคะ

คนในพื้นที่: ไม่แน่ใจนะค่ะ แต่น่าจะเป็นรถเมล์สาย 555 ค่ะ

น้อย: ขอบคุณค่ะ แล้วต้องรอรถฝั่งนี้รีเปล่าค่ะ

คนในพื้นที่: ไม่ค่ะ ต้องไปขึ้นรถฝั่งเซ็นทรัลค่ะ

น้อย: ขอบคุณค่ะ

ชุดเสียงข้อ 27

ตำรวจ: กระเป๋าหายที่ไหนครับ

นิว: หายบนรถแท็กซี่ค่ะ

ตำรวจ: รถทะเบียนอะไร ทราบไหมครับ

นิว: กง หนึ่งสองแปดค่ะ

ชุดเสียงข้อ 28-30

ตำรวจ: ลักษณะของรถเป็นอย่างไรครับ

จิต: เป็นรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นซิตี้ ปี 2010 สีดำค่ะ

ตำรวจ: รถหายเมื่อไหร่ครับ

จิต: ตอนสี่โมงเย็นค่ะ

ตำรวจ: รถหายที่ไหนครับ

จิต: รถหายที่ถนนวรจักรค่ะ

ภาคผนวก ฅ

แบบสำรวจความคิดเห็น

แบบสำรวจความคิดเห็น

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรม และ

แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง: ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด เพียง 1

ช่องต่อ 1 ข้อความเท่านั้น

ข้อความ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ					
1. คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย					
2. เสียงในแบบฝึกมีความชัดเจน และเป็นธรรมชาติ					
3. รูปภาพในแบบฝึก เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					
ด้านเนื้อหา					
4. เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
5. เนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน					
6. เนื้อหาของบทฟังน่าสนใจ					
ด้านกิจกรรม					
7. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้น					
8. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟัง โดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขั้นต่อไปได้					
9. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟัง โดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้					
10. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟัง โดยให้เขียนเรียงลำดับและอภิปรายเรื่องที่ฟัง ช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้					

ภาคผนวก ฉ

ภาพกิจกรรมเกี่ยวกับงานวิจัย

ภาพที่ 3 ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก

ภาพที่ 4 ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 1

ภาพที่ 5 ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 2

ภาพที่ 6 ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 3

ภาพที่ 7 ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 4

ภาพที่ 8 ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 5

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล	นางสาวสุชาดา ฐุสรานนท์
ที่อยู่	100 หมู่ 5 ตำบล ชุมตาบง อำเภอชุมตาบง จังหวัดนครสวรรค์ 60150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2552	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร